

MÉHDI LEVELEI SMIRNÁHOZ

Írta: Török-Zselenszky Tamás
2017

Operatio Solis Kiadó
www.operatiosolis.hu
Minden jog fenntartva!

TARTALOM

I. FEKETE KÖNYV	4
II. FEHÉR KÖNYV.....	43
III. PIROS KÖNYV	72

ELŐSZÓ

„Elmondom, mert nincs itt más, hanem Méhdi van itt. Kívántam, hogy más legyen itt, aki nálam jobb ember, és szebben, jobban mondhatja, de nem jött, és csak én vagyok! Kívánom, hogy jöjjön ilyen ember, de amíg nem jön, én vállalom, hogy elmondom.

Hivatásomból kifolyólag több, mint húsz éve járom az országot. Sok-sok ember kérdezett tőlem sok mindent. Ezt a pár *moleskine jegyzetfüzetet* azért írtam tele, mert nem tudom, merre járnak Ők, akiknek jártamban válaszokat ígértem, de szeretném teljesíteni ezt az ígéreteimet! Ez a néhány írott sor talán elér hozzájuk. Ezek a mondatok valódi kérdésekre adott válaszok. Magamtól nem tolakodnék velük. Magamat nem tartom méltónak ilyen dolgok közlésére. Talán a dolgok esetleg engem... mindegy. A legjobbakat kívánva arra kérek Titeket, hogy csak akkor hallgassatok meg, ha utunk során kérdeztek tőlem valamit, és még nem válaszoltam, vagy félig válaszoltam, vagy ha a gyermekeim, unokáim, testvéreim, családom vagytok; annak tekintitek magatokat!

Kérdező! Akkor hallgasd tovább, amit mondok, ha elfogadod, hogy amit megtudsz, kötelezni fog, és ennek ellenére is hallani akarod! Aki tudja a tudhatót, az önmegváltás, én-megváltás műveletébe fog, majd az önmegváltást követően, megéssé szívvel, bölcsességben, éteri szeretetben más lények ön- és én-megváltásához segítségül adja magát. Figyelmezz szavamra! Aki megtudja a tudhatót, az visszaeszmél égi feladatára. Aki visszaeszmél égi feladatára és nem vállalja azt, nem teljesíti azt, mélyebbre süllyed, szilárdabbra köt a feledésben, a sűrűségben, a durvaságban, mint amennyire eddig süllyedt, kötött! Aki viszont vállalja a tudva tudást, az bölccsé teljesedik, majd látásba emelkedve megkezdi a bele nem szóló, be nem avatkozó gondoskodást, felmutatást, örökítést, hagyományozást, gyógyítást. Felemelkedik, majd visszaereszkedik, hogy a világot magában, magával emelje. Visszaereszkedik, hogy mások is felemelkedhessenek, visszaereszkedhessenek és a világot magukban, magukkal emelhessék. Ha készen álltok az Egy dolgaiban járásra, most engedjétek, hogy segítsék átgondolni, amit át lehet! Csak hősök maradjanak, a többinek most érkezett el a távozás ideje. Nem az érzelmek mondatják velem mindezt, hanem esélyt szeretnék adni a választásra.”

I. FEKETE KÖNYV

KONSTANS

Azért tömény, mert egyenes... egy mondat egy könyv... most nincs rejtve, most csak annyit kell tenned érte, hogy veszed a fáradságot, és mondatonként megérted. Egyszerre egy mondatot! Természetesen nem tartom méltónak magam ezek leírására, de Te viszont méltó vagy az elolvasására. Nem vagyok méltó ezek közlésére, de ha egész életemben azon feszülnék, hogy méltó legyek, sosem gondoskodhatnék Rólad, szerelmetes barátom.

Feltárulhat-e a valós történelem, amelyet nem a "győztesek" írtak? Csakis az Egy valóban, csakis a lélemben. Azonban akik ezt meglátják, legyenek méltóságosak, bölcsek és szeretettel erősek, erejükben kegyesek! Nem az számít, hogy milyen rossz történt az úton, hanem az, hogy mit sikerült megőriznetek az eredendő jóból.

Feltárulhat-e a vallás mögötti vállalás, a sallang mögötti valóság? Minden ilyen irányzat külön egész, így ha megnézzük, melyik irányzatban hány rész a tiszta valóság, és az abszolútum, eszerint egész jól áll ez is, az is, de vannak irányzatok, amik nagyobb részben tiszták, vannak, amik kisebbben. A legtisztább és teljesen tiszta olyan irányzat lenne, ami semmi sallangot nem tartalmaz; ezt maximum sokból lehetne összegyűrni. Az is érdekes, hogy egy ilyen összegyűrés folyamán kiderülne, hogy ami tiszta bennük, mindegyikben, az nem is az irányzatok eleme, hanem tőlük függetlenül is egy egyetemes értékrend, minőség, evidencia. Ennyi erővel inkább arról beszélünk, ha irányzatról beszélünk, hogy melyik mennyi sarat kent rá ezekre az amúgy is létező és élő evidenciákra. Nem az irányzat találta fel az evidenciákat, hanem jött, bekapta, rátelepedett, bekente sárral, és azt mondta, hogy Ő az evidencia. Így, az ideális összegyűrés nem úgy mehetne végbe, ha egy újabb irányzatot alkotna valaki megint, hatszázhatvanhatodiknak, hanem ha az egyetemes, amúgy is létező evidenciákról lefejtene az összes sarat, sallangot és kérget és nevet és irányzatot és keretet és intézményt. Tessék megtenni! Mivel kint arrogancia lenne megtennünk, tegyük meg az egyetlen "helyen" ahol nem arrogancia: önmagunkban!

Egymásért élni, nem egymásból, nem a másik rovására!

A szeretet, a Világosság, az Élet, a bölcsesség nem tudomány, nem vallás kérdése, hanem azok abszolútuma: valóság... és ezeket megélni már voksolás az Élet mellett, az életellenes mozgalmaktól elhatárolódva.

A látható világ a teljes világnak csak kicsiny hányada, a láthatatlan része is valóság; amely szintén nem vallás kérdése.

A rosszakarók boldogulásával mindenki meghal, és a bolygó is szenved; a jóakaratók boldogulásával mindenki, a rosszakaratók is élhetnek, és a bolygó is virul.

Adj bölcsességet a nemzetnek, és lepereg róla a rosszakarat; amikor felemelkedik, minden rá tekintőt magával emel!

Gondoskodjatok a szegényekről: egy közösség minőségét leginkább az mutatja meg, hogyan bánik a szegényeivel!

Éljetek kalákában, forduljatok a néphagyományhoz, működtessétek a vidéket, fejtsétek meg a régiek üzenetét, örökítsétek gyermekeiteknek, és ajándékozzátok minden népnek, hogy töltekezhessenek!

Legyetek jó szomszédok, adjatok bölcsességekből mindenkinek, aki kér... nem beavatkozva, nem térítve, hanem rendelkezésre állva, felmutatással, ajándékozva, barátságban!

Őseink előtt a legszentebb dolgok egyike volt a barátság, a háttárság.

Legyetek barátok, a kapott család mellett választott testvéreitek legyenek!

Ha a cipőtöknél húzzák meg a határokat, de bennetek élni fog az Ország, akkor bármerre sodor is a jó sors Titeket, a fény magvait, bármikor teljes világot teremtek majd, akármikor is jöjjön el a jobb „idő”! A Ti dolgotok nem a térkép átrajzolatása, hanem, hogy bennetek örökké éljen az Ország, a bölcsesség, a Világosság, és Ti legyetek a lábon járó Élet, még a halál birodalmában is! Ti legyetek a Nap akkor is, amikor eltakarják Azt a világ népei elől!

Ne hagyjátok kihunyni a szívetekben a tüzet, akármilyen történjék is, hogy amikor megadatik majd az emberiségnek, a Ti tüzetek lángjából vehessenek majd magukba! Egyedül ez a tűz, amit bármennyi részre oszthattok, azzal nem lesz kevesebb, mert ez a szerelem, a szeretet tüze!

Ha választanotok kell az életben maradás, és az önfeláldozás között, az önfeláldozást válasszátok, ne féljete, mert örökké élünk a láthatatlan részben, bízzatok, ezt egy olyan lény mondja, aki arról beszél, amit ismer, és nem arról, amit hisz!

Ha próbatételeket kell kiállnotok, nyugodtan adjátok a legtöbbet, a legjobbat, ne gazdálkodjatok, hanem szeressetek, mert végtelen kincssel váltok egygyé, amikor elengeditek a félelmet, az önös vágyakozást, és az illúzió-kincseket!

A jóakaratók hite nem kétezer éves, hanem a világ eleje előttről folyamatos bölcsesség, amely látja, tudja, érti, és örökíti a látható és láthatatlan Multiverzum valóságát. Független minden intézményesített hiedelem- és megélhetési, hódító, kizsákmányoló, butító, hamisító vallástól, tudománytól, rendszertől; mert ez Élet, Világosság, bölcsesség, szeretet, és szerves, működő, élő, természetes, erényes, jóra tekintő, jóra törekvő, gondoskodó, másokat közvetlenül emelő, felmutató és nem beavatkozó, szabad, nem intézményesített, éteri tudomás.

Akiben él mindez, nem térít, nem bizonygat, nem háborúzik, nem támad, nem haragszik, nem másokban akar rendet tenni, hanem önnön erényeinek pallérozásával törődik, hogy a megakadályozhatatlan, a kikerülhetetlen, az elodázhatatlan „idejében” is legyen létező, akiben Élet, Világosság, Bölcsesség van, hogy legyen, akiből a világ újjászülethet!

Tisztelet a harcosoknak, akik a legtöbbet adják, akik békeidőben a szegényekről gondoskodnak, és nem bosszankodnak e helyett; és akik a béke megőrzéséért szólnak fel, és akik sosem támadnak, csakis védekeznek, a láthatatlan a tanúja helyes szándékuknak! Katonákból harcosokká, harcosokból lovagokká, lovagokból bölcsökké, bölcsökké teljessé legyenek!

Tisztelet a szellemi forradalmároknak, akik tudják, hogy az egyetlen olyan forradalom, amelynek mindenki győztese lehet, az a szellemi forradalom, a hiszékeny, hitetlen, elégedetlenkedő, tompult tömegek bölcsesség általi néppé emelése, bölcs nemzeté szeretése; hogy aztán az a bölcs nemzet már tudja azt, hogy honnan jöttünk, hová tartunk, és miért!

Tisztelet a hitetleneknek, akik istenségek nélkül is felkelnek reggel, és a semmiért is elindulnak, hogy éljenek; képzeljétek mire lesznek képesek, ha meglátják a láthatatlant, és megértik a rejtezőt! Könnyű azoknak, akiknek Istenük van, akik tudják, hogy örökké élünk, Ők már nem félnek, nem szenvednek bensőjükben, Nekik sokkal könnyebb a testi kínt viselni, és a véggel szembeállni.

Tisztelet a hívőknek, akik nem tudnak, nem látnak, nem bölcsök, hanem elveszettek, hiszen Ők nem tudják a teljességet, mégis igyekeznek az ismeretlen felé is, akkor is, ha nem is tudják, hová. Akik úgy is segítenek

másokon, hogy nem várnak cserébe jutalom mennyet, akik nem cserebere szeretettel szeretnek, hanem maguk előtt ismeretlen okból is, akiknek nem érzem a szeretet, hanem pártatlan, áradó, és befogadó, kitöltő, betöltő, magában foglaló, legfinomabb, éltető, világos valóság. Könnyű azoknak, akik egyek a láthatóval, és a láthatatlannal; könnyű azoknak, akik előtt világos az ok, az út és a cél, valamint a véges, a végtelen, a múlandó és az örök, a rész és az egész, a sötét és a világos, a halál és az Élet.

Tisztelet azoknak, akik még keresők, nem találók, még nézők, és nem látók, még sóvárgók, haragvók, féltők, féltők, hívők, és nem tudók, nem bölcsek, nem látók. Hiszen Ők dühükben, tévedésükben, irigységükben, vétkeikben is képesek megtartóztatni magukat, és nem bántani a világot! Könnyű azoknak, akiknek nem tulajdonuk van, hanem Ők maguk a világ!

Tisztelet azoknak, akik egyszerűségükben, szegénységükben is segítő kezet nyújtanak a lényeknek, akik kertnek, és nem bányának, akik iskolának, és nem harctérnek tekintik, álmodják, és valósítják meg a szabad bolygót.

Tisztelet a földeknek, ásványoknak, növényeknek, állatoknak, embereknek, és más lényeknek, hiszen kitartón, türelemmel, önfeláldozással, áldozattal nagyanyáink és nagyapáink Ők! Hála a látható és láthatatlan szülőknak, testvéreknek!

Tisztelet azoknak, akik a sötétségben is egyenesen állnak, egyenesen szólnak, világolnak, felmutatnak, gondoskodnak, örökítenek, szeretnek, emelkednek és emelnek!

Hála azért, hogy kiteljesedésükben nem hagynak el minket, hanem biztatnak bennünket, oda fordulnak hozzánk, rendelkezésre állnak, elérhetővé teszik az elérhetetlent is a keresők, kérdezők, kérők boldogulására.

Tisztelet azoknak, akik a viharban is egyenesek, és kimondják a szeretet igazságát, a gondviselés igazságát: hogy a kínzóink zárjanak bár akármilyen mélyre, akármilyen tudatlanságba, akármilyen illúziók, falak közé bennünket, szorítsanak oldalról, és lentről akármilyen kegyetlen módon is minket, felülről nem zárhatnak le! Felülről szabadok vagyunk! Ha elvonnék a nevünket is, a ruhánkat is, mindenünket... felülről akkor is mindenünk meglesz, ahogyan most is megvan; befelé, a lelkünkbe akkor is végtelenek, és örökkévaló, világosak, bölcsek, és teljesek leszünk, ahogyan most is azok vagyunk!

Hála azért, hogy beavatnak a szem számára titokba: hogy ha nincs hová szöknünk, akkor is még ott van két „irány”: a felfelé, és a befelé. Irány befelé! Belül tágasabb.

Tekintsetek Rájuk, és világotlatok, naposok!

Tiszteljétek, becsüljétek, óvjátok Őket, őriző-harcosok!

Tisztelet mindazoknak, akik dobognak, és elmondják a kérdezőknek, hogy az út nem egyenes, hanem kiterjedés, hogy az emelkedés nem érdem-gyűjtés, hanem minőség-finomodás, hogy a lét nem túlélés, hanem felfedezés, gyönyörködés, kaland... hogy az ittlét nem verseny, hanem játék, hogy a közélet nem üzlet, hanem ön-művelés, és gondoskodás.

Tisztelet azoknak, akik alkotnak, művelnek, gondoskodnak, gyarapítanak, adakoznak, segédkeznek, és teremtenek, nem üzletelnek, nem kiaknáznak!

Tisztelet azoknak, akik elmondják nekünk, hogy a halott anyagban járó Élet-Világosság vagyunk... hogy nem mi vagyunk holtak, hanem csak ez, a halál birodalma a halott. Mi Élet vagyunk!

Elmondják nekünk, hogy legbenső valónk lényege nem csak összeér, hanem Egy, hogy fénymagok vagyunk, akikből egyenként teljes világ teremhet, mert megvan bennünk most is... hogy anyagi létünk átszellemülés, és gondoskodó, szerető, be nem avatkozó, felmutató, szerető átszellemítés. Anyagba feledkezni a halál uralma, az anyagot átszellemíteni az Élet, és Világosság teljesülése.

Tisztelet azoknak, akik kiállnak, és azt mondják: ne féljétek! Azt mondják, mindegy milyen birodalom épül a hátatokra, a fejetekre, Ti ne azzal törődjétek, az tartozzon a halálra! Ti Élet legyetek, és bármi is történik, az Élet, a Világosság, a bölcsesség Országát építgessétek kicsiny lépésenként, kavicsenként, magatokban, és gondozzátok, öntözzétek a fény kertjeit, fényesítsétek a lélek gyöngyeit! Jóra tekintsetek, világotlatok, szeressetek, tanuljatok, ápoljatok, szellemítsetek, bölcsüljétek, okítsatok, gyógyítsatok! Gyógyítsátok az ellenetek támadtakat is! Ti az egész világ gyógyulása legyetek!

Nem igaz, hogy az anyagban mindig a jó győzedelmeskedik. A rosszakarat győzedelmeskedik az anyagban, mert a rosszakarat mindent megtehet, a jóakarat pedig nem mindent. Nem az anyagban kell győzedelmeskednünk, feleim, hanem úgy megérkezni a Hazánkba, hogy az úton minél több lény ön-emeléséhez járuljunk hozzá. Győzedelmeskedni az Életben tudunk, és ha az anyag halál-birodalmában, itt jártunkban már az Élettel magunkban lépünk, és működünk, akkor már itt győzedelmeskedünk... hiszen magának a győzelemnek vagyunk otthona... és mi magunk is maga a győzelem vagyunk. A halál éhség, az éhség halál; csak a halálban kell enni, inni: az Élet teljesség. Csak a halálban van szenvedés, betegség, tudatlanság: az Élet egészség. Csak a

halálban van félelem, irigység: az Élet bölcsesség és azonosság. Csak a halálban van tudomány, vallás, hit: az Élet bizonyosság, és igazság. Csak a halálban van sötétség és vétek: az Élet Világosság és elégedettség. A halálban csak szó van a szabadságra: az Élet maga a szabadság. Csak a halálban van szükség alvásra, álmódásra: az Élet éberség, hallás, látás, értelem. Csak a halálban van szó: az Élet a teljes jelentés. Csak a halálban fáj a szerelem: az Élet maga a Szerelem! Csak a halálban van pénz: az Élet az abszolút érték. Csak a halálban hiszi a lélek, a szellem, hogy eltévedt, hogy magányos, hogy védtelen, hogy elismerésre vágyódik: az Élet maga az otthon, a győzelem, a teljes, egész önvalónk, az Egy.

Tisztelet azoknak, akik elmondják nekünk, hogy a saját szívünkben és gyermekeink szívében tudunk csak valódi változást előidézni ittlétünk során... és, hogy gyermekeink túlélését, a nemzet túlélését, az emberiség túlélését egyaránt csakis azon a „helyen” sikerülhet sikerre vinnünk, ahol egyedül túlélhető bármilyen kor, kór, és borzalom is: a lelkünkben... a nemzetlélekben, a lelkünkben, és a Világ Világosságában, az Életben, amely a teljes világ, és nem csak a kisebbik, látható része.

Itt kint háború van. Az ellenünk támadót nem lehet legyőzni ott, ahol Ő van otthon... nem lehet legyőzni olyan fegyverrel, amit Ő választ a nagy tánchoz! Az ellenünk támadót nem legyőzni lehet, hanem meggyógyítani, felemelni, szeretni, bölccsé ajándékozni lehet, hogy ennek hatására megszünjön ellenségnek akarni lenni, és mássá lényegüljön át: barátá, háttárrsá!

Bocsássatok meg mindenkinek, mindennek, és magatoknak is!

Tisztelet annak, aki elmondja nekünk, ha meg akarjuk menteni az állatokat, a növényeket, a bolygót, az emberiséget, akkor magunkat emeljük bölcsességbe, és a bölcsék által lakott bolygó megmenekül. Minden belülről nyilvánul meg; a benső káosz testesülése a kinti káosz... és ha külső rendet akarunk, előbb benső harmóniát kell teremtenünk, amelyhez a bölcsesség vezet.

Nincs testben, anyagban virágzás? Teremtsük meg lélekben! Nincs anyagban, testben harmónia, igazság, tisztaság, egyenesség, szeretet, szerelem, érték, tisztelet, bölcsesség? Teremtsük meg lélekben! Ha megvan lélekben, megnyilvánul anyagban, testben is.

Tisztelet annak, aki elmondja, ne féljete, tartsatok ki, köszönjétek meg a tudománynak, a rendszereknek, a politikának, a vallásoknak, hogy eddig hoztak, és emelkedjete az abszolútumukká, ahol teljesek! Csak így láthatjátok meg a valóságot. Semmit sem szüntethettek meg, semmit sem

kerülhettek ki, vagy odázhattok el, és amit elpalástolnak, az sem maradhat titokban végül. Azt nem tudjátok megválasztani, milyen próbatétel álljon elétek, de azt megválaszthatjátok, hogyan álltok meg abban; hogy az életellenes mozgalmakkal, vagy az Élettel, és Világossággal vagytok egyik. Tisztelet az Elsőknek, az Ősöknek, az Óvóknak, az Örökítőknak, de legnagyobb tisztelet azoknak, akik hitetlenségükben is hisznek, akik bizonytalanságukban is hitelt adnak, akik haragjuk mellett is erőt vesznek magukon és figyelnek, akik lustaságuk ellenére is felkelnek és kezet nyújtanak, akik félelmeik ellenére is bátran kiegyenesednek és szolgálatot tesznek másokért.

Tisztelet azoknak, akik igazat szólva irányt mutatnak, hogy arra találhatunk vissza az Eredethez, ahol ide jöttünk eltévedtünk, de nem az a célunk, hogy a kezdetekhez érkezzünk, hanem, hogy minden utánig, az úton, történelmen túl.

Ne vesszete el a részletekben, a tagolódásban, a tagozódásban; a részletek mellett is az egészet lássátok!

Ti vagytok a megtestesült szerelem. Kezdjétek emelkedni! Kezdjétek meg a gondoskodást!

○

Tisztelet azoknak, akik megértik, hogy viszolygunk a vallásoktól, hogy már nem bízunk a tudósokban sem, de nem hagynak minket tudás nélkül, nem hagyják, hogy egyedül legyünk a kérdéseinkkel, hanem egyengetik az utunkat, hogy mindennek tudatában dönthessünk a cselekedeteinkről, és ne valami hiányában. Kinyilvánítják előttünk, hogy a valóság nem vallás, nem tudomány, hogy az igazi tanítók nem vallási személyiségek, hanem felmutató, biztató, valóságlátó, egyenesen beszélő igazak, akik a rabszolgává butító érdekek alakította rendszerben is értésünkre adják, hogy a valóság láthatatlan folyamatai, minőségei attól még léteznek, hogy a vallások és a tudósok hiteltelenné váltak és hiteltelenítették a szemünkben azokat. Akiket becsaptak, kihasználtak, bántottak, és mégsem adják fel, akik a vallásban és a tudományban csalódtak, de tovább keresnek és nyitottak a láthatatlanra, áradnak, fogadnak, és nem adják fel az anyag, az azt finomságában éltető természet, és a természet finomságát adó, áradó Élet, Világosság és legfinomabb minőség, és ennek eredője, a legbenső Eredet-forrás vallás-független keresésében és találásában, azoké a tisztelet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Az elsődleges törvények alapján - amelyek szerint minden anyagi ott van a valódi helyén, és ott nem reagál, ott nem viselkedik, ahol a legközelebb áll az anyagtan, eredet-minőségéhez - csak a teljes skálán, egymástól távol álló minőségek érintkezése hoz létre kölcsönhatást, reakciót. Ilyen a robbanás, mérgezés, égés, meggyás. Az anyagvilág sajátossága, hogy az anyag mindig omlik, bomlik, oldódik, ég, rothad, reagál, kölcsönhat, míg az eredete, legbenső, legfinomabb lényege - az őshagyományban szellemnek, léleknek nevezett - ön-azonos marad, állandó, teljes, egész, abszolút minőség marad, és ha sugárzik, osztódik, terjed, akkor sem fogy, vagy darabolódik.

Az anyag: létezés, halál, sülyedés, hanyatlás, tompulás, feledés, viszony, enyészet, éhség, szomjúság, égés, oldódás; az eredet pedig: örökkévalóság, táplálék, összetartozás, gyógyítás, egészség, eszmélés, teljesedés, teljesség, valóság, végtelenség, Világosság, Élet.

Tisztelet az óvóknak, akik elmesélik, hogy az anyagi létezés embere, amíg a helyén volt, amíg éber volt, amíg a teljességbe helyeződve, abból szemlélve tekintett az anyagi világra, addig a valóságról való eszméllettel rendelkezett. Amikor kizökönt a teljesebből, és az anyagba kezdett feledkezni, akkor már csak alkímiája volt. Ahogyan egyre jobban belefeledkezett, - kötött az anyagba, már csak tudománya volt, meg technikája; már nem hallása, nem látása, nem bölcsessége volt, hanem csak vallása, és hiedelmei, hitetlensége és hiszékenysége. Ekkor már csak szenvedett, és ezekkel kínozta társait. Már nem világa volt, hanem csak felemésztenő környezete. Már nem volt kapcsolatban a valóság teljességével - amit kiindulási alapképpen a matematikában akár úgy is nevezhetünk, hogy Egy - hanem félt, vágyódott, elaprózott, megosztott, mért, hazudott, csalt, lopott, ölt, kínozott, kínlódott. Már nem Ő volt a világ, hanem birtokolt, már nem egy volt a valósággal, hanem magányos lett. Azért, hogy nagy magányában valami legyen, elkezdte variálgatni a részleteket, a társait, a lényeket, az illúziókat, és elveszett. Mivel létszomja fogva tartotta, vigasztalni kezdte magát, ha már léteznie kellett élet helyett; és kiválasztottsággal, különlegességgel ruházta fel, javakkal látta el magát, és jogává tette, amit csak akart. Azóta is kergeti az illúziókat, irigylit, üldözi, lehetetleníti, gyilkolja az ébredetteket, vagy eleve ébereket.

Tisztelet azoknak, akik elmesélik nekünk, hogy mindegy hány emberiséget élt már túl a bolygó, mindegy ki mondja magát különbnek, előbbinek a másikkal, az anyagban ugyanazok a legtávolabbi őseink, hogy az utunk nem az ősiségről szól, hanem arról, hogy kik maradtak emberek, és kik csökevényesedtek vissza bűnözőkké. Csak annyiban különbözünk, hogy

vannak, akik megtartották, és vannak, akik elveszítették a valóságukat és teljességüket. A történelem, amelyet az iskolában oktatnak éppen, az eltávolodottak hazugsága; hiszen csak egyetlen igazi történet létezik, az pedig a feledő-ártók, és a bölcs, látó-gondoskodók egymás mellett élésének nagy históriája. A feledők éhesek, a bölcsek teljesek. A feledők az anyag viselkedésével viselkednek, a bölcsek az eredet jellemével nyilvánulnak meg. A feledők végig kergetik a bölcseket a planétán, azok meg addig térnek ki az útjukból, amíg tudnak, majd végül rejtezni kénytelenek. A bolygó népeinek meséje nem más, mint az egymásból, a másik rovására működő, létszomjas feledők, és az egymásért élő, a másikat valósággal tápláló, a Teljesség Világosságát, az Életet a létben is megtartó, képviselő, átmentő, örökítő, bölcsesség-helyőrségként is jellemezhető lények sakkjátéka.

Tisztelet és köszönet a látóknak, akik elmondják nekünk, hogy a csak az anyagban gondolkodás zárt rendszereket eredményez, és zárt rendszerekben mindig a rosszabbik értékrend szorítja ki a jobbat, ezért kijelenthető, hogy az anyagiasság által kiépített társadalomban, rendben a legvégső győzelem csak a pusztulásé lehet. Ilyen rendszerben nem győz a jóság, hiába is sulykolják a történetek, hogy a jó győzedelmeskedik: ez az anyagra nem vonatkoztatható, hanem csak a teljességben lehetséges igazság. Amelyik társadalom anyagelvű, zárt rendszerré teszi magát, és elszeparálja a lényeket a benső, és legteljesebb valóságtól, azon csakis a pusztulás győzhet végül. Amelyik társadalom harmóniában van az anyaggal is, és bölcsességében kapcsolatban marad a legbenső, legteljesebb Világossággal, Élettel, valósággal, abban a társadalomban a halál viszontagságai közepette is az Élet győzedelmeskedik végül. Az előbbiben mindenki meghal, az utóbbiban mindenki él. Ezért van az, hogy nem az a valódi győzelem, hogy népek, hadtestek, katonák, harcosok küzdelemben halállal győzik le egymást, hanem az, ha Élettel.

Tisztelet a bölcs, megeső szívűeknek, akik Élettel állnak a halál elé, akik szeretettel a gyűlölet elé, igazsággal a hazugság elé, Világossággal az árnyék és a fény elé, teljességgel a rész elé, valósággal az illúzió elé, és a másikért, mindenkiért, gondoskodással, felmutatással, önmaguk táplálékként ajánlásával, akár életüket adva is győzedelmeskednek. Maguk fölé emelik a feledőket, és szerelemmel, szeretettel bölccsé táplálják Őket a kiapadhatatlannal, az Eggyel. Nem ítélik a feledőket, mert tudják, hogy nincsen gonoszság, csak ideiglenes eltévelyedés van, hiszen csak akkor létezne a gonosz, ha egy legeslegéberebb, teljes tudatú lény készakarva ártani akarna. Ez nem lehetséges, mert csak feledő, tévedő, félő, vágyódó, tompa lények

akarnak szándékosan ártani. Amelyik lény feleszmél, azonnal valósággá lesz, és elmaradnak Tőle tévedése hozadékai; csak az eredendő jó lesz az ismérve. Nincsen gonoszság, csak tévedésből adódó rosszakarat, amely időleges, és csupán addig marad vendég, amíg a tévedésből fel nem eszmélünk a valóságba. Akik letagadják, elnyomják a vágyaikat, vagy a félelmeiket, azok beteggé lesznek, vagy kitörnek végül, mint az őrütek. Kinti rendrakás nem hoz benső rendet; ha viszont bensőnkben valósággá válunk, a kinti, elhagyni kívánt dolgok maguktól elmaradnak tőlünk.

Tisztelet és köszönet mindazoknak a naposoknak, akik a helyőrség, és a valóságban kitartók! Elmondják nekünk, hogy a rosszakarat hadjáratai, győzelme után a rosszakaratúak egymást, és önmagukat is elpusztítva kivesznek. Csak abban az esetben marad meg ez az emberiség, ha a jóakaratók bölcsességét, amelyek azok folyamatosan felmutatnak és ajándékba adnak, nem térítve, nem beavatkozva, hanem szeretetben, gondoskodva, a rosszakaratúak ajándéku fogadják, az által magukat bölcsességbe emelik, és maguk is kiteljesednek; megszűnnek rosszakaratúnak lenni. A féledők kívülről támadva győzedelmeskednek, és úgy minden pusztul, Ők is. A bölcsék belülről, emelve győzedelmeskednek, és úgy minden átszellemlül és él, a „korábban” rosszakaratúak is.

A kedvesek elmondják nekünk, hogy csak mások kárára lehet különbnek lenni, kiválasztottnak lenni, legrégebbinek lenni, legelsőnek lenni, gazdagnak lenni, hatalmaskodni; akik pedig a valósággal egyek, nem versenyeznek, nem támadnak, nem különlegesek, nem kiválasztottak, nem első, hanem csendesek, szerények, kis igényűek, gondoskodók, bölcsék, nyugalmasak, tündökletesek, és mások finomodásáért mutatnak fel tudást a létben. A katonából harcossá nemesülés alapja, hogy erre rájövünk; és az jut el a harc művészetté nemesítéséig, aki előbb a támadást hagyja el, majd magát a harcot minősíti a bölcsességben békévé.

Tisztelet a felmutatóknak, akik elmondják, hogy ha a tulajdonságok, minőségek teljes skáláját összeadó szegmensek nem a saját helyükön tartózkodnak, akkor beszélünk kibillenésről. Elmondják, hogy a kibillenésben az ok-okozat kiegyenlítő metódusa kezd működni, hogy a kibillenés mihamarabb visszatérhessen a nyugalomba, a harmóniához. Sok mindent képzelnek az emberek, hogy mi mentesíthet ez alól a visszabillentő „tünet” alól. Gondolják, hogy, ha jól viselkednek, az mentesít, vagy, ha érdemeket gyűjtenek, az véget vet a billegésnek. Gondolják, ha jót cselekednek, akkor ennyi, és annyi lét alatt mentesülhetnek. Ám az ébredettek

elmondják nekünk, hogy egyetlen pillanat is elhozhatja a mentesülést, ha abban a pillanatban visszateljesedünk egész valóságunkká. Nem büntető a visszabillentő erő, hanem tanító. Ha büntető lenne, nem lenne lehetséges a mentesülés a visszateljesedéssel, hanem bűnhődés lenne és kín; de létezik a mentesülés a visszateljesedéssel, ez is mutatja, hogy tanulás van, és nem büntetés. Csak a feledők, akik félnek, és magukat lusták felemelni - ezért intézik el, hogy mások náluk jobban féljenek, hiszen csak így érzik magukat egy kicsivel jobban az eltévelyedésben - csak Ők ferdítik el az igazságot azt mondva, hogy bűnhődés van, büntetés van, és szenvedéssel mentesíthető az ember. Nem ébred az ember jobban a szenvedéstől, mint az örömtől, sem mások szenvedésétől, vagy örömétől, hanem a tanulástól, lassacskán, az ezek által ébredt megértés útján haladás által, vagy van úgy is, hogy egy pillanat alatt, hirtelen feleszmélés által. Az úton a közömbösségből vallásba, abból hitbe, abból ismeretbe, abból tudásba, abból bölcsességbe, abból látásba, abból azonosságba, abban teljes valósággá teljesedése folyamatát egészen megélve eszmélhet föl az ébredő, akár milliárd lét alatt, akár egyetlen pillanat alatt. Teheti ezt leginkább amiatt, hogy a lineáris idő is az anyag-lét illúziója csupán; mert az lényegében kiterjedés, gömb, és pont... amely kezdet, vég, de mindenében egyetlen, végtelen, örök pillanat.

Tisztelet a feledőknek, akik megértik, hogy a bölcsök tisztelete, a felmutatásaik vizsgálata, a tanításaik befogadása az előfeltétele az Ő megmaradásuknak is. Ha a feledők nem akarnak világpusztulást, gondoskodjanak a bölcsokről, és fogadják, osszák szét az Ő felemelő ajándékaikat! Fel kell fogják, hogy ha nem keresik maguk is a bölcsességet, és nem emelik fel magukat, majd saját felmutatásaikkal, szeretetükkel, gondoskodásukkal egymást is a bölcsességbe, akkor a bensőjük felélgése után a külső világ is felég. Tisztelet a feledőknek, akik letesznek arról, hogy a tompultságukból adódó pusztulással hagyjanak elkövetkezni egy csakis szerintük jobb korszakot, és ráeszmélnek arra, hogy négyszer ennyi embert is eltartana a bolygó, ha a tudás, a szeretet, a harmónia által teremtett bölcs társadalom lenne az alapja a létünknek... de negyed ennyi ember is megölné a világot, amennyiben ilyen feledő, kibillent, tompult, sérült, vágyakozó, féltő, tévedő, valló, hiszékeny, hitetlen, önző minőségű maradna, mint amilyen a jelenlegi állapotában.

Tisztelet az eltévelyedetteknek, akik ráébrednek mindezekre, és elállnak a világegyetem legnagyobb rémtettének, a mennyiség szabályozásnak a

megvalósításától, és helyette a minőségemelés mellett döntenek; bölcsességre tesznek szert, és bölcsességet ajándékoznak az emberiségnek, hogy élhessen. Tisztelet és köszönet illeti a vigyázó, óvó, gondoskodó jó szándékúakat az áldozatos örökítő és felmutató munkásságukért... de még nagyobb tisztelet és hála illeti azokat a feledőket, akik lustaságukat, félelmeiket, vágyaikat, haragjukat, rossz érzéseiket félre téve erőt képesek venni magukon, és jóra kezdenek tekinteni, megnyitják sajtó szívüket a láthatatlan eredetnek, az oknak, és hajlandóak megnyílni a valódi valóságra. Először önmagukkal szemben szükséges egyenessé, igazzá lenniük, majd be kell fejezniük a hazudozást, csalást, megosztást a világ felé is, és a részeket egészzé szükséges egyesíteniük. Ennek előfeltétele az, hogy tudják: egyedül az Ő ébredésükkel élhet túl ez a fajta világ.

Tisztelet a feledőknek, akik keresőkkel emelkednek, megbocsátanak a világnak, és megbocsátanak önmaguknak is.

○

Csak arra vannak szavak, ami anyagban létezik? Mindenre van szó, ami van, és nem csak arra, ami anyagban létezik? Minden létezik anyagban is, ami van? Van, ami van, de nem anyagban létezik?

Tisztelet a jóakarátú bölcseneknek, akik elmondják nekünk, hogy az időre is van szó, a gonoszra is van szó, azok mégis csupán a képzelet és a tévedés, a félelem; tehát az ember, vagy más lények teremtményei; ember kell hozzá, hogy létezhesse. Csakis addig létezhetnek, amíg az ember nem nagybetűvel Ember, hanem saját árnyéka; amíg nem válik az ősképhez méltóvá. Csak addig létezhetnek, amíg az ember külső szemlélőként a perifériát méregeti, határozza, és nem a bensőjéből szemlélve a teljesség valóságát éli.

A csillagszeműek elmondják nekünk, hogy a világ alapja üresség, de az üresség nem semmi, hanem teljesség, Élet, és Világosság. Az alapüresség nem nincsen, hanem van. Elmondják, hogy nincsen idő, hanem a valóság általi folyamatos betáplálás, és amit időnek hiszünk, csupán fodrozódás, amelyet múltnak nevezhetünk, és az állóhullámok szülője a múltba vissza forduló, azzal ütköző örök jelen. Mintha tükörbe nézne az üresség teljessége, a Világosság, és Élet, és ebben a mozzanatban kezdene pulzálni a teremt, látható, érzékelhető, anyagi rezgés-világ. Óvóink elmondják, hogy testünk pusztán állóhullám itt, a rezgető, és rezdülő eonban, és nem kész mennyiségű anyaggal indulunk, amely aztán csak elfogy, hanem a folyamatos információ-betáplálás éltet.

Legfinomabb eredet-lényegünk teljessége áradva táplálja a legsűrűbb, legnehezebb anyag-jellegünk éhségét, szomját. Végtelenséget zabáló éhség, örökkévalót védelő szomjúság, teljességet égető semmi a testünk. Attól valamilyen, ami benne él és világol. Ha Ő győz, megöregszik, elég, felbomlik; ha az Élet győz, fénné lényegül, átszellemül. Örökké fiatalok is lehetnénk, de ki akar örökké égni ahelyett, hogy Ő legyen a tűz? A feledők, és Ők is csak ideiglenesen nem látják, nem tudják, nem értik ezt; amikor bölccsé, látóvá lesznek, világossá válik előttük. Tisztelet a jó akaratúaknak, akik kimondják számunkra, hogy csakis élő rendszer kimenetén jöhet ki ugyanannyi, vagy több információ, mint amennyi a bemeneten közölve van; tehát az Univerzumok, amelyek Multiverzumot alkotnak élő rendszerek. A legnagyobb szám, a teljes szám, az egész, az Egy, az eredeti információ az alapjuk, a betáplálójuk, a működtetőjük, a lényegük, a kezdetük, az útjuk, az eredőjük, az eredményük is. Ha a művelet, a folyamat során ez az információ ellenállásba ütközik, vagy fogyasztót táplál, akkor sem veszít a lényegéből, mert nem mennyiség, hanem minőség, és teljesség; így az ellenállást is, a fogyasztót is a lényegévé finomítja, táplálja, minősíti át, és a kifejtet ugyanúgy a maradéktalan teljesség. Az ellenállás, a fogyasztás csupán a - nem az idő fogalomkörében értendő - „múlt-fodroknak”, mondhatnánk az „Egy tükröknek” illúziója, és teljességgé, jelen valósággá oldódik fel, mihelyt valóság-lényegére eszmél.

Köszönet a gondoskodó látóknak, akik nyugtatnak minket, hogy nem az anyag létezése rossz, hanem a rossz csak az anyagi szféra hatására az emberben megjelenő rossz érzésben, és szándékban testesül meg. Hallani innen-onnan, hogy az anyag a rossz, és az ember a gonosz, de nem. A rossz nem az anyag, a gonosz nem az ember, de mindkettő csak ezekben manifesztálódik. Az ember elfeledi teljességét, és félni kezd, elfeledi, hogy énei belakhatnák az anyagot az információval egyként való folyamatos, tudatos jelenlét állapotában is, és eltompul. Eltompulása aztán kibillent gondolatokat, szándékot hoz magával, és ezek a gondolatok, szándékok a tulajdonképpeni összes „gonosz”, ami a világban csak van. Az ilyen társunk örömmel, gyönyörködve, gondoskodva, szeretetben, bölcsességben, Világosságban, Életben is tündökölnéne itt, de mások rovására vetélkedni, viszonyítani, mérni, ítélni, és túlélni kezd tündöklés, élet helyett. Pedig nem csak elszenvedője lehetne a fodrozódásnak, tükröződésnek, nehézkedésnek, vonzásnak, egyszóval viszonyoknak, hanem nagybetűvel Embere. A feledésbe merülést kellene kiküszöbölnie, és teljes

öntudattal léteznie, de Ő alámerül és toporzékol. Táncolhatna is, de Ő háborúzik inkább.

Csak a feledők félnek, bosszankodnak, irigykednek, birtokolnak, kereskednek, csalnak, hazudnak, kínoznak, szenvednek a maguk által maguknak, és másoknak teremtett, fenntartott tévedésükben. Akik nem tartják fenn a tévedést, hanem elengedik azt, és megnyílnak a teljességnek, Világosságnak, bölcsességnek, Életnek, a teljes valóságnak, azok rátalálnak a megtalálhatóra, megértik a megérthetőt, meglátják a megláthatót, meghallják, a meghallhatót, megérik az érezhetőt, megélik a megélhetőt, és elmúlik a félelmük. Ők azok, akik meggyógyítják a meggyógyíthatót, felszabadítják a felszabadíthatót, átszellemítik az átszellemíthetőt. Csak azok nem találnak rá a megtalálhatóra, akik mást akarnak, nem rátalálni. Akiknek elmúlik a félelmük, a tudatlanságuk, a tompaságuk, azonnal látják, és élik, hogy csakis a gondolataikban létezett a gonosz, a rossz, az idő, a halál, és a sötétség.

Az eonok pördülnek, a lépésről-lépésre megérők kedvéért, és javára, hogy azok is finomodjanak, akiknek soha eszükbe sem jut, hogy finomodni lehet. A teljes, égi körök emlékezetére most, egy újabb kör végeztekor ünnepet ülhethünk. Alkalmas a helyzetünk arra, hogy a közvetlenek, a valóságosak, egyenesek elmondják nekünk újra, amit ilyen állásnál ildomos. Más ég alatt labirintus vezet el a célig, de ilyen állásnál rendre szükségtelen a labirintus. Tisztelet a naposoknak, akik szelíden tanácsolják, hogy eszméljünk, és bármilyen illúzióban, álomban, kényszerképzetben, történésben, viszonyban vagyunk is, akármelyik világ, frekvencia-tartomány, bolygó, idő-illúzió, erőtér-háló fogságában, vagy kifordított fogságában keresgéljünk is épp, legyünk képesek ezeket elengedni, magunkat elengedni, és legbenső valóságunkhoz megtérni! Ha az örület, a káosz, a szenvedés, a háborúság legmélyén vagyunk is, legyünk képesek az Egyhez viszonyulni, az abszolútum-konstanshoz emelkedni, a legteljesebb valóságba helyeződve szemlélni, és a bölcsességgel, szeretettel, Világossággal, Élettel azonosulni! Elmondják nekünk a tiszták, hogy mindegy mi derül ki az út próbatételei során, a próbák lényege nem az, hogy a valóság megismerjen minket, mert az már ismer, úgy is, ahogyan mi magunkat sem ismerjük... hanem az, hogy mi megismerjük magunkat úgy is, ahogyan a valóság ismer. Ezen minőségben ér össze minden, mert a valós önmagunk a teljes valóságba látva betelik. Az említett próbatételek csak addig szükségesek, amíg nem a teljes valóságot tekintjük valóságnak, hanem a feledésben kódorgunk. Ha feledő szemlél

feledést: szenvedés van. Ha feledő szemlél bölcslet: kavalkád van. Ha bölcs szemlél feledőt: gondoskodás van. Feledő nem szemlél teljességet. Ha bölcs szemlél teljességet: azonosság van. Ha teljesség szemlél teljességet: Egy van. Köszönet, hogy elmondják nekünk a jószágosak, hogy minden alól - a próbatételek alól is - feloldoz a bölcsesség, a megbocsátás, a magunknak is megbocsátás, a szeretet. Az önmegváltást követően a lény szíve megesik, és a nagy megváltáshoz önmagát adva oda fordul. Amíg azonban próbatételeket kell kiállnunk az eszmélésünk érdekében, szembe találhatjuk magunkat kívánságaink teljesülésével, félelmeink testesülésével, vagyis mindennel, ami szembesít azzal, hogy milyen mértékben gondolkodunk kibillenten a világ valóságához képest. Vigyázzunk, mit kívánunk, mert kívánságaink által alakul a környezetünk! A bölcsök azt kívánják, hogy legyen a legjobb jóhoz mérten a legjobban minden... de kívánságok helyett inkább teljesednek, és gondoskodnak.

Tisztelet az időteleneknek, akik elmondják nekünk, hogy nem az a lényeg, milyen anomáliák következnek be a keresők előtt azok létében, hanem az, hogy hogyan állnak meg a körülményben, mit tanulnak, mennyit emelkednek, és mennyit segítenek emelkedni másoknak. Kiderül, hogy az összeesküvés-elméletek igazak? Háborúban kell élnünk? Rabszolgák vagyunk? Elkerülhetetlen az elkerülhetetlen? Ezek csak anomáliák: a lényeg nem a világ metodikája, hanem a legvégső, legteljesebb értelme. Elmondják nekünk az örökök, hogy amit füllel lehet hallani az kicsiny része annak, amit önvalónkkal lehet, hogy amit szemmel lehet nézni, az csak kicsiny része annak, amit önvalónkkal láthatunk. Akik a fülüknek hisznek, a szemüknek hisznek, azok elvesznek a kavalkádban; akik önvalójukkal hallanak, és látnak, azok nem a bűvész műsorát figyelik, hanem az egész műsora alatt a valóságot élik, és sugározzák.

...

Manapság azt kérdezzük egymástól leggyakrabban: vajon összeomlik-e az egyháznak nevezett „sok ház”, ha azt hozza a reggel, hogy kiderül: nem vagyunk egyedül a Multiverzumban, sőt, a megalkotásunkban is tevékenyen részt vettek az avatár-test, és egyéb járólények, valamint más magas energiaszintű létezők? Tisztelet a bölcsöknek, akik erre elmondják nekünk, hogy az egyház, ha nem képes elengedni a korlátait, és nem teljesedik az abszolútumává, ha a hívei nem váltják bölcsességre a hiszékenységüket és hitetlenségüket, ha nem képesek az abszolútum teljes valóságához, mint konstanshoz eszméletért járulni, hanem dogmákhoz, szabályokhoz,

külsőségekhez ragaszkodnak, akkor az elméjük homályának súlya alatt elsüllyed az egyházuk, és vele fulladnak a tévedésbe maguk is. Akik így tesznek, nem értik meg, hogy minden lényben ugyanaz az első lényeg a motor, és ez az Élet, a Világosság, a teljes valóság. Nem értik meg, hogy legyenek akárhányad rangú létrejöttek, vagy létrehozottak is a lények, vagy legyenek bármilyen sorrendben egymás okozói, létre gondolói, sosem az a legvégső és egyetlen határozó szempont, hogy ki volt előbb, ki fejlettebb az anyag variálgatásában, kijátszásában. Az a fontos, hogy mindegyikben a legelsőből, a végtelen, örökkévaló információból, eredetből, okból, valóságból, teljességből, Világosságból és Életből van a lényeg, az egy részként is egész darab. Ha úgy tetszik, mint óceánból a csepp, amelyben ott az egész óceán, és amikor visszatér az óceánba, nem szűnik meg cseppnek lenni, hanem még óceánná is válik. Mint tűzből egy láng, amelyben ott van a teljes, eredeti tűz, és ha ellobban, nem tűnik el, csak a látható része... hanem visszatér az eredeti tűzbe. Egyik sem szűnik meg, hanem még azzá is teljeseedik, amivé csak teljeseedithet.

Akik látnak, elmondják nekünk, hogy még az elektronoknak is van sok elektron-párja, amelyek lényegi azonosak, és legyenek bár az Univerzum ellenkező pontjain, egyformán viselkednek... hogyan lenne akkor azonossága, és kapcsolata a bensőnk világosságának az abszolút világossággal?

Akik a konstanssal léteznek, és abban élnek, tudják, hogy a szeretet, bölcsesség, tisztelet, és a másik segítése, egymás méltóságának megtartása, és a mindnyájunkban azonos eredet-lényeg tudása, az arra tekintés az ismérve a jóakarató lényeknek. Így van ez a csillagok, és az emberek között is. Amely lény - akár ember, akár csillagmag - önző, igába hajt, parancsol, rabol, csal, birtokol, kínoz, hazudik, nem adja meg, vagy elvárja a tiszteletet, biztosan nem bölcs, nem ébredett, és hiába hiteti el magával, hogy millió éves, nem több, mint valaki, aki a lényeg helyett a tévedést, az Élet helyett a halált variálta a kedve szerint otthonossá. Ám amelyik lény - akár ember, akár csillagmag - ébredett a valóságban, és a szeretetben, bölcsességben, gondoskodón működik a létezésben, az bármely bolygó bármely tanácsa, lénye előtt tiszteletre méltó. Így, nem faj, vagy fajta kérdése a rosszakarat, vagy a jó akarat, hanem ébredettségé, tompultságé, vagyis bensőnktől való eltávolodásunk, illetve közelségünk mértékéé.

Nem különlegességben kell kitűnni, hanem erényekben.

Lehet rosszba születni, de jóvá válni, és lehet jóba születni, de rossz szándékúvá válni. Az eszmélők előtt elmarad a fajta jelentősége, és tündököl a

minőség. Csak a feledők foglalkoznak megkülönböztetéssel; az összehozók szükséges különbség-tevéssel, és összehozással állnak a dolgokhoz. Az ilyenek elmondják nekünk, hogy bármilyen lények is vagyunk, nincs más dolgunk, mint bölcsekké válni, és minden világ bármely lénye, tanácsa előtt megállhatunk, mert minden világ tanácsa és lénye ugyanaz előtt a teljes valóság előtt felel, mint mi, és minden világ bármely tanácsa, lénye előtt is azok - akár emberek is - a példaképek, akik ebben éberren járnak.

...

Csak az az egyház kerül válságba a külvilág változóinak feltárulásától, amelyik nem a változatlant örökíti, hanem tévedést mutat fel. Amelyik egyháznak nem csupán hívői vannak, hanem bölcsei, az a valódi egyház, amely nem intézmény, hanem közösség, és mivel nem kívülről, hanem bensőjéből fakad a tudása, az eszmélete, nem kerülhet válságba, nem omolhat össze semmilyen külvilági változás, krízis, szélfordulás okán sem. Amelyik egyház nem dogma, nem ítélet, nem félelem, nem intézmény, nem épület, nem adó, nem tized, nem bűn, nem bűnhődés, nem gonosz, nem térítés, nem elvárás, nem parancs, nem tiltás, hanem szeretet, nem birtoklás, hanem azonosulás, nem vezeklés, hanem megbocsátás, és bocsánat, soha sem kerül válságba. Amelyik egyház szerves, és nem gépezet, hanem Élet, Világosság, bölcsesség, méltóság, látás, gondoskodás, barátság, természet, gyönyörködés, szerelem, kiteljesedés, emelkedés, átszellemülés, átszellemítés, életöröm, boldogság, kaláka, család, szabadság, az nem kerül soha válságba. Az ilyen egyház nem vallási fogalom, hanem valóság. Az ilyen egyház nem félők egymásra utaltságából művilleg összetartott intézmény, amely állami támogatásból, és hiszékenységből keresi a pénzt, hanem a szívben van, és legyenek bárhol is a világon a családtagjai, templomok nélkül is összetartoznak, mert a lényegükben egyek, és nem a körülményeikben. Az Élet a törvényük, a Világosság a szabályuk, a szeretet a cselekedetük, a bölcsesség az eszméletük, a természet a testük, és minden, mindenki a családjuk, barátjuk: a teremtettek is, a teremtők is, nevezzek azokat akár ördögöknek, vagy angyaloknak, istenségeknek, vagy bárminek.

Tisztelet azoknak, akik tudják, hogy a labirintus bejáratánál már elérhetnénk a kincset, ha áttörnénk az egyből ott lévő, szemközti falat, de Ők inkább távolról vigyázva figyelnek ránk, és ránk bízzák, mit teszünk, hagyják, hogy saját döntés alapján törjünk, vagy menjünk végig a labirintus útjain. Azért hagynak, mert tudják, hogy ha fokozatosan világosodók vagyunk, akkor csak ily' módon válhatunk olyanokká, akik észreveszik a célban a kincset, és akik a

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Az anyagban az erő-ellenelő határoz; aki hadtestet állít, csak azt éri el, hogy az ellenfél is hadtestet állítson... ki a szkíta, ki nem az... hát aki harcol, harcban hal meg, aki háborút szít, az a nemzetet veszélyezteti... hozzon áldást, keltsen jó hírt, gyámolítson gyengét, gondoskodjon a szegényről, betegről, gyerekről... még az ellenségről is, aki győzelmet vár magától! Az szkíta, aki könnyezik a fájdalmas örömben, amikor a nemzetéről van szó... és teszi mindezt nem bánatában, nem gyengeségében, hanem erejében, bölcsességében... mert nem a szájhősség, a keménység, a vagdalkozás az erősség, hanem a legnagyobb erő a bölcsesség, az ebből adódó szerelmes ember- és nemzetszeretet, és a szeretetből adódó békesség. Nemzetszeretet, mert egymást támogatva, megvédve, szeretetben, tanításban... egymásból születünk meg e Földre. Kis család vagyunk a kicsi ég palástja alatt, és nagycsalád vagyunk a nagy ég palástja alatt. Köszönet a fiaknak, lányoknak, apáknak, anyáknak, nagyapáknak, nagyanyáknak, ősöknek, akiknek könny szökik a szemükbe a kis családjáért, a nagy családjáért. Köszönet a valóságosoknak, akiknek könny szökik a szemükbe a teljes családjáért: minden népért, és minden lényért a Multiverzum látható, és láthatatlan frekvenciáinak összességében!

Csak sötét korszakokban léteznek olyan szemek, amelyek idegennek látják a nemzetet, és a népeket, az utakat, és a célokat. Aranykorokban nem külső célokra kényszerítene tömegeket, hanem mindenki világot a valóság, amely egy rezgésűként összetart minden lényt. Csak a sötétség korszakaiban tesznek a vértől függővé bármit is; de akik csak a vérig jutnak, szenvedést hoznak a világra.

Aranykorokban a szellem, a lélek vérvonalára tekintenek. A táltos Buddhához, Krisztushoz, Mánihoz imádkozik? Ez csak azok számára nem összeegyeztethető, akik a bajokra akarnak figyelni, a többiek, akik a jóra figyelnek, meglátják, hogy jóság imádkozik jóságához... rosszaság nem imádkozna jóságához. A Világosság, az Élet, az erény, a bölcsesség, a szeretet megléte az emberben, és más lényekben: ez a lélek, a szellem „vérvonala”. Mindaz, aki ehhez a szellem-lélek „vérvonalhoz” tartozik, könnye, megéssé szíve, gyönyörködése, gondoskodása, felmutatásai alapján, az Egy nemzetének gyermeke, bármilyen vallás, vagy nép, vagy égtáj rabja is volt mindaddig a vérhatározta holtidőkben.

Csak a bölcsesség hiányában szenvedők, s ez által szenvedtetők maradnak, és marasztalnak a vér, a határok, a szabályok, az elvek, a tudományok, a vallások, a politika, az ellentétek, a versenyek, a forradalmak, a csatározások

börtönlabirintusában.

Köszönet a bölcseknek, valósoknak, akik elmondják, hogy mégis ezekben, a magukat kábítókbán, magukat, és egymást ámitókbán, szenvedőkben, és szenvedtetőkben van a Föld reménye. Elmondják, hogy mindezek megébredéséért élni a valódi kaland, az aranykavicsos út. Elmondják, hogy a jóra tekintők az eredetben győzedelmeskednek; az anyagban azonban csakis olyan arathat győzelmet, aki a legkisebbért is veszíteni képes... és igyekszik sokáig létezni, hogy minél többekért veszíthessen: adhasson oda mindent.

II. FEHÉR KÖNYV

A SZÁZAD EGYETLENJE

Természetesen, nem tartom magam méltónak ezek leírására, de Te viszont méltó vagy az elolvasására. Nem vagyok méltó ezek közlésére, de ha egész életemben azon feszülnék, hogy méltó legyek, sosem gondoskodhatnék Rólad, szerelmetes barátom.

Ez nem irodalmi mű, más céllal íródott. Nem szórakoztató. Nem cicomás és nem díjaznivaló, hanem funkciója van. Nem tudhatod, hogy kitaláció-e vagy valóság. Bármelyik lehet; ha azt mondanám nem az, vagy az, mindkettővel korlátoznám a szabadságodat! Azzá lesz, amivé benned válik. Ha nem valós események és történések ihlették, akkor is azt hivatott megmutatni az embernek, hogyan lenne mindez egy olyan korban, ahol kilátnánk az elme tébolyából a lélek valóságára. Boldogok és szomorúak is, akik tudják az igazságot.

Ha elolvasod az összes könyvet, történetet, megnézel minden színdarabot és filmet, láthatod, hogy nem lennének egetverő problémák, ha az emberek nem csinálnának maguknak problémákat, amit aztán meg kell oldaniuk. Emberek! Ne kreáljatok problémákat és nem lesznek! Ne féljeteK, ne irigykedjeteK, ne legyetek kapzsiK és telhetetlenek, és nem hal ki a bolygó veleteK együtt! Adjátok vissza a gerjedelemnek a szerelmet, és nem sérültök! Legyetek bölcsökké; egymásért, és ne egymásból éljeteK, és húszszor ennyi embert is elbír majd a Föld!

⊙

Ötszáz évente jönnek, segítenek és elmennek. Karizmatikus, bölcs, szeretetben tevékeny emberek, fejedelmek, királyok ők, akik oly' nagy erejű étel és ital tudnak lenni, hogy a nemzetünk étlen is kibírja, szomjazva is túléli a következő ötszáz esztendőT. Két fő nagy bűnünk, amit elkövetünk ellenük, hogy nem ismerjük fel őket idejében, és, hogy amikor megtérnek égi honukba, egy sem terem közülünk méltó, aki pótolhatná őket és tovább vinné az örökségüket. Az utóbbi a világ egyik legnagyobb keresztje. Él a hatalmas király és halála után széthullik minden, mert távolság-emberek ülnek az azonos helyébe.

Sokan nem érzik, mi az a többlet, amitől éppen és pontosan csakis ők Ők. Nem értik, milyen végtelenség jön le velük véges testekbe, milyen világosság

árad emberibbnél emberibb szemeikből, milyen természetű az ige, mely ajkukról legördül, és földeket szánt-vet be, terelget és hívogat, mint ostor és kampó.

Az élet ismeri fel az Életet, hát, nemesítsétek magatokat létezőkből élőkké, hogy felismerjétek az Életet! Ha köztetek jár ismét, műveljétek magatokat bölcsökké, hogy megláthassátok a bölcsességét! Teljesedjen a ti sötétségetek fénné és a ti fényetek Világossággá, hogy társai lehessetek az Ő világosságának! Csakis az Életből származhat élet. Ami halál, nem az Életből származik, hanem az eltévelyedés gyümölcse. Találjatok vissza az Életbe és emelkedjétek föl ahhoz! Ha így tesztek, csak a halálhoz tartozó részeitek enyésznek el, de ami bennetek az Élethez tartozik, az örökké azzal is marad! Amíg azonban nehézségeitek akadnak a látással, bölcsességgel, engedjétek meg, hadd emelem felétek szerető karomat! Hadd írjak tollammal világosító mesét! Hadd beszéljek egy fátyol mögötti világról, ahová a szem be nem láthat, de a szív fellángolhat annyira, hogy a lélek mégis e függöny mögé lásson! Rámutatok e gyöngyre, a szívben rejtezőre; új Nappá gyűjthajátok azt. Megérintek végül, amit éreztetni szeretnék. Tengerbe, keresők, fürkészek! Fürödjétek, tisztuljatok, törölközzétek és üljetek a tűzhöz! A fátylakon túli ország dolgairól mesélek most, ahol már megtörtént minden, ami e tájon még csak most fog megtörténni. Hallgassatok! Hallgassatok! Hallgassatok!

○

Teljes köröket írunk le az égen! Korok, korszakok, emberiségek váltják, követik egymást. Nem teszek mást, mint hogy az időből az örökbe nézek, a külön világok buborékain lyukat bökök és belesek oda, ahol az összes összeér. Egyben, egy időben tetten érhető. Az elméből a lélekbe helyeződve szemlélek és bármire rálátok. Emelkedek, mosolygok, a fény felé fordulok, elmém tébolyából lelkem valóságába tekintek. A gondolt képek, hangok helyett a való látásába teljesedem.

Aki az álmában tudja, hogy álmodik, ébren is tudja, hogy álmodik. Aki ébren is tudja, hogy álmodik, éjszaka is látja a Napot. Aki álmában rájön, hogy álmodik, felébredhet, feljuthat, csak akarnia kell. Aki ébren rájön, hogy álmodik, feleszmélhet, csak akarnia kell. Akik mégis maradnak, ők a vállalók. Ez a vállalás. A többi vallás, s a többi: álom. Álomban maradni, bár tudni, hogy alszunk: vállalás. Az álomban így szólni: „Barátom, alszol!”: már gondoskodás. Akik kéjt álmodnak, üldözni fognak s attól ébrednek fel. Akik fájdalmat

álmodnak, ölelni fognak és attól ébrednek fel. Gondolj olyan gondolatot, amely tovább gondol másik gondolatot. Állj meg, merengj az erdőn, a mezőn, a szélen, a csillagokon, az Ég mögötti Égen, az Égmélyi Égen, és gondolj gondolkodó gondolatot!

Ha nem sikerült, máris találkoztál az egyik isteni tükörrel. Tükrök, fátylak, burkok, bugyrok, frekvenciák lénye, talán már látod, hogyan oldotta meg a dilemmát az, akinek meg kellett ezt oldania. $1 \rightarrow 2 \rightarrow 3 \rightarrow \text{Egy}$. Kiáradt és utána nyúlt. Elengedte-belakta-elengedte. Kigondolta-elfeledte-felismerte-azonosult. 1 volt, 2 lett, a 3-ban ismét Eggyé vált. S az Egy, amivé vált, több lett, mint az az 1, amiből kiindult. Az eredete volt, kiáradta, magában foglalta, betöltötte és befogadta. Lényege: minőség, látszata: szám. Koncentrikusan indult, horizontálisan lépett, vertikálisan eszmélt, hanyatlott, s mikor elérte korlátait kívül, a korlátlan belsejévé oldódott fel. Koncentrikusból koncentrikusba teljesedett, de az a koncentrikus, amelybe megérkezett, kívülről befelé tágult, növekedett, és kintről belülré vált múltból s múltandóból örökké, végtelenné. A szélekről a benső felé teljesedve vált káprázatból valósággá. A peremektől a közepe felé finomodva minősült a semmiből az Üresség mindenségévé; Eggyé. Mert minél nagyobb a semmi jelenléte, annál jobban összekapaszkodnak az elemek, és minél nagyobb az üresség mindenségének jelenléte, annál szabadabban is összetartoznak. Az Üresség nem semmi, hanem minden. Az Üresség teljesség, a semmi nincsen.

○

A sokadalom múltandó. Az Egy: örök. A világ: véges. Az Egy: végtelen. Az elme téboly, az Egy: valóság. Ha az elmébe gabalyodva nem tudjuk, mi rossz és mi jó, az Egybe visszahelyeződve és abból szemlélve, ahhoz mérve újból megláthatjuk, mi az. Akadnak azonban álmodók, akik aludni akarnak, s az egész Teremtést álomban tartani. Az önzésük szülte a hazugságot. A hazugság gyümölcse a bűn. És a bűn gyermeke a még mélyebb álom. Csakis ájulásban, csakis álmodásban lehet külön a rész az egésztől. Felfénylik, s mosolyog. Az ébren álmodók az anyagot áttelekesítők, az álomba húzóknak pedig a lelket anyagba kötők. A hazugok útja az érdek útja. Amíg az érdek illúziója parancsol, addig a Földet egy semmi-lyukba lapátoljátok. Az egészet. Az ő jelükre és szavukra. Körülnéztek, és azt látjátok, hogy a bolygó pusztul, a lények szenvednek.

Az elsődleges álmodók jót álmodtak, egyenesen az Egyben, az Elsőben, az Élőben, Életben, Világos világosságban Élő ősképeket álmodták. Aztán lett

az Az után. Az álmok perdültek, saját fodraikba, nyomaikba ütköztek, és áramlatokat gerjesztettek. Az álmok is, és az álmodottak is álmodtak, és a sokadlagos álmodottak álmai már rémálmodokká csökevényesedtek. Sokan beszéltek nekik a valóságról. De ők visszafeküdtek. Aki mozdította őket, azt kinevették. Az eszmélőket elüldözték, a tanításokat elferdítették, az emlékeztetőket átfestették, a mintákat átrajzolták. Körülnéztek, és láthatják, hogy látszólag minden adott: vallások, tanítások, gyöngy, élettörvények, rendszerek, elvek, eszmék, szép remények, templomok, papok, papnők, császárok, tanítók, vezérek. Léteznek, a bolygó mégis pusztul, a lények mégis szenvednek. Azt hihetitek, a vallásotok jó, a tudományotok kiváló, a hozzáállásotokkal nem lehet baj, és mindenki mindent megtett.

3.1415926535. A világ abszolútomhoz mért kibillentségének arányszáma lehetne, ha helyes volna. Ám aki ki akar innen jutni, hiába üti be ezt a kódot, mert nem ez a helyes kód. Úgy esett ezzel is, mint sok mással, amiről azt hiszitek, hogy jó, helyes. Jó hely, jó helyen tart, és jó helyen vagytok benne, általa.

Akik nem akarják, hogy felébredjete, hogy jó helyen legyetek, hogy valóságot tudjatok, nem tudták kiirtani a valóságot. Nem tudták megszüntetni bennetek az igényt a valóságra. Nem tudták kiirtani a célt, az utat, s a keresőket sem. Egy dolgot tudtak tenni: holtágra vittek titeket, és azt sulykolták belétek, hogy már az óceánon vagytok. Nincs olyan centiméter, amibe bele ne nyúltak volna, hogy úgy vigyenek titeket zsákutcába, hogy még azt is higgyétek, pont jó helyen vagytok, és már célba is értetek. Úgy, hogy kiirtják, nem tudták volna le is győzni a vallást, és meg is tartani itt az embereket. Ahhoz, hogy az emberek is maradjanak, és le is győzzék a vallást, csupán egyetlen módszert tudtak alkalmazni: vakvágányra vittek, és elhittették veletek azt, hogy már jó helyen vagytok.

⊙

Egyetlen könnycseppet ejtek a viláért. Az elme örületében van csak lineáris idő, a lélek valóságában egyben áll, és él, és Él a múlt, a jelen, a jövő. Egy könnycsepp hull a papírra bal szememből. Jobb szememmel felszárítom azt. Szívemmel párájába révedek, látom a párát, a pára elemeit, látom az atomjait, bennük a legkisebb parányokat. Utazom, utazom és mélyebb, még kisebb részletekre nézek. Olyan mélyre és olyan kicsinyre tekintek, hogy hatalmas fényt látok, és a villanás után mint a méhek zúgása, olyat hallok. Látom a

feketeséget, a módosult Tüzet, és közeledem tovább, és tovább. Megjelenik a legnagyobb kicsinségben a rengeteg gyémántok tengere. A gyémántok tükrözik a világokat, a világokban a csillagóceánokat. Közeledem, közeledem, és galaxisokat kerülök. Azokban csodálatos rendszerek, napok és meglátom, a miénk is elm jön. Felragyog, s meglelem magunkat is, és meglelem Őt is, akit minden planétán áhítnak, s minden korban várva-várnak. Rálátok a század egyetlenjére. Titkon szemlélhetem, miként fogam, s születik, miként teljesít be jóslatokat. Egy csillag leszek az angyalai között, kik figyelik, s rejtik, hogy ne nyíljon sem előbb, sem később ez a gyógyító virág, mint ahogyan az éppen ildomos, és veszélytelen. Rejtezve kell kifejlődnie. Az altatók és aludni akarók szeme elől bújva. Hunyorogva se vehessék észre, nehogy születése, s „másik születése” előtt elpusztíthatassák. Hatalmas munkát mér ez az angyalokra. Ő kiált, s azok elterelik a hangját. Ő versel, szaval, énekel, de elsikkasztják szavait, szólamait, mert nagyobb, teljesebb művet alkotni, s nagyobb szerepet tölteni hivatott a lélek által. Hajtja a tettvágy és őri az igazságérzet, de kitakarják, s róla a figyelmet elterelik.

Nem bújhat ki segítséggel a pipacs, sem a pillangó. Ha kiségtitek, elsorvadnak, mert nem hagytok időt nekik a megerősödére. Ahhoz, hogy kibírják a lét hétp próbáját, teljesíthessék feladatukat, és gyógyíthatassák a világot, a teljes nyílási, kibújási folyamatra szükségük van. Óvni kell Őt is, a szabadságharc testet öltő szellemét, aki nem juthat a bukott emberi forradalmak sorsára. S hogyan is nem jut a sorsukra? Bizony, ha csak a zeniten lepleződik le e csillag, ha csak a rabszolgatartók tarkójába csapó sólymot látják meg, s előtte semmi sem sejtene a röptéről. Láthattunk forradalmakat, melyeket az altatók gerjesztettek, hogy e forradalmakra foghassák gaztetteiket, és ezek ürügy lehessenek az elnyomásra. A nép akarta forradalmakat pedig, melyeket nem akadályozhattak meg, vagy előbb ugrasztották, robbantották ki, amikor még azok erőtlenekek voltak, vagy addig odáztatták belső munkával, amíg már szétszórttá, szétesetté, erőtlenné váltak. Beépültek, belülről mérgezték a készülődést. Félrevitték a hitet, a lelkesedést, a híreket. Élére álltak, s beszennyezték az eszmét. Visszásságokat követtek el a nevében, és elpártoltatták tőle a népet. Kizökkentették az embert a lelkesedésből, s félelmét táplálták. Ám a dolgos angyalok is látva látanak, s meg tudják védeni az ember szabadságharcát. Azzal védik meg, hogy elrejtik a század egyetlenjét. Tiltanak csak a tiltók. Meg akarhatják változtatni az ember hitét, de az elsődleges medreket nem ismerik, és nem tudják, hogy a lélek érinthetetlen. Zsarolhatnak, elérhetik, hogy a fél bolygó szót fogad, de

bensőjében akkor sem lesz más, mint aki valójában. Felnnyithatják az embereket, leszedhetik róluk a testet, mindenkire ráülhetnek hatalmas hévvel. De, amit el akarnak érni, az elérhetetlen. Ha a látszata el is érhető, de fenntarthatatlan. A derekak lehet, hogy meg fognak hajolni. De csak ahhoz idomul idekint a lélek, ami előtt a szív hajol meg.

Mossák csak össze a dolgokat az álhatalmasok, hogy kiöljék az ellenállást minden iránt, hogy senki se tudja többé, mi a fölfelé és mi a lefelé; és aztán azt tehessenek a nemzetekkel, amit akarnak! Lelkiismeret-furdalás nélkül, büntetlenül, közvélemény nélkül. Tegyenek csak meg mindent azért, hogy a nemzetállamok megszűnjenek, hogy egyetlen vallás, egy világkormány legyen! Robbantsanak ki világegéseket, hogy újra rendezzék a színt! Állítsanak csak „akadémiákat”, vállalatokat a történelem átírására, a múlt átfaragására, hasztalan, mert onnan érkezik mindenkiben az igazság, ahová ezek még magukban érnek el! Onnan terem előttük a valóság valósága, az abszolútum igazsága, a Világosság Világossága, a létmélyi Élet, ahová nem láthatnak el szemeikkel. Csakis a szívükkel láthatnának odáig, de ők még a szívükig sem tudnak. Van, akiket sokadik teremtettek teremtettek, de van, akiket közvetlenül az Isten.

○

Akik nem hisznek, tagadnak, negyed annyira veszélyesek az igazságra, mint akik hisznek, de hibásan, rosszul. Akik nincsenek tisztában a szavak valódi jelentésével sem, valamint a valóságtól elrugaskodott világképükkel torz értékrendjükkel mérik, és gyalázzák embertársaikat, azok okozzák a legnagyobb kárt, és szenvedést a bolygón. Ezek nagyobb részben tartják távol a jóhiszemű keresőket az Egytől, és az igaz tanítástól, mint a tagadók. Ők, akik a tökéletesért, akiért nem kell kiállni, hanem akit szeretni, és megélni kell, tökéletlenséggel mégis kiállnak, és ezzel előidézik, hogy maga a tökéletes tanítása tetszik tökéletlennek a szomjazók szemében. Ám elleplezhetetlen, ami minden mélyén ott húzódik, és minden mögött-fölött ott vonul, hiszen az Egy tekint ránk a megkínzottak szemein át, a gyermeket szülők, szerelmeskedők, halálba indulók, igazat éneklők szemein át. Az Egy ismer magára a megbánóban, és megbocsájtóban, a megvilágosodóban, és gondoskodóban. A cél ismeri fel magát az útban, az ébredett az összes álmodóban. Az Egyben vagyunk, s Ő bennünk. Kitölt, betölt, magába foglal, világosít s éltet. Árad, s ha felé indulsz, befogad. Ő, a Napból kitekintő, Ő van jelen a szerelmes csókban, a szeretetben, az

éltetett létezőkben, a világlásban, az intelligenciánál nagyobb emberségben, a bölcsességnél nagyobb látva látásban, a győzelemnél nagyobb önfeláldozásban, a fénynél nagyobb Világosságban, a század egyetlenjében, aki vállal, és kiválasztja földi családját, jeleket neveket, helyeket, s illúzióidőt, majd leszületik, és azt mondja mindenknek: ne féljetek! Vállal, ahogy mondom, hisz' ha fentről jön, úgysem maga a saját dolga, s ha meg innen kikerült csoda, akkor sem kellene velünk bajlódnia. Vállalás ez, bizony, hiszen csak olyan alkalmas királynak, aki azon már rég túl van, és felülemelkedett, aki annál már teljesebb, akit már nem az ilyesmik érintenek.

Furfangos tény ez. Akik nem alkalmasak, ölni tudnak érte, akik alkalmasak, azokat megölik érte.

Halld csak, kereső! Az Egy mindenkit választott, de nem mindenki vállalt. A legrosszabb esetért elég csak lustának lenni, a legjobb esetért elég csak elhagyni a lustaságot, és erőben gondoskodni, tevékenyen szeretni, erőtökben kegyesnek lenni, és nem gyengéségekben. A cél felismeri magát az útban, csak az út nem ismeri fel magát sem az útban, sem a célban. A célban helye van az útnak, csak az út nem érti, s nem érzi a célt. Minden ember szabadságharcban esik el, de alig néhányan tudnak róla. Nem tudják, miért olyan égetően fontos, hogy valaki egyszer azt mondta, hogy Ő az ember fia, és nem másik lényeké. Ember jött, és nem más lény, emberfeletti erőben a keresztig gyengének lenni. Ember jött mindenhatóként, másokért veszíteni. Ember jött, aki veszítve győzedelmes, de gyengességében a legnagyobb erő.

○

Révedvén látom Őt, ki leszületni indul. Anyja gyalog van, tejet hord kannában a tejcarnokból haza, s a neve Arkhónok fölötti név: Sabaoth Barbelo.

Megjelenik Ő maga is, körbetáncolja lelkével a kiválasztott anyját, és az nyomban elájul, amikor Ő a hasába fénygömbként belealél. Elterül a lány. Álomban is alszik. Szőke haja a pázsitra omlik, kannája kiborul, s a kifolyó tejben fekszik. Körbeállják, pofozgatják, s felébredvén sejti, ahogy a tudhatatlant egyesek mégis tudják, hogy testében nincs már egyedül. Halat kíván, halat eszik, egymaga lesz végül, s fia is egymaga lesz végül.

Romlott császárok, hol vagytok az egyszerű királyokhoz képest? Egyszerű királyok, hol vagytok ti a prófétákhoz képest? S ti, kik csupán próféták vagytok s nem az Istennel egyek, hol vagytok a század egyetlenjéhez, akiben azonosság világol és él! Vállal, választ, megszületik, rejtezik, teljesedik, bontakozik, védelem alatt áll, megébred, felismeri magát, megnyilatkozik, és

a szeméthegeken megcsillanó hajnalfényre mutat. A vihar szemeként megáll, és az Egy Élet és Világosság tündököl majd át a húson, a ruhán, a füstön és a romokon. Nem vet árnyékot az Ő világossága. Áthatol mindenben, a pincék mélyéig, és nem bújhat előle senki és semmi sem. Jobbja fölött a van Napja, balja fölött a nincsen Napja áll, s látva látom, hogy a sűrű nehézség lett a káprázat, és a könnyed finomság lett a valóság. Az égitest csupán következmény. A valódi Nap: az azon át ránk tekintő. Annak eredő oka, és lelkesítője. A test Nap tűnik létezőnek, de a lélek Nap az élő; Élő. Ami szemmel látszik, az áll félúton, ám túl rajta Él a valóság, és mibennünk ér újra össze önmagával. Újra két Nap lesz az égen, Jupiter születik az erők keresztpontján, s Nappá gyűl mibennünk. A Tigris évéről, a Mérleg, a Mars és Vénusz frigyéről szól a jóslat, s Ő úgy választ időt az időtlenségben. Barlangban, vasasztalon alszik, s szakála hétszer körbeéri annak lábait - mesélnék az ősök, s Ő, ahol a nagy vonalak találkoznak, ahol a kontinens középpontja van, oda érkezik. Babbának hívják a helyet, amit használ. Nyaka körül tekeredett a köldökzsinór. Valaki, már a méhben sem szeretné, hogy felszólaljon. Keresztet vágnak az asszony hasára, és Őt e béklyóelelésből a létre emelik. Baba, hej! A Babba hely most örvend, és semmit sem sejt a világ. Nem hunyoríthat át az óvó angyalszárny-falon. Nem olvasnak jeleket. Kívül kis ég, belül nagy Ég, s közöttük piros, fehér, zöld angyalszárnyak. Már készül Smirna, és Isten szabad egyháza; amely otthont ad a nagy fa odvából jövőnek.

○

Virágzás után hanyatlás jó, aranykor után széthullás, tompaság. Rovarrá lett az ember, s amelyik nem lett, azt marják, üldözik. Mérgezett a folyó, s a tenger harmada él csak. Kivesztek fajok és gyűlött az igazság. A rovarember kapzsi, a világ pedig szenved. A tudatlanság a félelem atyja; a félelem meg a romlásé. Ilyen világra emelik elő, felordít, fel sem veszik. Alvó, ájult anyját is később láthatja csak. Erre nyitja szemét, mégsem retteg, s zokog. Nem várják bölcsek, nem jelzi csillag sem, nincsenek fejtők már, akik a jóslatokat értsék. Üres építmény mindegyik templom, és kihátrált a keretből a kép, a szertartásból a tartalom, a hagyományból a jelentés, a kisbetűvel emberből a nagybetűvel Ember. Már havazik, mikor hazatérhetnek a kicsiny falu vályogházába, szerető családba, igaz, szegény, jószágos rokonok közé. Táplálják, óvják,

szeretik, nevetnek. Csak tejet kér évekig, semmi mást, kiköpi bármit próbálnak. Orvossal kényszerítenek belé másfajta étket. Megértem, ez itt a

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

teljesekké lennétek, és így képesek lennétek a valódit választani, addig szenvedni fogtok. Amíg nem tudjátok a valódit választani, addig jobb, ha nem is választotok! Ő létenként újra eljő, míg nem meglátjátok, és a helyére emeltek: a szívetekbe. Minden létében újra és újra előlről ugyanezt végigéli, egészen addig, míg Ti magatok is ugyanezt végig nem élitek. Ezért nem tarthatja fenn magának senki a tisztességet, amíg fel nem eszméltek. Ezért nem sajátíthatja ki senki magának tisztességet és tisztséget. Neki minden létében fel kell ismernie magát. Nektek csak egy létetekben kellene elkezdenetek felismerni magatokat, és akkor összeérne ez a kettő! Ő mindig nyílik, Ő mindig eszmél, Ő mindig adja magát, csendben, szépen, egészen addig, mígnem Ti is adni fogjátok. Minden, amit itt elbeszéllek nektek, erről szól. Jön, adja magát, Ti nem adjátok magatokat... és ez addig ismétlődik, amíg Ti is adni fogjátok magatokat, és utána nem csak bennetek lesz királyság, hanem kívületek is. Nem csak földi semmi-királyság lesz, amely csak fegyver ellenetek az alatók kezeiben, hanem valódi égi, belülről sugárzó és áradó, Életet, Világosságot, igazságot, bölcsességet sugárzó, és áradó, egyetemes királyság.”

○

Látom, hallom, magyaráz, mint egy mester. Körbeülik a barátok, és megvitatják, amit szem előtt illő tartani. A nemzethalál jeleit említik legelőször, hogy lehet itt tökéletes király, vagy királynő, semmiképp sem veszi észre egy olyan tömeg, ami már nem nemzet és nem is nép, csak tompa, önző, elégedetlen massa. Ahhoz, hogy meglássa az erényt, előbb benne is erénynek kellene lenni. Csak az élve élő ismeri fel az Életet, csak a bölcs ismeri fel a bölcsességet, csak akiben él a király ősképe, és lelkes, az képes felismerni, megérteni, meglátni, megválasztani Őt. A tömeg néppé, a nép nemzetté nemesülésére van szükség. Jóakaratra és közös egy akaratra van szükség, és hogy az az egy akarat, szeretet és igazság akarása legyen. Csupán ezek megléte teheti olyanná a népeket, hogy helyén kezelhessenek egy Ég-királyt. Csak ha a társadalmunk középpontjába helyezik az erényt, és nem a kerítéseken kívülre, akkor lesz otthona közöttük is az égi erénynek. Kérdezik a kérdezők, mit cselekedjenek ahhoz, hogy az égi erény közöttük otthont akarjon keresni? És Ő elbeszéli:

„Ha csupán tulajdonságotok a jóság vagy a rosszaság, az egyik beveszi a másikat, a másik az egyiket és variálódnak, keverednek, elmosódnak. Ám ha nem csak tulajdonságotok, hanem minőségetek a jó, akkor a legnagyobb

sötétségben, a legmélyebb mocsokban is léleknapként világoltok majd. A lét vetkőzés. Adjatok, mielőtt elvételtek. Mert az válik részetekké is, nem csak tulajdonotokká, amit szívből odaadtok! Nem különlegeseknek kell lennetek, hanem valódiaknak. Nem az a lényeg, hogy a pokolból menny legyen, a kurvákból meg angyal, a lényeg, hogy azt a keveset teljes szívvel adjátok, amit tudtok. Nem az egész világot kell megmentenetek, csak magatokhoz mérten, ami tőletek könnyen kitelik, a megmentéséhez egy kicsit hozzáadnotok. Nem az abszolútumhoz, hanem a hozzátok mérhető jót és mértéket. Nem magát várja el az Isten tőletek, hanem hiszi, hogy úgy fogtok hinni magatokban, ahogyan Ő hisz bennetek; hogy úgy fogjátok ismerni igazi valótokat ismét, ahogyan Ő ismer titeket. A cél nem a folyamatos makulátlanság, hanem a hétpórá után minden szenny után, a sárból előnyújtózó nagybetűvel ember. A cél nem Ádám, hanem a történelem utáni, megváltott, nagybetűvel Ember. Minden szennnyel magában, és minden szenny megváltott megváltójaként. A mű az ember és nem az, amit művel. Ha itt lenne a királyotok, azt mondaná, hogy az Isten nem a szentekhez szól, akik már amúgy is értik és élik Őt. A Tigris azt mondaná, hogy Ő sem szentekhez jött ide, akik elégedettek, hanem a kocsmák, gyárak mélyén, és magasán lehajtott fejjel sóvárgók közé, akik ismernék, tudnák, hogy közülük egy. Aki velük issza végig az éjeket, velük beszélget hajnalig, és osztozik a mindennapjaikban. Akik jól vannak, azoknak ott van egyből az Isten. Ő már azokhoz jött, akikhez nem jön más. Ő ezeknek a családjá. Azért jött, hogy akár egyesével mindnek elmondja, hogy ha Ők nem is hisznek, hisz bennük az Isten! Egyszerűsödjétek, feleim, vetkőzzétek a földdel, vízzel, tűzzel mosdásra, az Igét ivásra!

Minden részletkérdés az elme-téboly kiszolgálója. Azt hihetitek, hogy a bölcsesség a minél több ismeret összessége, pedig nem az. A bölcsességet nem lehet tanulni. Nem kitalálja az ember vagy más lény, hanem magát vetkőztetve alkalmassá teljesül, és megtalálja. Nem kitalálja, hanem rátalál ott, ahol mindig is volt, és lesz. Magunkat tesszük olyan finomakká, hogy végre láthatjuk, amit addig is láhattunk volna, de nem tettük. Az Őhöz vezető ösvény nem halmozás, nem tagolás, nem aprózás, nem hálózás, kiosztás, méricskélés, hanem lefejtés, elengedés, egyszerűsítés, Egy-szerűsödés.

Nincs hová bújni. Minden mérgezett minden mellékvágányon van. A helyzet mögött vállalatok állnak, azok mögött követelések, azok mögött emberek, az ember mögött téveszmék, félelmek, vágyak, tompaság. A néptől azokig az említett vállalatok mögött álló emberekig, tompaságtól tompaságig működik öngyilkosként és gyilkosként az emberek világa. Nem válhattok világot,

embert, rendszereket, eszméket, 'izmusokat, 'kráciákat, kormányokat, vállalatokat, mert ezek ugyanez a romlás más neven. Egyetlen dolgot tehettek: a tompaságtól tompaságig rendjét kiváltjátok a bölcsességtől bölcsességig rendjére. A világ betegsége az emberben van. Az emberben lakozó félelem, vágy, tévedés; a tompaság alapú téboly. A világ gyógyulásának kulcsa a mindenre gyógyszer: a tudatlanság megszüntetése, a bölcsesség, a szeretet. Ha a vállalat mögötti személy kiesik, lesz helyette másik száz. Mindegyik másik helyére jön majd másik. A személyek mögötti entitás a Ti kihívások. Ha azt az entitást sötétségéből Világossággá, életellenességéből Életté, félelemből, tompaságból, vágyból bölcsességgé, gondoskodássá, szeretetté váltjátok meg, akkor elfogy a személy, aki a vállalat mögé állhat. Mert, csak nagybetűvel Emberek maradnak, akik vagy nem állnak többé vállalatok mögé, vagy ha beállnak, Világossággal meggyógyítják azokat, és azok nem lesznek mérgezővé többé. Legelőször is Ti tegyétek magatokat jókká! Legalább magatokat tegyétek azokká! Ha nem teszitek, annyival sem lesz jobb a világ. Ha megteszitek, legalább annyival jobb lesz. Nem lehet nagyot javítani? Javítsatok annyit, amennyit hatalmatokban áll: magatokat! Ha megjavítjátok a bennetek lévő világot, olyan világosok lesztek, hogy a külvilágot is bevilágoljátok majd. A kis világossághoz társul csak nagyobb. A kis égi hatalomhoz társul csak a nagyobb, valódi... és csakis a bölcsesség és a szeretet a valódi hatalom. Kicsi lángocskák gyűjtják Nappá a társadalmat. A király ezt tudná nektek adni. Biztatna benneteket, ne féljete, higgyetek, tegyétek szert bölcsességre, szeressetek, gondoskodjatok, gyógyítsátok a világot, legelőbb azzal, hogy magatokat egészítitek, teljesítitek! Ha Ti nem vagytok jók egymáshoz, senki sem lesz az. Életből vagytok; ne a halállal bajlódjatok! Varázslat vagytok, ne a bűvészkedőkön mérgelődjete! Világoljatok, ahogyan az Élet! Akit vártok, nem fog helyettetek megoldani mindent. Nem olyan lesz, mint a nyugati szuperhősök, akik kéretlenül mindenbe beleütik az orrukat, és az emberek helyett végzik el a feladatokat. Ő abban segít majd, hogy meglássátok, képesek vagytok arra, hogy Ti magatok megoldjátok azokat. Nem mondja meg, hogy kik legyetek, csak a szívetek felé fordítja a fejeteket, és az Egy felé a szíveteket. Ezt pedig nem térítve, nem beavatkozva, nem beleszólva műveli, hanem örökítve, gondoskodva, választhatóvá téve, vallás-függetlenül. Ha a fejete a szívetek felé fordítjátok, a szívetek már magától is az Egy felé fordul.”

Leszáll az est, s Ők tüzet gyújtanak. Esznek-isznak, és kéri, mondja tovább is arra a sok kérdésre a választ. Miről ismerik meg a „zenélő sivatagok tigrisét”? Ő a fákon sárgálló tűzfénynél az ugráló árnyékokra hunyorít, és folytatja a fejtegetését:

„Mátyást várjátok, de magatokban nem hagyjátok megszületni, és lakozni. Olyan ez, mintha Gellétre várnátok, de csak akkor hinnétek el, hogy Ő az, ha legurul a hegyről egy hordóban és meghal. Mintha Jézusra várnátok, és csak úgy ismernétek el, hogy Ő jött el, ha öngyilkos lenne egy kereszten. Mintha azt mondanátok, Mátyás csak az lehet, akinek nyílhegy áll a gerincében, és akinek elmarta a torkát a méreg. Ha ilyenek várjátok, ilyet is fogtok találni, és szív elől tévesztitek majd, akiben minden ott él, ahogyan Őbenne is élt. Így soha nem lesz Mátyásotok. Nem lesz Tigrisetek. Legyen otthona bennetek, s úgy felismerhetitek! Örvendjetez nekik, már amikor köztetek jár, és ne csak akkor sirassátok, méltassátok, amikor már nem lesz közöttetek! Mind emellett erőtkben legyetek kegyesek, és ne gyengéségeztekben! Csakis erejében irgalmazhat az ember, gyávaságában csupán menekül. A Szent Koronát cserélt képekkel megmontani próbálták, de ahelyett, hogy megromlott volna, a lelkében olyan erős, hogy átműködi mindezen magát, és inkább megvilágosítja, átvilágolja a ráerőszakolt alakokat is, minthogy megváltoztassa az égtől való működését. E példával járjatok elől Ti magatok is, amivel Ő! Így világoljon át az elmétek ködjein a lelketek valósága! Így ismeri fel majd önmagában a kisbetűvel embert a nagybetűvel Ember is. Így világol át az időtlenség örök lélekvonala a test és vér vonalán. Így láthatja meg gyenge önmaga mögül átsütő Napként az Égi Királyt, Királynőt, aki képes mindarra, ami szükséges, hogy ez bekövetkezessen.

Az Egy mindenkit választ, de nem mindenki vállal. Aki mégis vállal, tudja, hogy mit vállal, és mégis elvállalja. Csak bolondok, tudatlanok mennek bele abba, amibe Ő, vagy olyanok, akik tudják, mi vár rájuk, mint ahogyan Ő; és nem tudatlanok, nem bolondok, mégis elvállalják. Akik a létüket is és mennyüket is készek ajándékolni adni a legkisebbekért, azok méltók a legnagyobbaknak lenni. Akik másokért veszíteni is képesek, akik legnagyobb hatalmukban is gyengédek tudnak maradni értetek, azok méltók a hitetekre, szeretetetekre, s hogy példájukból világot építsetek.

Ti, akik velem vagytok, joggal teszitek fel magatokban: vajon szerény, vagy szerénytelen Ő, ha felismeri, és el tudja fogadni magától, magáról, hogy nagyobb s több a testnél, a névnel, az általa addig hitt önmagánál? Szerény,

vagy szerénytelen, ha vívódásain átviszi, hagyja kifejlenni a bábból a lepkét, a gubóból a pipacsot, a kakastojásból a szik-embert? Vajon milyen kétség és örület határán tántorgás izzaszthatja hónapokon, éveken át, míg megfogadja a nagyanyja szavait: „a szerénység erény, a kishitűség hülyeség, fiam. Szerény legyél, de ne legyél hülye. Annak nem csak Te iszod meg a levét, de a szeretteid is!” A szeretteid is! És ha a Te szeretteid, az egész nemzeted, és az egész emberi nem, akkor amit-akit magadban felfedeztél, felelősséggel fel kell, ki kell, hogy neveld, akár titokban, csendben, mert az jár a szeretteidnek! Nem foszthatod meg a családodat attól, akire szükségük van, csak azért, mert félsz attól, hogy majd mutogatnak utánad az utcán, hogy ott az a barom, aki varázslónak képzelet magát. Titkolod, neveled, figyeled, megpróbálsz, és lépdelsz lépésenként, építed a templomot kövönként, napról napra, próbáról próbára, számról számra, betűről betűre, szelídülsz, szelídítesz, és olyan edénnyé képezed magad, amely elviseli az olvadt aranyat is. Olyanná, amelyen Isten magát a Napot is feltálathatja szeretteidnek. Olyanná, amely belül tágasabb, mint kívül, amelynek belsejébe elfér a végtelen, az örök s csak a külséről gondolhatják, hogy csöppnyi, dísztelen és bírása véges.

Ha beleérezitek magatokat a helyébe, már csak emiatt a néhány munkáló dolog miatt is hagynátok inkább, és visszamennétek az élhető hétköznapokhoz az egyértelműség látszatához! Kibírnátok-e a végtelen erőt, a tudva tudást, a látva látást, a világra tekintés során a fájdalmat, az együttérzés során a megeseést, a szomorúságot, a tehetetlenséget, de tenni akarást? Bizony, középen összeér benne a legkisebb és legnagyobb, a legkevesebb és legtöbb. Sejtjenként pukkan ki a régi ismert önmaga, és támad helyébe az új, aki már elbírja a Valót, a világot, az élve élő Életet.

Ahogy benne a legalsó és legfelső középen összeért, összeérett, úgy kell bennetek is összeérnie a legutolsó a legelsővel, a legaljának a legtetejével. Úgy kell nektek is felemelkednetek az Éghez és az Égnek meghajolnia értetek. S, hol is hajolhatna meg az Ég értetek inkább, mint bensőtökben, s hol is emelkedhetnétek fel hozzá inkább, mint bensőtökben? Ekképpen láthatjátok meg a szemmel láthatatlant, és azt is, hogy a világ belül végtelen, és kívül véges, belül örök és kívül múlandó csupán. Belül nagy és kívül kicsike. Belül és felül a hatalom hatalma, kívül és alul a hatalom illúziója csupán. Belül a valódi nagyság, kívül csak imitált parolázás. Ezek alapján szerelmes feleim, tudjátok meg tőlem, ha még nem tudtátok, hogy az is csak kiteljesületlen megoldás, ha az Ég lehajol értetek, meghajol előttetek és Ti felemelitek hozzá magatokat. Akkor teljesedik ki ez a mozzanat, ha kegyelmét

bölcsességetekben el nem mulasztjátok hálával elfogadni. Most az emberi bölcsesség legteteje is csak odáig érhet fel, hogy a birtoklóját értelmessé, és alkalmassá teszi arra, hogy hálás szívvel elfogadja az Ég kegyelmét. Ezen a ponton pedig látható, hogy ahogyan minden mindennel összeér, a legbensőjében úgy és attól érhet össze a Tigrissel a király, Ti önmagatokkal, a király égi jelentésével, minőségével, és legkülső íven végül meg, az ember képében előálló királlyal is. A bennetek legkisebbekben és legesendőbbekben ott élő legnagyobb összeér, és Nappá gyúl az Őbenne, mint legkisebben és legesendőbbben ott élő legnagyobbal. Abszolútum alulról és Abszolútum felülről. A szívetekben kell, hogy eggyé forrjon, s tündökölve átvilágolja az emberi nemet, s íme, legnagyobb próbatételei egyike, mit felvázolok most elétek, rácsodálkozásotokért: ha Őbenne mindezek már egybe forrtak, és tudja, ismeri, érti, érzi magát s égi valódi magát, akkor sem szólal fel, hogy itt van. Intézkedjete! És van még egy pont, ahol mindezeknek össze kell illeniük. Ahhoz, hogy a tömeg néppé érését népből nemzetté teljesedését és alkalmasságát az Ég előtt bizonyítsa, és valóban úgy történhessen minden, ahogyan az Egy és a király és a nemzet egyszerre, egyhangúlag akarja, csakis mások mondhatják Őrá, hogy király, és Ő saját magára addig nem mondhatja. Ő az örökből jön elő, ahol nincsen idő. Ha készen álltok vagy akkora a baj, meg is testesül. Ötszáz évente akkor is eljön, ha nem álltok rá készen, s onnantól létenként míg készen nem álltok. Az örökben rejtőzve az örökből szemlélve mindig is itt van, de az időben csak akkor testesül, ha bennetek testesül. Először testben születik meg, másodszor tibennetek. Ha a „második születése” elmarad, a vállalt születés, felnövés, feledés, és eszmélés nehéz évei után, költőként, prófétaként, élő lelkiismeret-emberként létezik csupán. De a szív királya csak akkor lehet, ha bennetek is megszületik. Áldottak, akik életre használják, és nem halálra. Ha csak egyszer születik meg, de „másodszor”, bennetek nem, akkor csupán dödögő öregembert láttok, vitatjátok, számítjátok, így nem lehet, úgy nem lehet. Jeleket akartok - kiáltotta Krisztus. Már semmit sem akartok, jeleket sem - mormogja Méhdi. Ő ama Krisztus? - kérdezitek, s mondom: nem, Ő csak a század egyetlenje, Krisztosz, aki az eonok, világok és világ feletti egyetlenjének, Krisztusnak szeretetében jár itt köztetek. Látjátok, feleim, mi mindennek szükséges és muszáj meglennie s kifejeződnie ahhoz, hogy a kinti világban is elkezdődhessen az Éggel közös akaratotoknak a megvalósulása? Jóslatok és beteljesítőik találkozása szükséges, számok, helyek, betűk, nevek, jelek kell, hogy megegyezzenek és értelmet nyerjenek.

Sivatag ez bizony. Értelmi, érzelmi sivatag, s az erénytelenség, sötétség, reménytelenség mezeje. Halljátok az égi zenét, halljátok a dalt, a tigris dalát, halljátok a tigris évének szülöttét, a mérleg havában támadtat, Mihály fiát, aki arra kér, hogy adjátok egymásnak ajándékba a bölcsességet, és gyógyítsátok a világot! Őt keressétek, és nektek kell megtalálnotok, megneveznetek, előhívnotok önmagatokból, és rejtezéséből is. Nektek kell királynak mondanotok Őt, mert Ő magát nem fogja királynak mondani addig. Amikor eljön, és itt lesz, nem rajta fog múlni, hogy idő előtt, vagy túl későn, vagy épp időben ébredtek-e öntudatra, és teszitek a Szamárhegy tetejére, szívetek közepébe. Rajtatok múlik, ha elmulasztjátok felismerni, hegyre, szívbe tenni, és megtenni, amit kérni fog tőletek a világ gyógyulására. Készítsétek magatokat, hogy elég bölcsességetek legyen a bölcsességéhez, elég világosságotok a Világosságához, erőtok, egészségetek az Ő teljességének látásához! Készítsétek magatokat, és hogyan is készíthetnétek magatokat inkább, minthogy ajándékot készítenétek, és közben ajándékká díszítitek magatokat is! Keljetek fel, és mondjátok el a rokon, háttárs-népeinknek, hogy ugyanígy tegyenek! Azért tegyenek így, hogy készen álljanak, mire elkövetkezik a perc, hogy a kívül és a belül együtt álljon, hogy az alul és a felül egybe érjen, épp jókor és ne előbb, ne túl későn! Beszéljetez nekik az Égi Királyról, aki eljövend mindannyiunk boldogulására... aki ide születik majd, de hozzájuk, értük is teszi s az Ő királyuk is lesz majd! Mondjátok nekik, ki-ki olyan ajándékot készítsen, ami a hivatása szerinti, és teremtsen, díszítsen, finomítsa, tökéletesítse Őhöz és magához is méltóvá! S miért is kérjétek őket minderre? Nos, Ti is készítsétek, az ajándékokat és megtudhatjátok, mi történik egy emberben, ha hónapokig, évekig készíti finomít egy ajándékot! Képzeljetez el egy japán kardkovács nagymestert, amint tisztelettel, de nem nagy lelkesedéssel, pusztán hagyomány szeretetből és mert úgy tisztességes, becsületes, elkezd előkészíteni és elkészíteni a legnagyobb földinek a legszebb, legkiválóbb, és a tudása legjava szerinti mesteri műalkotást! Képzeljetez el, ahogy a lótenyésztő Tarimban elhatározza, hogy a legnemesebb lovak legkiválóbb sarját hívja létre, és olyan csodálatossá neveli, amelyet csak kinevelhet! Legyen előttetek a magyar népművész, lószerszámkészítő, ruha szabó-varró, akik, miközben ajándékaikat készítik, maguk is ünneplőbe öltöztetik gondolataikat, napjaikat, hónapjaikat. Legyen előttetek az ujjur bölcsek legbölcsebbikének egyike, aki elhatározza, hogy lányai közül a legszerettebbet, legszebbet, legjobb lelkűt és legügyesebb-okosabbat, azt, aki maga is erről áhítozik,

álmodik, királynénak műveli, hogy népeink egy ilyen frigyben is egymásra találhassanak, s üzenhessenek a közösségünkről az eljövendőőknek! Íme, ki-ki a maga hivatásának gyümölcsseit ékesíti majd. S mit mutatok mindezzel a képpel, példával tinektek? Mi a lényeges és mindnyájukban közös, amit észre kell vennetek? Az közös bizony, hogy mindahány dísztelenül kezdi, és ünneplőben áll majd végül. Egytől egyig kinyílnak majd szóban, tettben, gondolatban, és tán észre sem veszik, hogy bár Ők készítették az ajándékaikat, de közben Ők maguk lettek az ajándék.”

⊙

A többiek elalszanak, Ő táplálja a tüzet, és sorra veszi magában, amit még el kell mondania. Kisétál a sziklák pereméig, rámosolyog az alatt elterülő településekre, gyönyörűnek tartja a fényeiket, és elképzeli a házaikban alvó családokat.

Az őrzőangyalai elérkezettnek látják a percet, és leemelik az elméje és lelke között feszülő második fátylat is; ez pedig a fehér fátyol.

Közelebb kerül az Éghez, már a kezét kell csak kinyújtania, és eléri azt azonnal. Behunyja szemét, ott áll végig, továbbra is, és mikor kinyitja azokat, már világos van. S, a többiek körülötte állnak, bámulják. Azt látták, hogy órákon át ott volt, de mégsem. Aztán összekészülnek, és Ő befejezi mondandóját, elbeszéli a hegyről lefelé menet.

„Király nélkül is királyság legyen bennetek! Ha nincsen Istergam érseke, hogy koronázzon, ha nincsen valódi Fehérvár a Garam mezején, és nem áll már ott a koronázó templom, ha a cipőtök körül húzzák meg az ország határait és össze-vissza mocskolják, vagy elviszik a Szent Koronát, Bennetek legyen a Szent Korona! Bennetek legyen az Ország! Ti legyetek a templom, és az érsek! Amíg bennetek az Ország, addig örök az ország, és addig Ti nemzet maradtok!

Azt tudakoljátok tőlem, ki a Tigris, ki Mátyás király, és én azt mondom, mi mindannyian. Lehet, hogy én vagyok, lehet, hogy Te vagy, vagy Te, vagy Te, aki nem csak tömeg, hanem nemzet is, Ők azok, mindannyian. Ő mindig jelenvaló, Ti nem vagytok készen. Ő mindig van tinektek, Ti nem vagytok mindig neki. Ha Ti nem vagytok, Ő csak rejtezve lehet. Ha vagytok, akkor is van, ha rejtezik. Nemzet vagytok-e? Meglátjátok-e, hogy van-e ma olyan ember a bolygón, aki betöltheti e méltóságot? Aki belül végtelen, s csak kívülről véges? Aki beteljesíti az Egyben, s bennetek Élő Ősképet? Aki bírja, hordozza, árasztja, fogadja az Életet, a Világosságot? Aki a Földet hordozza

és képviseli a mennyben, és a mennyet a Földön? Ha nem látjátok, magatokat teljesítsétek, magatokat öltöztessétek ünneplőbe, magatokat virágozzátok, és világossítsátok fel, hogy megláthassátok! Világossítsátok fel úgy, ahogyan az ajándékok készítésének példájával mondtam! Legyen a Ti ajándékok, hogy népből nemzetté nemesedtek, legyetek a Fehér város, a templom! Építsétek ezeket, ha kívül nincsenek, magatokban! Ha bennetek nincsenek, akkor a külvilágban. Ha bennetek vannak, akkor az örökkévalóságban is. Amíg pedig, a külvilágban eme ajándékokat építitek, tömegből néppé váltok majd, és népből Elő nemzetté. Nézzetek körül, már leértünk a hegyről, egy bozotosban állunk, itt a helye egy réges-régi kútnak, s amott, a kiszáradt vízfolyásra lenéző kis falon, ha megállnánk, épp egy ősi oltár helyén nyugodnánk.

Amikor szem behunyva a magasba, felhőkig röppentek, és lenézve átlátjátok a teljes hegységet, fölötte-mellette az Ister, s Ő maga úgy sejlik, mintha a vonulatok, színek, domborulatok egy kakast mintáznának. Bal szemünknek szív alakú, jobb szemünknek kakas alakú felülről e szent táj. Épp mi, most e kakas tojásában várunk. Annak szikében összegömbölyödve készítjük fel magunkat, hogy kinőjük a tojást, feltörjük a héját, és valóság valóságának embereiként a sötétségbe kilépve világolni kezdünk.

Íme, én látom, elteltek meghatott csodálkozással. Ezt is jelentik a furcsa versek, amelyek lehetetlenül egy kakas tojásáról szólnak, amelyet egy kígyó költ ki. A kígyó az erősség, amely egymás kezét fogva, egyet akarva Ti magatok is vagytok. Szívetek hője kelti ki a szikembriót, szeretetetek, hitetek élteti, és mindnyájatokat az Isten. Hitek, jelek, jelentések, alsó-felső világ találkozásai, a középsőben. Ti legyetek a lélektől való nemesség, akik atyái, és anyái az elesetteknek, és gyógyítsátok a világot! Gyógyítsátok a világot! Gyógyítsátok a világot! Nem a gazdagság, nem a név, nem a vérvonal a nemesség! Nem a pozíció, vagy a cím a nemesség, hanem a benső teljesség, egészség, az Élet, Világosság, bölcsesség rajtatok keresztül történő tündöklése és kiáradása a lényekre. Menjetek! Kívánom nektek, hogy teremjenek bennetek a szavaim! Amikor megragadjátok azokat, engedjétek is el, és ha ezt követően mégis veletek maradnak, akkor bizton a sajátjaitokká válnak! Talán segíthettem. Köszönöm, hogy meghallgattatok!”

○

Látom, elbúcsúznak, visszamennek a lakhelyeikre. Nagyon sok új dolgot kell magukban helyre tenniük. Ő maga Pestre igyekszik. Este dalokat játszik egy kívül kicsi, belül nagy helyen. „Én abban hiszek, miben Isten hisz, az félút, ha csak benne...” ezt is éneklí, és játszik is a nevekkel, egyszer Istent, egyszer Buddhát, Krisnát, Moh...det, egyszer Mózeset énekel. A dal sokakat boldoggá emel. Van, aki megkérdezi tőle, melyik a valódi kiválasztott nép, s erre azt feleli: „másmilyen-e a feketék mennyországa, mint a fehéreké? Másmilyen-e a zsidók mennyországa, mint a hinduké? Csakis az elméjünkben. A valódi mennyországuk Egy. Csakis a pokluk más és más, a valódi mennyországuk Egyes-Egy.” Így szól, majd játszik, csak játszik, hajnalig. Ilyen módon telik a következő néhány éve is. Amikor kérdezik tőle, hogy kicsoda, csak azt válaszolja mindig: „csupán az a legény vagyok a meséből, akit a kisgömböc legutoljára fal föl.”

○

Most még megnézem, látva látom, hogy az ifjúból negyvenes férfi válik. Az angyalok, bár már két fátylat is leemelték róla, tovább rejtegetik. Önmaga elől már nem bújtatják többé. Belé nézek, de amit látok, arról már nem mesélek. Bennetek kell ennek megtörténnie, kiteljesednie. Ő tovább őszül, a bolygó tovább betegedik, az élővilág fele eltűnik az emberiség miatt. A butaság, és önzés zabálja fel. Hősünk nézi, szemléli a szenvedést, feltárja az okát, dalokba, versekbe, könyvekbe írja, előadja, szavalja, éneklí, felolvassa, elmeséli, kérdez, válaszol, törődik. Egy nagyot még beletáncol a sűrűjébe, és csodálkozókra talál. Elhagyja az ivást, elhagyja a húst, mézet eszik, teát iszik, alkot, elvonul, később már alig megy ki a társadalomba. Befelé él. Kifelé már csak gondoskodásból lép egyet-egyed. Neki magának a betáplálásról való gondoskodás a dolga. Beteljesíti az örök-jelen-szkíta-más nevet, a Nap nevet, a Pap nevet, a Torok, a Törő, a Turul nevet, majd elengedi azokat. Nem ellöki, nem megtagadja, hanem teljesülésükkel elmaradnak. A kicsi név átadja magát egy teljesebb névnek. A kisbetűvel ember átadja magát a nagybetűvel embernek. Méhesdit játszik - saját bevallása szerint. Világnak világára, virágnak virágára röpköd, és emberek szívét porozza. Félreáll abból, amit összehozott. Így tesznek, akik valódiak. A semmit hagyják a peremen, körülük a mindenséget, és kiállnak középről, hogy visszaadják azt bennünk az Egynek.

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Tömegmegvilágosodás nincsen; legalábbis „isteni” beavatkozás nélkül nincsen. Márpedig, az ember saját magát hagyta el; így saját magát kell, hogy megjelje, kiegyenesítse, kiegészítse, felébressze. Amit elfeledett, arra ráeszmélhet újra. Amit nem lát, csak néz, sőt, nem néz, arra rácsodálkozhat újra. Végiggondolva, hogyan is történhet egy közösség hanyatlása, szenvedése, majd újra magára és a valóságra találása, megébredése, mosolyok és hunyorgások közepette elmélkedhetünk. Először is, a buta ősember története tévedés, félre siklott elképzelés, esetleg komoly félrevezetés. Minden anyagi a szellemi, lelki, valós lényegétől származik el, fajul, ered. Ahogy mondani próbálták a régiek: „ami lent, az fent, ami fent, az lent.” A teljesen rendben lévő mondat úgy hangozna, ha szavakkal ki lehetne fejezni, hogy: amint fent, úgy alant; amint bent, úgy kint. Ebből következik, hogy a kiinduló pontunk a lélekben éber állapot, és annak megtartása, abban magunkat megtartás. Történelmünk nem más, mint ennek az alapállapotnak az elvesztése; önmagunk elhagyása, a valóság szív elől tévesztése. Tompulás, szenvedés, szenvedtetés. Nem mindenkivel történt meg, nem egyszerre történt mindenkivel, és létenként is újra történik mindenkivel. Akivel nem történik meg, az istenember, küldetéssel, vagy királyi lény, vállalással. Vannak, akik el sem veszítik; végig megtartják. Vannak, akik elveszítik és nem lelik. Vannak, akik elveszítik, meglelik, és feladják. Vannak, akik elveszítik, meglelik, de bármennyiszer is veszítik el, mindig újra meglelik, és minden megtalálással tovább maradnak meg Abban. Egyszer csak feleszmélnek, és Benne maradnak, Az/Ő lesznek.

Nem csak személyekkel van ez így, hanem nemzetségekkel, közösségekkel is. Különböző személyek, csoportok különböző ütemben veszítik el a valóságukat, látásukat, majd bölcsességüket, erényeiket, tudásukat, ismereteiket, végül méltóságukat. Ez nem csak a retrográd folyamatokra igaz; az eszmélésben is eltérő a sikerességük. Így áll össze a nemzet sosem feledő, eleve emlékezőkből, feledőkből, eszmélőkből, és feledőkből, akik feleszméltek. Így áll össze tompultságban kavargó tébolyultakból, valamint önmegváltókból, és az önmegváltásukat teljesítésük után a többi lény önmegváltásához magukat segítségül adókból. Így maradnak fenn ősi néphagyományok, míg a nép kibutul „alóluk”. Így maradnak fenn tanítások,

amiket nem értünk, vallások, amiknek csak a romantikájában dagonyázunk, de persze a lényegi tartalmuk teljes, vagy szerencsés esetben részleges hiánya mellett. Így kerülnek közénk; felülről érkező, vagy alulról eszmélve a segítők, tanítók, megtartók, akik megteszik, amit hagyunk Nekik, és engedünk magunknak. Nehéz velünk. Ők adnak, ingyen, és még Ők fizetnek meg érte. Ők a szabadulásunk kulcsai, mégis üldözzük, kinevetjük, nevétségessé tesszük, ellehetetlenítjük, bebörtönözzük, kínozzuk vagy megöljük Őket. A történetnek vége. Vagy, mégsem?

A nemzet éberem maradó része aggódva nézi végig, amint a tompuló, feledésbe, tébolyba hanyatló hányad egyre nagyobb részt tesz ki, és egyre tompábbá satnyul. Beindul az „a” terv: a valóságról való tudás átörökítése lehetőségeinek számbavétele, annak előkészítése, és lefolytatása. Meséket, verseket, mondákat, balladákat, dalokat költenek, és szájról szájra, nemzedékről nemzedékre örökítik. Időtálló anyagokból tárgyakat készítenek, és az utókorra hagyják. Korokon át fennmaradó építményekben rejtik a tudást; sokáig feltárhatatlan barlangrendszerek mélyére ássák a mondanivalójukat. Egyszer csak valaki megtalálja, valaki meg is érti az üzenetet. Egy darabig sírbróknak, aztán kicsit a történészeknek temetkeznek, de reményük szerint elérkezik a pillanat, amikor megjelennek azok az utódok is, akik nem anyagokkal, dátumokkal, kultuszokkal bajlódnak majd, meg mértékekkel, pénzértékkel, hanem azt kérdezik, mit akartak nekik üzeni az őseik. Azt nézik majd, mit írtak nekik a levelükben, és nem azt, hogy mikor, vagy, hogy milyen messziről, milyen névértékű bélyeggel, milyen borítékkal adták fel a levelet. Nem a postást fogják kivizsgálni, hanem az üzenetet elolvasni, megérteni, megköszönni, és alkalmazni, megvalósítani. Ezeknek az ébredőknek a megjelenésével beindulhat a „b” terv is. Ők is, közvetetten, be nem avatkozva, semmibe bele nem szólva gondoskodni kezdenek. Örökítenek, felmutatnak, választhatóvá, elérhetővé tesznek, hagyományoznak, szeretetként szeretnek.

Aki útkereső, ébredező félálom-lényként létezik, is megelheti az erényes, harmonikus létezés módját, ha a természetre tekintve felfedezni képes az Egy

Abszolútum Eredet-információ, a Primordiális Logosz mondjuk úgy „szándékát”. Ebben egyaránt segítségére lehet a bölcsesség-helyőrség el sem butuló, vagy tompaságából eszmélt, gondoskodásra szakosodott része. Nevezzük az egyiket falusi néphagyománynak, a másikat népi megfigyeléseknek, a harmadikat kinyilatkoztatásoknak!

Innentől öt fő, és sok mellékszálon fut a történetünk. Egyik szálon az Egy ad és fogad, árad és táplál és van és világol és Él. Melléknévként, tulajdonnévként, bármiként, mindenként egyaránt. Második szálon az éber, közvetetten gondoskodók próbálják fenntartani, felmutatni, örökíteni, hagyományozni, végül rejtve és rejtve átmenteni a tudást. Utána nyúlnak a fogékonyaknak, de azokra bízzák, milyen ütemben kívánnak, vagy nem kívánnak felelősködni. Harmadik szálon a feledésből, örületből felelősködni kezdők, vagy már eszmélők dolgoznak magukon. Egyesek önmegváltással, mások már az önmegváltást követő szívmegezés állapotában, ébredett minőségben, a mások önmegváltásához magukat adással bajlódnak. Negyedik szálon a Világosságot fényre, sőt, sötétségre cserélő; az azonosságot egyedüliségre, a tökéletességet különlegességre, az Életet létezésre és halálra cserélő; a látást nézésre, a mindenhatóság-teljességet ismeretre, ismeretlenségre, tudatlan tompaságra cserélők hada működik, szenved, szenvedtet, feszül, feszít, fél, félemlít, butít, kísért, kényszerít és uralkodik. Az Ő működésük eredete, hogy a mélybe, sűrűbe, ridegbe, nehézbe tekintettek, és belefeledkeztek abba, amit ott láttak. Egyszer csak el is feledték, kik Ők, honnan, mire tekintettek, és otthonossá rendezgették a szférát, amiben ott ragadtak. Letompultak, berendezkedtek, császárkodni, önkényeskedni, zsarnokoskodni kezdtek, és kitanulták, hogyan lehet fenntartani ezt az élvezetes helyzetet. Csakis tompákon lehet uralkodni; hát előidézték, fenntartották a tompaságot. Csakis igényteleneknek lehet bővízködni, ezért káprázatra támasztottak igényt a Való helyett. Csakis hívőket lehet mocsárba vezetni, háborúba küldeni, kihasználni, kijátszani egymás ellen, bábként rángatni, ezért feltalálták a bölcsesség helyett, a Való látása helyett a vallást, a hitet, a hitetlenséget, a tudományt. Csakis szétmarcangolt, részekre szaggatott, szétválasztott, egységüktől, egészségüktől, teljességüktől megfosztott lényeken, dolgokon lehet

hatalmaskodni, ezért minden szerves egységet felszabdaltak, és részekre szedtek. Az uralkodás és a hatalmaskodás különbségét azt hiszem, érezzük. Az egyik az anyag átszellemítéséről, lelkesítéséről, a be nem avatkozó, közvetett gyógyításról, és gondoskodásról szól; a másik pedig, a szellem, a lélek anyagba csalogatásáról, kötéséről, a tudat elmévé csökevényesítéséről, a lények rabszolgává tompításáról. Az Egy-azonosságban, égi, elsődleges törvények alapján, Világosságként, Életként, bölcsességben, szeretetben, gondoskodásban gyógyítva működő lényeket, méltán nevezhetjük királyoknak. A saját hasznukra, mások kárára ténykedők, csupán a zsarnok létrontó névre méltók. Az ötödik szálon a tompult, és koncert, vágytárgyakért, kéjért, élvezetért, vagy félelemből a zsarnokokkal kollaboráló, „foglár”, „kápó” neveken is nevezhető szerepkört vállaló áruló söpredék működése érhető tetten. Nem tudom, mesélnem kell-e részleteket is arról, hogy a negyedik, ötödik szál berendezkedése, és hatása hogyan fest a mi kis hétköznapjaink forgatagában. Aki csak a fejéből néz ki, már az is láthatja. Mindent a tudatlanságból adódó félelem és vágy betegít meg, sorvaszt el; és mindent a bölcsesség, szeretet és az Egy-valóság Világosság, és Élet gyógyít meg. Nincs más dolgunk, mint szeretni, bölccsé lenni, látni, felébredni, majd magunk megváltását követően mások megváltásához gondoskodással adni magunkat. Egyszerűnek hangzik, pedig összetett; nehéz, pedig, ez a legegyszerűbb út. Könnyű, mert csodálatos, igaz, jó, szép, élő, világos, gyógyító, emelő út. Nehéz, mert nem csak mások nehezítik a rajta lépdélést, hanem magunkkal is meg kell küzdenünk, míg végigmegyünk rajta. Tudnátok meditálni, és szeretetteli, harmonikus, világos állapotban maradni a felhőkben zuhanva a földbeesésig? Az úrban? Máglyán? Lefejezésig? Nos, akkor legalább sorban állás közben vagy a piacon, a játszótéren! El tudjátok engedni a félelmeiteket? Uralkodni tudtok a vágyaitokon, hogy ne azok uralkodjanak felettetek? El tudjátok hagyni a káprázatot, az örületet, a tébolyt, a tudatlanság téveszméit, az illúziókat? Csendben, nyugalomban tudtok lenni, hogy meghalljátok a füllel hallhatatlant, meglássátok a szemmel láthatatlant, megértsetek az ésszel érthetlent, szóval kimondhatatlant? El tudjátok hagyni az elme beszédét, képeit, hogy a lélek valóságát megéllhessétek? El tudjátok hagyni az idő illúzióját az örökkévalóságért? El tudjátok engedni a

mértékeket a teljességért? Fel tudtok érni a számasságból az Egyhez, az ártó megkülönböztetésből a tanító különbségtevéshez?

Ott tartottunk, hogy „aki útkereső, ébredező félálom-lényként létezik, is megelheti az erényes, harmonikus létezés módját, ha a természetre tekintve felfedezni képes az Egy Abszolútum Eredet-információ, a Primordiális Logosz mondjuk úgy „szándékát”. Ebben egyaránt segítségére lehet a bölcsesség-helyőrség el sem butuló, vagy tompaságából eszmélt, gondoskodásra szakosodott része. Nevezzük az egyiket falusi néphagyománynak, a másikat népi megfigyeléseknek, a harmadikat kinyilatkoztatásoknak!”

„Egyszer volt, hol nem volt”, „az üveghegyen is túl, a tengeren is túl”, „aki nem hiszi, járjon utána” - mondja a népmese. Mintha azt kérné, hogy a mögöttes üzenetét keressük, mert bizony van neki. Az emlegetett történetünk első szálának sosem felejtő hősei fogták magukat, és költeményekbe, mesékbe, mondókákba, kiszámolókbá, népdalokba, motívumokba, jelképekbe, népművészeti alkotásokba, sírokba, barlangokba, építményekbe rejtették az eredendő tudást. Üzenetük kérlel, merjünk a felszín mögé látni, a sorok között olvasni, a mögöttes tartalomról gondolkodni, a magasságba révedni. Csillagképeket alkottak a csillagokból, és történeteket fűztek köréjük, hogy a valóság alapminőségeiről taníthassanak, örökíthessenek. Megszemélyesítették az anyagi természet aspektusait, hogy eligazodni segítsenek, és igényt ébresszenek bennünk a legnagyobb, legtöbb: az Igazság látására. Akiknek nem rémlik fel magától, hogy itt valami nagyon félre ment, akik mások szenvedéséből, saját szenvedésükből sem jönnek rá arra, hogy a világ jobb is lehetne, és, hogy kell lennie jobb világnak is valahol, azoknak az arcukba nyomja a „sors” a hagyományt. Tessék, jó reggelt, legyen szívetek! Nem zavar, hogy szenvedésen tenyésztek, hogy éhséget esztek, szomjúságot isztok, és, hogy feneketlen kútba lapátoljátok a világot? „Nézzétek az ég madarait, a mezők virágait!” Nézzétek az eget, a földeket, a csillagok járását, a Napot, a Holdat, az időket, a „bolygócsillagok” kóválygását! Fürkésszétek ki az Egy szándékát! Következtessetek a jelekből, a következményekből a kiváltóikra,

az okokra, az elsődleges törvényekre, az összefüggésekre, az összefüggések mögöttire, az Eredetre! Következtessetek a sokadalomból az Egyre, a formákból, színekből, hangokból a frekvenciákra, és a rezdülésekből a rezzenetlenre!

Érjük tetten mi is az Ősök hagyományában az üzenetet! A hivatalos tananyag nem sokat fog segíteni ebben; inkább a lelkes nagyszülők, szülők, barátok, és az ez irányú igényeink hajtóereje; szorgalmas utánajárásunk. Évtizedek kutakodásának summája nagyvonalakban ez lesz: ősnép, ősnyelv, őstudás öröklődött, és veszett el. Ne féljeteK, nem teljesen!

Az elsőK nyelve még szerves, élő nyelv volt, amely képes volt kifejezni a láthatatlant, és csak szívvel, lélekkel láthatót. Olyan nyelv, amely létező, és élő minőségekről beszélt, összefüggéseiben is, árnyalataiban is, a teljes világ modellezőjeként. A generációK, degenerációK egymást követésével ez a nyelv nagyot amortizálódott. A szavak megmaradtak, de kisurrant belőlük az eredeti jelentésük; esetleg maguk a szavak is átalakultak, vagy elvesztek. Szerencsére akadtak lelkiismeretes felmenőink, akik elkövezték, amit el kellett ahhoz, hogy az ősnyelv, ha viseltesen is, de a mai napig fennmaradjon. Hála Nekik.

Ugyanez a helyzet a látás, a bölcsesség, a tudás vallásokká kiüresedésével is. Eleinknek hála, legalább valami halszálka igazság azért fennmaradhatott a mára már károsító satnyult vallás-iparág méregkelyhe talpa alján. Nagy köszönet illet Titeket is, akik keresitek a szeretet-közösséget, segítitek egymást, és a zagyvaságból kiszűrődő kevés igazságért elviselitek, hogy kihasználnak, felhasználnak benneteket! A lelketek Lelket keres, a világosságotok Világosságot, a bölcsességetek Valót. A szeretetetek az Egy Életet keresi, és Vele minősít azonossá benneteket. Az Egy családja vagytok. Tartsatok ki a szeretetben, az igazságban, vagy annak keresésében, és ki fogjátok állni a lét „hétpróbáját”!

Segít a hagyomány, amelytől leplek libbennek, és mögölük zavarukban mosolyognak elő a rajtakapott erőK. Ha már megismerkedtetek, megisztok egy szómát, együtt nevettek az úton történteken, beszéltek róla, nem az

számít, hogyan értetek oda, hanem, hogy végre együtt lehettek, és rátértek az évértékelésre. Milyen volt a tavasz odakint és idebent? Volt-e elég előző évről maradt jószág, szépség, erény, irány, arany, arány, bölcsesség, Világosság, és Élet, amiből ezt az évet könnyen el lehetett indítani? Vagy, felélődött a télben minden, és éhezve nyújtóztunk most elő? Ja, hogy a sajátotokból, meg az Egyéből adatok, és ez a betáplálás segített? Fogadjátok köszönetünket! Kitartott jól, és sokáig a beleadott erő? Kibújt, kikelt, kihajtott minden; ég felé tört, ami, aki csak tudott... igen. Nyújtózik, mérkőzik, védekezik a természet; egymást lehúzza a tudatlan, és egymást emeli a bölcs. Anyagba zár, záródik a tompa, és átszellemít, átlekesít, aki szeret. Betáplálás, felengedés, kikelet. Anyaság, táplálás, gondoskodás, adakozás... és fordul a Föld, perdül az ég. Nyár, túláradás, túlsegités, túlzás, tékozlás, szórás, bőkezűség, pazarlás, fecsérítés. Kell egy összegzés, mielőtt eljön a tél. Ideje számba venni, a maradékot, igazságosan beosztani, elraktározni a tartalékot. Eltevés, megóvás, égi erővel termékenyítés kell, hiszen itt a tél. A magokba visszahúzódott létezés csak az Élettel, lélekkel, erővel, Világossággal, szeretettel történő betáplálás, és a rejtelkedő föld mentheti át a fagyon, és a sötétségen. A kicsiny magokban ott várja a tavaszt a Fa minőség, és nem fog kikelni sosem, ha nincs ott vele a tűz, a víz, a föld, a levegő, a fém minőség, és nem marad meg benne, nem veszi körül is az Élet. Magzati álom-állapot, várakozás. Időtlenységbe szunnyad a létezés, hogy átvészelve a legnagyobb sötétséget, a legkeményebb hideget, az erőtlenséget, a hiányt. Tavasz előtt a legdurvább a tél; hajnal előtt a legsötétebb az éjszaka. „Ha Isten is úgy akarja” - mondja a szólás, ezt, a legkeményebb szakaszt is átvészelve, vagyis az Ég, a Nap segedelmével, eljöhét a csírába szökkenés hajnala. Újra kezdődhet az év. Ez a természet közvetlen köre; ilyen az égbolton a Nap, a bolygók, a csillagok köre is. Földi évkörök, égi évkör, világevék; és mögöttük, lényegük legmélyén ott húzódik a minőségek köre, amelynek a legnagyobb kör: az Egy köre az eredete. Minél inkább az anyagba tekintetek, annál kisebbek a körök, annál sűrűbbek a ciklusok, a rezdülések, és minél inkább a lélekbe, szellembe, Egybe tekintetek, annál ritkábbak lesznek, egyre nagyobb, végül, végtelen, és örök „átmérővel”. Így van ez egy emberi lény életében is. Az Ember lehetne, lehet a Világ Közepe, a minőségek egybe foglalója, az anyag

felszabadítója, átlelkedője; a világot önmagában égbe emelő. Képzeljétek el, gondoljátok végig; segít a hagyomány!

A „hétpróba” nem pontosan hét próbatétel; ezt a kifejezést találta ki a szájhagyomány, hogy érzékeltesse, nem egyszerű út a miénk; úgy kiegészít minket, hogy a végére csak az „arany tartalmunk” marad meg, ezért igyekezzünk azt a tartalmat gyarapítani! Aki mindenestől elfogy a végére, magára vessen; gyűjthetett volna „a mennyben kincseket”; „tűzben próbált aranyként” került volna ki a próbatételek után. Értse, akinek dolga; a többi merengjen rajta, amíg visszatérek rá!

Van egy hétpróbánk, van egy életutunk: gyerekkor, legénykor, férfikor, férj, és atya időszak, nagyapó időszak, és vén apó időszak. Gyerekkor, leány, nő, feleség, asszony, anya létminőségek, feladatkörök, aztán nagymamáság, és vén anyóság. Szüzekként kezdjük, és végül ismét szüzek leszünk. Életfeladatunk gyerekeknek lenni, felnőni, tanulni, viselkedni, megküzdeni a libidóval, szót fogadni, erényben maradni, gondoskodni, szeretetben lenni, szeretni, hinni, tudni, bölccsé válni, örökíteni, majd méltósággal eltávozni Haza. Segít a hagyomány.

Közben folyamatosan tartozunk az égi feladatunk beteljesítésével, és a földi kötelességeink elvégzésével. Eszementek saját maguknak is kreálnak értelmetlen akadályversenyeket. Tartozunk az Egy felé, önmagunk felé, a család felé, a közösség felé. Jöhet a háznép, falu, város, megye, Haza, kontinens, bolygó, Naprendszer, Tejút és Mindenség. Tartozunk minden lénynek; az elmúltaknak és az eljövendőknek. Segít a hagyomány.

Megszületünk, látva látunk, aztán jön a nevelés, a neveltetés, és az egészet nézésre cseréljük. Neveltetés, példa, tananyag; öntözve, metszve, hajlítgatva, kikötözve, tilosozva, muszájozva, kötelezőzve, határidőzve, beosztva, feldarabolva, lefoglalva, lefárasztva, hipnotizálva, mérgezve, szórakoztatva, félemlítve, szabályozva, gerjesztve, büntetve, jutalmazva. A jutalom is valami pokolbéli érték; a nyereményjáték-kérdésekre is eleve hazugság a helyes válasz. Isten hozott a pokolban? Lehet, de nem Ő az, aki ott is tart.

Szabadulnátok? Segít a hagyomány.

Velünk született látásunkat tudatlanságra cseréljük, az Életet túlélésre. E tudatlanságból kijebb emel az ismeret. Az ismeretnél tágasabb világra lelünk a

tudásban. Tudásunk megélésével válik részünk, bölcsességgé minden. Bölcsességünk a tapasztalati tudásunk, és lelki-szellemi teljességünk gyümölcse. Beköszön a szívvel látható; szemmel láthatatlan. A Teljességgel azonosulásunk egyenes következményeként, aztán megéssé szívvel gondoskodni kezdünk azokról, akiknek szükségük van ránk. Mint már mondtam, az önmegváltást követően odafordulunk, a mondjuk úgy: nagy megváltáshoz. Szeretet, hagyományozás, gondoskodás, örökítés, felmutatás, elérhetővé tétel, be nem avatkozva, bele nem szólva, sosem térítve, sosem kényszerítve. Segít a hagyomány.

Anamorphosis

Új napra ébredtünk, s most azt mondja Méhdi Smirának: nem tudlak megvédeni Titeket Önmagatoktól, sem az idők jeleitől, mert azoknak be kell következniük, és a „hétpróbán” át kell esnetek. Nem választhatjátok meg, milyen feladatok állnak elétek; de azt megválaszthatjátok, hogyan álltok meg bennük! Az Egy családjaként, vagy véglényekként. Három nagy mozzanat vár, és ezek mellett sok kicsi: „isteni” gondolatok érkezése a Logosztól, amelyek által tisztíthatjuk az alantas mivoltunkat. Cselekvés... illúziók, nehézség letevése... a Logosszá lényegülés... végül, alantas természetünk megállapodik... leülepszik... és héjai közül előrepül a Főnix... a Logosz jelenik meg, és nyilvánul meg általunk is, nem csak Önmagában. Az Egy végig éber mindenben, bennünk is; „akkor” már mi is éberek leszünk az Egyben. Indulj, Smirna!

A felkészülés első fázisa az alapismeret, második fázisa a szavak valódi jelentésének magunkban visszaállítása. Harmadik fázisa az ismeret megélése, és személyiségünk, részünk, válása. Negyedik fázisa a harmadikkal jön: gondoskodás. A felkészülés átmegy megélésbe. Az Egy mindenkit választ. Nem mindenki vállal. Ne az embert vessétek el egymásban, hanem a gonoszságot! Magatokkal is ugyanígy cselekedjétek! A kegyelem felsőbb a törvénynél.

A kettősség feloldója a hármasság. A három nélkül csak harcolnak... Atya, Anya, Fiú, és egyben a Szentlélek Egy Isten. Vallás-függetlenül. A vallás, a tudomány az abszolútumába teljesedik. Minden az abszolútumából, és abban nyer értelmet. Csak léteztek, vagy éltek is? Csak néztek, vagy láttok is? Csak éreztek, vagy szeretetté lesztek egészen? Nem jutalmazás, vagy büntetés van, hanem több frekvencián vannak világok. Amíg ennek a frekvenciának a „hétpróbáját” nem álljátok ki, addig nem illetek a finomabba. Nem a poklot kell mennyé tenni, hanem magatokat; és képviselnetek a pokolban a mennyet! Akik nem hallottak a jóról, azok is hallani fognak; mindenképpen. A Sab menti Keve hagyományához juttok, ha a folyón visszaúsztok. Subartu gondos felmutatása, öröksége ez, amelyet az idők elejétől számunkra átmentettek, s amely eredetileg ennek a „hétpróbának” a kiállításáról tanított.

Kezdjük a legmélyén? „A bűn zsoldja a halál”, ám nem az a halál, amit általában hisznek. A reálhalál a sűrű anyagi, és tömegvilágba, az elmébe, anyagba tébolyodás. Az Élet, pedig Világosság, Lélek, Szellem.

Minden ember, egyesével, személyenként tegye magát királlyá, királynővé!

Alkalmassá, királyivá, királynőivé. Alsó teremtő, középső alkotó, felső szellemi szintek harmóniája. Aranyközép mérték. Minden ember egyesítse magában mindhárom szintet, és az összes elemet! Ne keverje, ne raktározza, ne habzsolja, ne tékozzolja, hanem egyesítse! Nem az anyagi, hanem a szellemi-lelki minőségeiket! Minden ember gondoskodjon, amíg itt jár! Nem hely, és nem idő az Út kezdete és vége, hanem az idők vége mindkettő.

Lényegükben azonosak. Az idők vége nem „fejeződik be” nem attól a vége. Az idők vége akkor van meg, amikor az ember teljes valójában, tudatával is örökké válik, nem csak tartózkodik az örökben elmébe tébolyultan, öntudatlanul. Lehetséges, hogy még itt, testben olyan tudatállapotban tud létezni a lény... igen. Eleje csak a romlásnak volt; vége is csak annak lehet.

Csillagbölcsélet hagyatott ránk. Az eredeti szeretet-, élet-, világosság-vallásunk abban akart segíteni, hogy az anyagba alászállt lélek megszabadulhasson a nehézségtől, kötöttségtől, rabságból. Míg itt lép, testben is, addig is a legéteribb, -szellemibb, -lelkibb lehessen az ember. A csillagmesék arról szóltak, hogy Isten az égbe írta a könyvét, és ha azt

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

elfelejtése, és az erénynek a társadalom perifériájáról a középpontjába emelése lenne. A népet segítsük bölccsé, ne a kereteket hajlítgassuk! Egy bölcs népnek mindegy milyen a rendszere, egy önző népnek, meg már mindegy milyen. Csak bölcs nép szeret, és csak szerető nép igazságos. Csak ilyen többség emeli, és nem rombolja a világot. Csak ilyen többség gondoskodik az elesett kisebbségről és hoz áldozatot akkor is, ha többség. Ennyit a demokráciáról.

Elém álltatok, és azt mondtátok egyszer: „na, jó, készen állok, mutasd meg Istent!” Azt feleltem: első fokozat: ne várj mindig többet; abban lásd meg a teljességet, ami adatik! Második fokozat: agyból szívbe, elméből lélekbe emelkedés. Harmadik fokozat: gondoskodás. Negyedik fokozat: nem tudja senki megmutatni Nektek az Egyet, csak magatok tudjátok meglátni azt, ami/Aki mindig is jelenlévő volt. Ötödik fokozat: azaz mégis létezett/zik egyetlen, aki megmutathatja... Ő a Kristus, a Megtartó. A király prezentálja a Megtartót, a Megtartó megmutatja Krisztust, Krisztus megmutatja az Egyet. János felismeri a Megtartót, a Megtartó megmutatja Krisztust, Krisztus az Egyet. A damaszkuszi út nem fizikai út. Dummuzi út: Nimrud út.

Jó dolog gondolkodással tölteni a lét egy hányadát, e mellett fontos, hogy élni jöttetek. A mindenre gondolás után, majd nem kívülről, a részletek, következmények felől fogtok megközelíteni dolgokat, hanem elérkeztek egy olyan látó állapotba, „szemszögbe”, ahonnan minden értelmet nyer. Van az a „nézőpont” ami már nem szempont, hanem az a minőség, állapot, amelyből szemlélve mindennek meglátható az abszolút minősége és értelme. Amikor majd ebből szemlélődtök, észre fogjátok venni, hogy minden kérdésre ugyanaz a válasz. Van ilyen válasz. Létezik, és Él a mindenre válasz, a mindenre gyógyszer. Az elme tükrét az ehhez vezető úton végig sétálás során csiszolhatjátok az Anya tükrévé. Amikor majd nem túléltek, hanem megélték és Élet lesztetek, amikor megköszönitek a létet, de az Életből szemléltek... amikor hálát adtok a fényért, de Világossággá lényegültök... amikor örültök a szónak, de jelentéssé váltok... amikor a tudásotok bölcsességgé érik, a bölcsességeitek látásá minősül, a látásban azonossá lesztetek a teljességgel... akkor megésső szívvel a lényekhez fordultok, és gondoskodni kezdetek.

A legnagyobb bölcsesség nélkül nem juthatunk el a „mennybe”, de a „mennyben” nem számít majd többé a legnagyobb bölcsesség sem. Abban/akként/ott/úgy már máshogyan lesztek. Törekedjete a mindenre válasz, mindenre gyógyszer, abszolút „szemszög” megelézésére! Ha megtorpanátok, segítsen át Titeket a nehezén az, hogy sokan számítanak Rátok, ha nem is tudjátok még, hogy számítanak!

Amikor kérdezni fognak Titeket, közelítsetek háromféle fő módon; lehet többféle is, ezek csak a fő módok: először is, a látszólagos összefüggésekre a felszín kíváncsi. Másodsor, a feloldó összefüggésekre a mélység kíváncsi. Harmadsor, az Abszolútumra, amely mindenben az eredet, eredő és mindennek a végső oka, célja is, erre mindannyian kíváncsiak, de nem mindig tudják jól kifejezni ezt, és nem is mindig tudnak róla, hogy erre kíváncsiak. Minden, és mindenki az Egyre vágyódik, még, ha nem tudja, akkor is, még, ha rossz helyeken keresi, ha pótcselekvésekkel, félrenyúlásokkal, akkor is. Megértőnek ildomos lennetek. Egyszer majd elérkeztek abba az állapotba, amelyben legszívesebben csakis a legelső/legvégső magyarázattal felelnétek minden kérdésre. „Sajnos” muszáj lesz mégis mondani valamit a másik kétféle módon is.

Din-Gir Lu-Gal Pa-Te-Si Su-Bar-Tu

Egy kakas volt csak, amely tojást tojt...
és tojásából csuda város serkent...
az ura szétválasztotta a hamisat az igaztól, a sötétséget a világosságtól...
tűzzé, vízzé oldotta fel a hegyeket, a béklyókat, felélesztette a kőbe vésettet,
vízió-lényből valóvá lett...
szembenézett a múlandósággal, meglegelte a célt...
egy része az otthonba vágyott, ám Ő megelső szívvel megregulázta...
belekortyolt a csillagok tejébe...
meghallgatta a szűkölők panaszát...
magában a világot felemelte.

Az embernek kell magában az elemeket eggyé minősítenie... nem rázhatja le a felelősséget. Ha nem bírja ki eme égi feladata alól, bizony be kell járnia a három hegyet, azoknak minden kastélyát, várát, és a középső hegy tetején a palotát is! Meg kell ismernie mindegyiknek az urát, és reggelig borozniuk kell. Ahol nők laknak, ott persze nem feltétlenül ivással telik az éj. Ám ahol azzal telik, hősrünk fog csak berúgni minden alkalommal. Ami nem fontos, abból így egyre kevesebbje marad; ami meg kevés volt, pedig nagyon fontos, abból egyre többje lesz. Mindenhol ott kell hagynia ajándékul valamijét, de távozáskor, sokkal értékesebb útravalóval, ruhával, csodaszerrel, varázs étekkel, bűvös eszközökkel, fegyverekkel, vértekekkel, tudással engedik útnak. Mire a központi palotába ér, olyan nemessé válik kívül-belül, hogy a királyok királya fiául/lányául fogadja, és örököséül megkoronázza Őt. A kívül kicsi, belül végtelen, kívül málló, belül örök palota lesz az otthona. Ekkor, mivel csodálatos emberré lett, és nagy szerencse érte, visszagondol mindenkire, akivel az útján találkozott. Megeső szívvel meghívja mindezeket a koronázására, és jól lakatja, megajándékozza Őket! Végül családjául és saját örököséül fogad mindenkit. Megosztja velük szívére helyezett, végtelen sokra osztható koronáját, ezek pedig olyan boldogokká lesznek, hogy Ők is tovább osztják. Mindenki szabad bejárást, és otthon lelhet a kívül kicsi, belül végtelen palotában, akinek a szívében ez a korona van. Milyen szép mesét lehetne írni mindebből. Írjátok meg, drága Smirna! A „népmeséket” is olyanok írták, akiknek a szívében ott a korona. Vegyétek szívetekbe az én szívemről, egymás szívéről a színarany örökséget, és írjátok mesét!

Térjete be közben magatok is a kastélyokba, várakba, és a palotába! Igyatok, ajándékozzatok, gazdagodjatok, térjete haza és hívjatok meg mindenkit, fogadjatok családu mindeneket! Írjátok bele a mesébe a saját történeteket is! Beszéljete a házigazda grófokról, hercegekről, királyokról! Hadd lássák, akik csak ezután indulnak, mennek, milyen volt a vár, amely fölött a Nap díszelgett, amelyben a Fiú lakott, és ahol borozás után, hajnalban, a cselekvő törvény ajándékát kaptátok útravalóul? Milyen volt a kastély, amely fölött a Merkúr fénylett, és amelynek az ura egy ikerpár volt, akik szüzek voltak, és talán, szüzességük jutalmaként a legokosabbak lehettek a három hegyen?

Találós kérdésekkel mulattatok. Reggel, mit is kaptatok az útra? Összefüggéseket látó szemüveget? Beszéljetek a várról, amelynek tornyán a Vénusz ült! Ki is lakta? Szakasztott édesanyátok; mintha Ő maga lett volna, úgy szeretett benneteket! Mérlegekkel teli konyhájában megannyi hozzávalóból a legfinomabbat főzte. Mesélt, meséltetett, és néha megsimogatta az ablakon be-benéző, kedvenc bikája fülei tövét. Álomba ringatott Titeket, és reggel egy ajánlólevelet nyújtott át Nektek, amelyben leírta, hogy bárki, akihez betértek, nyugodt szívvel beengedhet Benneteket, mert jó gyermekei vagytok. Ez nagyon megkönnyítette a további dolgokat. Meséljetek a kastélyról, amelynek a szélkakasa helyén szélskorprió forgott, és annak fullánkja hegyére telepedett terepet felmérni a Mars? Adtatok finom vizet a virágoskertjét legelő kosnak? Neki az a kos a kedvenkéje. Ha adtatok, biztosan kedvelt Titeket. Bár, nagyon akaratos fickó; folyton morog. Azt szereti, ha minden azonnal meg is valósítható, ha megfoghatja, és a helyére teheti, bármi is az. Gondolom nem aludtatok, mert egész éjjel a Pozsonyi csata terepasztalát rendezgettétek. Az a féltett műve; megtisztelti azt, akinek megmutatja. Reggel, nem a szörnyűző tükörpáncéljai közül adott véletlenül? Nekem azokból adott. Ez később sok gondból kisegített.

Na, és, hogy éreztétek magatokat a másik hegyen? Ott volt például az a föld alá épített kastély, amelynek ablakai a Plútóra néztek, amiben tükörből, és üvegből voltak a falak, és néha nem tudtátok, melyik tükör, és melyik üveg! Ráadásul sok szobában színjátások játszottak, és ezerfelől, ezer módon keveredett a tükröződésük, és a játékuk, a hangjuk a látványukkal és a saját emlékeitekkel. Erre jött még a képzeletetek is. Hiszen itt vagytok, bizonyára rájöttetek, hogy a skorpió mintás lépcsőkön lehetett visszatalálni az előszobába. Az lehetett ám csak az izgalmas éjszaka! Mit kaptatok utatokra bocsátó ajándékként? Elmétek beszéde ellen is védő füldegőt? Elmétek képei ellen is védő varázskristályt? Utána, mi volt a Neptunusz alatti kastélyban? Nekem nagyon tetszettek a tízezernyi halat ábrázoló mozaikok. Bár, kissé gyengének éreztem magam és álmosnak, de aztán csodálatos teát kaptam hajnal előtt, és minden erőmet visszanyertem. Ti is egy könyvet kaptatok ajándékba? Az enyémet mindig nyitva találtam, akkor is, ha becsukva hagytam ott, és nyúltak a lapjai. Látszólag üres volt, de, ha valamire szívből gondoltam,

megjelent az oldalain. Amikor olvastam, mintha szétfolyt volna az idő. Na, és mit szóltatok az Uránusz alatti várhoz? Mindenütt korsók. Gyűjti őket a várúr. A birtokain veteményes kertek, ezer kúttal, tízezer csatornával. Öntözi is mindet rendesen. Megmutatta a javítóműhelyét? Folyton bütyköl; bármit megjavít. Ilyen, fiatalító a légkör az egész birtokán. Részemről úgy éreztem, újjá születtem, amikor elköszöntünk. Ott volt még a második hegy hóhatárán túl, zászlaján a Szaturnusszal, az a rideg, hideg vár is. Én még a zászlót is takarónak használtam, az sem segített. Az egyetlen üde színfolt az a bak volt az udvaron. A vacsora mirelit volt, az ágy kemény, a házigazda merev. Mintha fogda lett volna, úgy éreztem magam. Éjjelre, kulcsra zárták a szobám ajtaját. Remélem, nektek jobb volt ott lenni! Amikor eljöttetek, gyógyító olajokat, meg, mesterkulcsot kaptatok? Én ezeket. Remélem, sikerült közösen, igazul használnotok azt az egy kulcsot! Remélem, nem adtátok el az aranyát beolvasztva? Jól van! Szóljatok, milyen is volt az Atya vendégének lenni, aki a középső hegy tetei palotában lakik? Olyan szép a Jupiter az udvaron álló, égig érő fa négy nagy oldalága felett! Ugye, az Anya levelével egyből beengedett? Rendes az Öreg, nélküle is beengedett volna, de azért így, mégis jobb volt mindenkinek. Nála az állandó törvény szelleme tölti be a helyet, ettől olyan magától értetődő és tiszta, teljes minden. Még újzni is volt kedv, lehetőség, ugye? Hajnalban tüzes nyilat is lőttünk az égre. Ekkor fogadott fiául. A szívemben lévő igazgyöngyre mutatva azt mondta: „Belőlem vagy, már akkor ismertelek, mielőtt nevet kaptál volna. Elvesztél, de haza találtál. Megkoronázzlak, tehát; átadom Neked kijáró örökségedet. Örökség az örökséged. Legyen jelképe e korona, amit a szívedre helyezek! Ne félj, amikor felfénylik, teljes, egész leszel! Ha velem maradsz, ha jární-kelni indulsz, az én családom leszel, és vagy mindörökké.” Nagy boldogságomban megszűnt az idő. Úgy döntöttem mégis, hogy eljövök Hozzátok, és biztatlak Titeket: ne féljetek! Kopogtassatok, ajándékozzatok! Adjatok-fogadjatok, épüljetek, emelkedjetek, finomodjatok! Tényleg! Mondjátok csak, a sok ajándékért cserébe, amiket kaptatok, hol, mit hagytatok? Mondjátok csak, a sok ajándékkal mit kezdtetek?

Napember

Négy bölcs volt. Egy behalt, egy megőrült, egy magába zárta, egy szétoztotta, amije volt. Gondoljátok végig, melyikükben mi mehetett végbe, és a szétoztó utat fogjátok választani! Három tanítvány volt. Az egyik rendelt, mint az orvosok, a másik kéretlenül is térített, beleszólt, a harmadik járt-kelt, és mindenkinek adott, aki kért tőle. Gondoljátok végig, melyikükben mi mehetett végbe, és a szelíd, gondoskodó, adakozó utat fogjátok választani! Az iskola kijárása után visszatérni az egyszerűséghez, mértékhez, szeretethez, gondoskodáshoz; ez a helyes választás. Annak idején, akik kijárták az ilyen irányú iskolát, és főpapi minőségre emelkedtek, nem lettek azonnal beiktatva. Sőt! Volt, aki nem is lett, mert nem az volt a lényeges; már az is a mindent jelentette, hogy teljes minőségben létezhetett. Aki mégis be lett iktatva, az előírás szerint, Ő is előbb hazatért, és folytatta az iskola előtti életét. Kapált, öntözött, mindent ugyanúgy tett, ahogyan a többi ember, kivéve, hogy Ő már látva látott, szeretve szeretett. Nem a világ változott teljessé, hanem Ő látta benne a teljességet. E mozzanatban érezhette meg az emelkedett ember, mekkora különbség van a teendőit kinnal, nyűggel elvégzők életminősége, és az ébredettekéi között. Egy fel nem ébredett lény háromszor dolgozik, míg egyszer dolgozik. Félelemmel, lustasággal, vágyakkal küzd közben. Aki viszont, látva lát, és Él, valamint minden munkájának mögöttes, és végső értelmét is tudja, egyszer dolgozik, mégis, egyszer sem dolgozik. Rácsodálkozás, gyönyörködés, szeretet teli gondoskodás teszi ki a mindennapjait. Az egyetlen, ami szívfájdalmat okoz Neki, az a világ szenvedése. Ekkor dönt úgy, hogy megtalálja azt a legideálisabb életmódot és létfeladatot, amelyben a leghatékonyabban, legeredményesebben és a leghosszabb távra kihatva segíthet. Önvizsgálatot tart. Megtudja, mire alkalmas leginkább, és abban fejt ki lelki, szellemi, testi erejét. Megtudja, miben tehetséges, és azon a vonalon örökít, mutat fel, hagyományoz, gondoskodik. Egyesíti magában az elemeket, aranyá nemesül, Nappá gyűl fel és éltetőn világol. Méltó a király/királynő névre.

Mindenki nevelje magát királlyá/királynővé; mindenki magát! Az ember története a Biblia el nem hazudott részeiben és a Biblia előtti írásokban, a csillagokba írt mesékben, az eredeti forrásban, nem más, mint egy példabeszéd arról, hogy az emberiség, vagy egy ember milyen utakon járhat a célig vezető útján. Az abszolút Egyből származik; a teljesből a hibásba, a tisztából a romlóba, a könnyűből a nehézségbe hanyatlott. Fogan és nő. Növekedése burokban kezdődik. Az Egyből kiszakadva, elindul a hétpróba, hét bolygó, hét minőség útján, valamint a tizenkét állapotövi jegy, plusz kettő beavató, kilépő-belépő jegy által övezett, minősített útján. Cél a hazatalálás. Az Egyből kihullott, elnehezedett, bemocskolódtól lény visszaindul az Egybe. Az Atya-Anya-Fiú-Szentlélek Egy, részleteiben is áthatja a teljes mindenséget. Azonban a mindenség részletei nem tudva tudják Őt, és ezért szenvednek, szenvedtetnek. Jaldabaoth jelképez minden lényt, aki istennek akarta, akarja magát, istenként teremtett, teremt, de e teremtése tökéletlen, és ami, aki Tőle származott, származik el, a mai napig tökéletlen. Támasszatok anyagi rendszereket, mind összeroskad majd! Amit nem a lélek, a látás, a szellem, a szeretet, a bölcsesség, a gondoskodás szül meg, és tölt be, minden elenyészik. Ami nem a bensőjében élő erény, az Élet, a Világosság alapján alapul, alakul, az már az alapításakor elveszett. Rendszerek, világkormány, birodalmak! Csakis azok akarják megszüntetni a nemzetállamokat, akik vissza akarnak élni ezzel. A nemzetállamok megszüntetése, egy szakrális, gondoskodó, bölcs, szeretet-tanács vezetése esetén szükségtelen; azonban egy rosszakaró, érdekbagázs esetén nagyon nem ajánlott. A nemzetállam egysége az utolsó biztosíték egy visszaélő „világ elit” ellenében. Ha létezik ilyen, azért nem jó megszüntetni a nemzetállamokat, ha nem létezik ilyen, akkor pedig minek megszüntetni? Rendszerek, világkormány, birodalmak! Ezért csak addig léteztek, amíg vannak, akik hullákkal fűtik a kazánjaikat! Amikor nem lesz már hulla vagy olyan, aki lapátolja, kipukkadtok, mint a buborék. A semmi, az éhség, meg a szomjúság nem teremthetnek fenn is maradó birodalmakat. Erénytelenség, félelem, tompaság, gyűlölet gyártotta, térképet rajzoló világhatalom ki sem alakulhatna, de, ha kialakul, akkor is saját mocskába fullad. Csakis a lélek, a szellem jóságából, szeretetéből, erényéből teremthetne igazi világhatalom. Ez pedig már nem hatalom lenne,

hanem lelki-szellemi szeretetkirályság. Nem ember lenne a fenntartója, hanem az alapminőségek, az elsődleges égi törvények, az Egy, a szeretet, a bölcsesség, a Világosság, az Élet. Az ember-király nem más, mint a legbenső-legvégső, eredő Egy embere, aki az elemeket magában egyesítette, és a mennyet képviseli a Földön, a Földet a mennyben. Aki magában nem egyesíti az elemeket, nem válik arannyá és Nappá, és tettei nem ebből az aranyból, Napból következnek, csupán egy fogaskerék-fog marad a romlás és rontás gépezetében. A rontás tompa császárai hatalmaskodók. A valódi arany-, és Napkirályok szerető gondoskodók.

Az Egyből kihullott, elnehezedett, bemocskolódtott lény visszaindul az Egybe. A tompa lény újra felemelkedik. Bölcsességre tesz szert, magában az elemeket egyesíti, látásba ébred, arannyá lesz, Nappá gyúl, megéző szívvel gondoskodik. Így léteznek, míg el nem hagyja a test világát. Míg itt lép, és gondoskodik, aranyát szétosztja, és Napként világol.

Akik azt mondják, hogy Isten szolgálói, és közben sem magukat nem emelik, sem más lényeket nem segítenek, valójában nem az égi feladatukat vállalva léteznek. Akik térítenek, kényszerítenek, ártanak az Isten nevében, nem értették meg a valódi tanítást. Ezek a lények inkább igazolják rémtetteikkel, hogy nem az égi feladatukat teljesítik, minthogy teljesítsék azt. Akik ilyenek, méltók a világok pusztítója névre. Ezt leplezve, szégyellve toporzékolva kínoznak, üldöznek, loholnak, koslatnak, marakodnak, hadonásznak, pózolnak, és pusztítanak, míg vérbe nem fulladnak, vagy, míg fel nem ég velük az egész bolygó. Csak, akik az égi feladatukat vállalva, teljesítve léteznek és élnek, akik nem csak hordozzák, de képviselik is az Életet, a Világosságot, a bölcsességet, a szeretetet, a jót, méltók a nagybetűvel Ember névre. Akik pedig arannyá, Nappá váltak, mindannyian királyok/királynők. A világok pusztítóinak nyomán szenvedés és romlás terem; az Ember, a királyok/királynők nyomán gyógyulás, egészség, Élet, Világosság, bölcsesség, szeretet terem.

Kik tehát az égi feladat teljesítői? Akik magukban a romlással az Isten szolgálóinak mondják magukat és kínoznak, emésztenek; vagy azok, akik nem Isten szolgálóinak mondják magukat, de magukban a szeretettel, az Élettel, a

Világossággal emberekről, és más lényekről gondoskodnak? Embert pusztítva nem lehet Istent szolgálni; még, ha mondjátok, sem! Emberről gondoskodva is Istent szolgáltok, még, ha nem is tudjátok, hogy igen.

„Miért engedi az Isten, hogy ez, meg az a rossz megtörténjen” - kérdezitek sokszor. Nem a valódi Egy engedi a kínt, halált, és a szerencsétlenséget, hanem azt a tökéletlenségünk okozza. Váltátok látássá a nézéseketek, Életté a léteteket, bölcsességgé az ismeretet, Világossággá a fényt, és a sötétséget, abszolút, égi szeretetté az érzelmi szeretetet! Járjátok ki az iskolát! Járjátok végig az utat!

Szabad akaratotok van. Akár megtevesztés által, akár magatoktól lettetek tompák, szabadságotokban áll megkeresni a bölcsességet, és megszabadulni! Magatokat tartjátok távol a Jótól. Magatokat tudjátok megmenteni.

Mínél tompább, nehezebb, sűrűbb, butább ösztönvilágot veszünk alapul, annál kevésbé van jelen az isteni alap. Ezek már kizökkent poklok... ahonnan kiszorult az Eredet-törvény... itt más Archon-ok, meg más kiscsászárok zsarnokoskodnak, és a lények, még, ha isteni is bennük a lélek, csupán ezek rabszolgái. „A pokolban bírónak lenni, hát az is csak pokol” - írtam egy régi dalomban. Ám tény, hogy akármilyen mélyre tompult világba is szorul valami/valaki, ha a benne lévő, és bármi legbensőjében élő isteni lényegbe helyeződve szemlél, ott él, az bölcsességgel, magát visszaemelheti az istenihez közeli világokba. Vállalni önmagunkat és sorsunkat beteljesíteni, ugyanakkor nem téríteni, nem beleszólni, nem erőszakoskodni. Van, aki ezért kezd el írni, szólni, énekelni, cselekedni. Vannak azonban, akik haszonszerzésért, vagy életrontásból; félre vezetve az embert, elterelve az Istenbe vezető útról.

A néphagyomány szerint eljön a végső kavarodás ideje, és csak azután keletkezik újra jó értelemben vett közösség. Egy kegyelmi mozzanat segít majd ennek elkövetkezésében. Mint egy jó családban, az Anya jár majd közben értünk, és égi kegyelemben részesülünk. Az üzenet lényege, hogy önerőből, ennyire gyenge szerzetek, mint mi, maximum csak addig juthatunk el az emelkedésben, hogy elfogadjuk a kegyelmet, amely hozzáad a mi erőnkhez, és ezzel történik meg a hazatérés. A Pistis Sophia evangéliuma is erről szól: az alany ki akar jutni a szenvedés-létből, imádkozik, hogy mentsék

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

tombolását, olvassátok el a feliratot, ami erre a talapzatra másodszorra íratott! „Mindazokért, akik életüket áldozták Magyarország függetlenségéért, szabadságáért, és boldogulásáért” - láthatjátok. Amikor a létrontók szabályait nagyobbra tartjátok, mint az Egy elsődleges törvényeit, akkor méltán nevezettek cinkosoknak! Mire vagytok irigyek? Csak azoknak van hazájuk, akik vannak a hazájuknak! Azt hiszitek, mert elhítek veletek a meglopóitok, ha a perselyükbe dobtok, és megszavazzátok, elnézitek a bűneiket, akkor vagytok a hazátoknak? Azt mondjátok, ha mi elnézzük amazok bűneit, legalább a mi bűneink kisebbek lesznek, és elpalástolódnak? Nem látjátok az Egy terveit! Ördög fiak terveinek tapsoltok, koncert, és cinkosságért, büntetlenségért, kényelemért, időleges nyugalomért! Azt hiszitek így vagytok a hazátoknak? Azt hiszitek, így van hazátok? Csak az ember törvénye van a vér, és a születés jogán; az Egy törvénye a lélek, a szív jogán É! Azt mondjátok, nem csak menekülők jönnek, hanem új Trója leszünk, ha nem válunk érzéketlenekké. Méhdi azt feleli Nektek, ha egy ember is haraggal jön a Ti házatokba, de Ti szeretettel, étellel, itallal, jó szóval fogadjátok, meghallgatjátok a szíve bánatát, elszáll annak haragja, és reggel barátként indulhat útnak. Azonban, ha ellenségként fogadjátok, hagyjátok, és magatok is ellensége maradtok, akkor vagy megver vagy meglop vagy megmérgez vagy rombol vagy elmegy, és lesi majd az alkalmat, hogy mikor gyűjtsa fel a házatokat, mikor ártson a családoknak! Ha győztök, a lelketeket veszítitek el!

Mikor vagytok tehát a Ti hazátoknak leginkább? Bölcsességetekben, szeretetetekben, mégis erőben, határozottságban! Erőtökben legyetek kegyesek, ne gyámoltalanságotokban! Ha erőtökben határozottak, de szeretetben, gondoskodásban, bölcsességben cselekvők vagytok és tevékenyek, valamint, ha minden szabályt, amelyre esküdtetek is tiszteltek, de mindenik előtt az Egy elsődleges törvényeit veszitek, ismeritek, tisztelitek, szeretitek és tartjátok meg, akkor vagytok a hazátoknak! Ha megtartjátok a szív törvényeit, megmarad a lelketek, az ellenségből barát válik, meg is teszitek, amit megtehettek, és a hazátok is megtartatik.

A hatalmaskodók úgy gondolkodnak, most nem tehetik meg, hogy az országba beáramló menekülőkkel emberségesek legyenek, mert akkor

kitűnne, hogy mennyire embertelenek a saját népükkel! Ha ingyen kegyelmet gyakorolnának, ahogyan az Egy törvénye mondja a szívben, akkor minden atyánkfia szembesülne mindazzal, amit az Egy elsődleges törvényei ellenében, és ahhoz képest tesznek az urai a néppel! Fel kell kelnetek, erőben, határozottságban, bölcsességben, és ingyen kegyelmet gyakorolni, világot gyógyítani, folyópartot erősíteni, mert az Ősökhez, akik emlékére ez a felirat íródott, akkor lesztek méltók! Erőtökben, nem gyámoltalanságokban és tompaságokban! Cselekedni, de az Egy elsődleges törvényeit szívben tartva! Fellépni, de emberségben, szeretetben és példamutatásban! Akkor lesztek méltók, ha mindennek megfeleltek. Akkor marad Nektek ország, ha vagytok az országnak, és az országnak úgy vagytok, ha mindezeknek eleget tesztek! Nem az Ősök tetteinek ajnározásával tisztelitek meg azokat és mindeneket, hanem azzal, ha magatok váltok a nemzedékek tisztelendő őseivé! Nem kegyetlen, üres keménykedés, nem gyűlölködés tehet benneteket tiszteletreméltókká, hanem a bölcsességben, szeretetben, gondoskodásban való határozottság, erő és tett! A látva látók tudják, hogy minden elveszik, ha gonoszság védi, és minden megmarad, ha szeretet. Amit kegyetlenséggel védetek meg, az elvétetik Tőletek; csak amit emberséggel, szeretettel adtok, az hagyatik meg! Akármin is háborogtok kétlépcsényire ellátók; akik tízezer nemzedékig vissza és előre is látnak, íme, ennyit mondanak Nektek!

Ekkor képzeletben átöleltem a hallgatóságot, és a megilletődöttek sorai között lesétáltam a hegyről. Amikor a lentebbi barlanghoz értem, újra a mellettem járókhoz szóltam:

Bizony, aki az Egy elsődleges törvényei, az Élet, a Világosság szeretete szerint létezik, Él, és maga a forogtag közepi nyugalom, és ezt a nyugalmat a puszta jelenlétével át tudja adni a köreinek, az teszi a legtöbbet, pedig látszólag a legkevesebbet cselekszi! Ha egy szent ember lenne itt, azt mondaná, ne féljeteK, ne aggodalmaskodjatok! SzeresseteK és erőttökben gondoskodjatok! Lesznek azonban, akik a semmit és a mozdulatlanságot jelölik majd a megvilágosító célnak. Olyanok teszik ezt csupán, akik maguk

még nem látták a láthatót és szívük nem esett meg a szenvedőkön. Mert, akiknek megesett a szívük, ha a legtisztább éberségben járnak is, elindulnak a be nem avatkozó, nem térítő, felmutató, örökítő ösvényen, hogy a szenvedőkről gondoskodjanak.

Valaha ebben a barlangban is szentek éltek. A hajnalt a benső párbeszéd felfüggesztésével, az elme káprázataiból a lélek valóságára ébredéssel kezdték, majd az embereket gondozták. Adja az Ég, hogy ismét ilyen szentek lakják!

Ti is lehettek ezek a szentek! Az elméből a lélekbe ébredve, bölcsességben, szeretetben, mindennap kiáramoltok, mint a méhek, és embert poroztok, gyűjtötök. Gyógyítani fogtok mesékkel, tettel, mosollyal. Gyógyítani fogtok erős kezekkel is és határozott cselekedetekkel is. Ha pedig a legszörnyűbb káosz kerekedik mellettetek, tűzzel, zajjal, fájdalommal, akkor is a lélek valóságában maradtok majd, és onnan szemlélték, gondoskodtok. Ha a politika uszít és ordít és mutogat, Ti rá hagyjátok az embertelenséget; míg az emberséget képviselitek! Rá hagyjátok a vihart, míg a mennyet osztjátok ingyen, ahogyan kapjátok!

Mily nagy kaptárok a hegyek, és mily gyönyörű méhek Ti, akik megeső szívvel, gondoskodni, belőlük kiáramoltok! Mily nagy méhek a hegyek, melyek az embert kivajúdták, és mily méh vagytok Ti, akik a jósággal vagytok várandósok!

Tudjátok milyen a hangya, a kullancs, a darázs, a szúnyog és a méhek élete. Az egyik dolgozik, a másik munkálkodik is. Nem mindegy, hogy áldozatot hoznak-e, vagy ejtenek. Nézzétek a méheket, akik nem csak dolgoznak, hanem munkálkodnak is és áldozatot is hoznak és gondoskodnak és poroznak és mézet készítenek és beszélgetnek, míg mások csupán dolgoznak és szolgák és a maguk hasznáért, mások kárára tevékenykednek! Tekintsetek a méhekre, akik, ha nem porozzák be a virágokat, nem terem többé gyümölcs! Nézzétek a társadalmukat; amely az ember-nemzetet példájával megtartotta, hogy az nehogy hordává csökevényesedjék! Megmutatta, hogy nem elrovarosodnunk kell, hanem nagybetűvel Embernek maradnunk, minden jót eltanulva a természettől, legkedvesebb tanítónktól! Nézzétek a mézet, amely nem csak az elkészítői javát szolgálja, hanem táplálék, gyógyszer, ragasztó,

sebfertőtlenítő, tartósító, konzerváló szer egyben! Munkálkodásuk nem csak saját javukat szolgálja. Szolgálatuk nem szolgaság, hanem gondoskodás. Önfeláldozók. Másokért, és egymásért élnek, és nem egymásból, mások kárára! Smirna, Ember-méheim! Ha a darázs, a kullancs, a hangya, a szúnyog, a sáska politika zajong, uszít, mutogat, és bántalmaz, Ti maradjatok továbbra is az Abszolútum ember-méhei! Porozzatok, gyűjtsetek, gyógyítsatok a bölcsességből való mézetekkel, szeretettel! Iszom e forrásból, és hagyjatok elmennem! A legjobb jót kívánom Nektek!

Királyvárás

Elmondom, mert nincs itt más, hanem Méhdi van itt. Kívántam, hogy más legyen itt, aki nálam jobb ember, és szebben, jobban mondhatja, de nem jött, és csak én vagyok! Kívánom, hogy jöjjön ilyen ember, de amíg nem jön, én vállalom, hogy mondom.

Nézzétek a hatalmaskodókat, akik rovarokká lettek, azokká tettek benneteket, és lélek nélkül akarnak egységet az anyagban! Csak szenvedést hoznak. A szájukban vérzik a kenyér! Csak a lélekben van béke; itt, kívül folyvást háború folyik az eszmélet ellen. Csak a lélekben van csend; ha a lelket keresed, a csendben találsz... ha a csendet keresed, a lélekben találsz! Ne rovarosodjatok velük, hanem emberségetek legyen több a méhek, a természet tanításaival!

Világkormányról beszél az ördög, és világkormányról beszél az angyal. Érti, aki látja, hogy nem maga a terv a rontás, hanem a lelketlenség. Ami nem lélekből, lélekkel, bölcsességgel, szeretettel és egymásért élő gondoskodással épül meg, az átkot von mindenkire. Ami ellopott kontinensekre, elhazudott történelemre, és népiértésűre épül, az átkot von magára és mindenkire. Ami csak szerkezetében, felépítésében, kereteiben, működésében épül meg, a benne lévő semmi szívásától összeroppan és romjai alá temeti a benne bízót. A hazugságra, illúziókra, névértékre, adósságra, adóra, szenvedésre és szabályozásra felhúzott legnagyobb, legcicomásabb, legtekintélyesebb,

legbonyolultabb épület is összedől és megöli a benne tartózkodót! A fortély, hátsó szándék köré tekerített legcsillogóbb gyémántfal is ledől és a föld alá süllyed, mert kívül esik a világ valódi természetén. Vagy sosem lesz világkormányotok, vagy ha mégis, csupán annyi időre, amíg kipusztultok miatta, vagy romba nem dől.

Nem a lélektelen egység, hanem a lélekben összetartozás és azonosság építhetne olyan világkormányt, amely fennmarad és működőképes. Csakis bölcsesség, szeretet, gondoskodás alakíthatna ki olyan világkormányt, amely nem átkot hoz, hanem áldást. Csak amiben Élet, Világosság és erény a középpont, olyan világkormány maradna fenn szerkezetében is. Elmondom, kedvesek, hogy az pedig már nem világkormány lenne, hanem mennyei összetartozás a Földön. Amit csupán a keretek hajtogatásával, szabályozással, kényszerrel, csalással, gyilkolással, érdekből tákolnak össze, az azonnal korrodálódni fog, és minden porcikája szabadon távozni akar majd! A kitalálói összes ereje az összetartására fog elmenni és felemészti a darálójába terelt életet. Ekkor a kitalálói megtébolyodnak, és egymást, magukat emésztik fel! Minden hazugság és tévedés, ami ilyen módon akar létezni! Minden társadalmi tömörülés, település, üzem csak egy rákfene a kereksegen, amely butaságra, önzésre, félelemre, érdekre, vágyakozásra, éhségre, szomjúságra növekszik, és minden életet elszív, ameddig elér! Álljatok meg és nézzetek a sivatagokra! Tekintsetek a történelem városállamaira, amelyek után e sivatagok maradtak! Ilyen sivatagot hagytok majd magatok után, ha nem emelkedtek közönyből vallásba, abból hitbe, abból tudásba, abból bölcsességbe, abból látásba, és megeseő szívű, gondoskodó szeretetbe! Sivatagot hagytok magatok után, ha a keretek variálgatásával, rendszerekkel, elvekkkel akartok társadalmat; erény és lélek, szív és bölcsesség nélkül! Csakis az éginek megfelelő földi nemzet köré teremhet élő, világos, bölcs, gondoskodó ország! Az ilyen ország Napként tündököl és éltet; Életet sugároz, beragyogja a nemzetet és a népeket! Az ilyen ország nem sivatagot hagy, és nem elszívja az erőt, hanem szeret, gondoz, örökít és ajándéku adja tovább, amit ajándékba kapott!

Mindannyian királyiak legyetek és válasszátok magatok közül koronás királlyá azt, akit az Ég is választott, akit szívből tiszteltek és szerettek, és akit örömmel megbíztok azzal, hogy képviselje a mennyet közöttetek, és képviseljen Titeket a mennyben! Olyan legyen, akire feltekintetek és öröm jár át benneteket! A legszegényebb, a legszerényebb, az utolsó, a legkisebb legyen közöttetek, aki vállalja, hogy semmi sem az Övé, de Ő mindenkié! Vállalja, hogy gondoskodik, örökít, felmutat, nevel, emel, átszellemít, gyógyít, lelkesít, áld, szeret! Vállalja, hogy folyamatos égi ítélet alatt áll, és minden a köz felé megnyilvánulásának kiindulópontja, közepe a lélek, a szív, a bölcsesség és a szeretet! Vállalja, hogy nem csupán az Egyben, önmagában, hanem minden kereső lény számára is Ő lesz az Élet és Világosság kisembere! Az örökkévalóból tolmácsol, a végtelenből merít és tölt. Az Egyből szemlél, és nem birtokol semmit, hanem maga a világ. Bizony, ez a király mindig itt van közöttetek. Itt van veletek, de nem látjátok, nem halljátok, mert csak kívületek él, bennetek pedig nem! Azt a király, magára nem mondja, hogy király, csak tudja... de tudja. Ha körülnéztek, nem veszitek észre, mert akkor látnátok, ha magatokban látva látnátok és értenétek. Mivel bennetek az elme tébolya korog, forog, és annak gerjesztett hangjai, képei elnyomják a lélek valóságát, azt veszitek észre a külvilágban is, amit ez a forogtag mutat. Ha bennetek nem az elme tébolya, hanem a lélek tündökölnéne, akkor a külvilágban is észrevennétek a tündöklőt és a tündöklést! Csak a lélek látja meg a lelket!

Mindaddig, szerelmes feleim, amíg az elmétek képei, hangjai szerint kerestek és találtok királyt, így maradtok!

Akik elveszik mások mézét, azok jól laknak, mielőtt éhen halnak, és lelküket elveszítik. Akik hagyják, hogy a mézüket elkobozzák, de csak zümmögnek, maguk maradnak, mert Ők sem adják magukat senkiért. Akik ajándékba adják a mézüket, azoknak akkor is lesz mézüik, ha elfogy az, mert másokért is vannak és mások is vannak értük! Ha az Egy elsődleges törvényeit többre becsülnétek, mint a rovar-emberek szabályait, amelyeket naponta úgy változtatnak, ahogyan az érdekük kívánja, ha a szív, a bölcsesség, a szeretet vezérelne benneteket, nem a félelem és nem az érdek, akkor nem

nélkülöznétek! Mert a rovar-emberek szabályai annyit is érnek, amilyen könnyen változtatgatják azokat, de az Egy elsődleges törvényeit meg nem változtathatják! Ha a lélek, a Világosság, az Élet, az erény lenne a hajtóerők és vezérlő lényegetek, nem nélkülöznétek! Akkor nem tapasztgatnátok ürülékkel a lyukakat egy alap nélküli társadalom-tákolmányon, hanem magatokban találnátok meg a valódi összetartozás és gondoskodás társadalmát!

A másik rovasára létezés darálója sosem lakhat jól, és mikor már mindent ledarált, lebegni fog az úrben, és belezuhan a semmibe. Az olyan tanok, amelyek ebbe vezetnek, térítenek, kényszerítenek, csálnak, és a szerveződések, rendszerek, iskolák, intézmények, tudományágak, foglalkozások, üzemek, amelyek ezt szolgálják, a semmi étkéül adják a mindenséget. Maguk lusták a jóra, és szégyenüket inkább viselik, mint, hogy feladják a lustaságot! Ennek a szégyennek az oltárán áldoznak fel Titeket is! Felzabálják Istent Veletek együtt, és még bőfogni sem fognak, amikor maguk is eltűnnek!

Csak az élő ismeri fel az Életet. Csak a világos ismeri fel a Világosságot! Hogyan választaná az égtől való királyt az, akiben nincsen semmi, ami alapján felismerné Őt! Ezek inkább olyat választanak, aki meghagyja Őket a kényelmes tévedésben, ha elnézik neki az üzelmait! Olyat választanak, aki nem baj, ha nem tesz jót, de legalább leveszi a felelősséget a vállukról, mondván, nem Ők mulasztottak, hanem a megbízottjuk! Azért fizettek mindenetekkel, hogy ne nektek kelljen szégyenkezni a mulasztásotokért, Ők pedig egy létnyi kényelemért az egész világot eladják a semminek vacsorául! Királyságért ocsúdtok, de nem tudjátok, mi a valódi királyság! Lelaknátok, és ráülnétek... a fején könyökölve nyomnátok a trágyalébe, mert amikor meglenne, mégsem tetszene! Ha igazi királyt kapnátok, már a harmadik reggel meg akarnátok ölni, hogy a foteletekből fel ne kelljen állni; hogy tovább hagyjanak Titeket, hadd forduljatok el, amikor a világ másik fele szenved! Ne akarjatok királyságot, mert abban elveszítenétek a kezeteiket, a szemeteiket... az eszeteiket, ha ilyenek maradnátok, amilyenek most vagytok! Egyenesedjete ki! Nézzete fel! Tekintsetek egymás szemébe, és kérdezzétek: olyan buták az emberek, hogy nem tudják, hogyan legyen jobb a

világ? Nem! Nem buták: de lusták! Lustaságuk, kéjvágyuk okozta azokat a sivatagokat, és az is okozza ezután is! Azt gondoljátok, az intelligencia, meg a vívmányok menthetnek meg benneteket a sivatagotoktól? Ha az intelligencia tenné, már a földi mennyben lennétek; akkor miért nem vagytok a mennyben már itt a Földön is? Miért nem engedtek senki mást sem a földi mennybe?

Miért lesz körülöttetek sivatag, ahol csak megjelentek?

Azonban ne féljete! Méhdi, én, hiszek bennetek és szeretlek Titeket! Azért mondom el mindezt, mert szeretlek és biztatlak a lehető, tehető legtöbbféle módon, nehogy kihagyjam azt a fajtát, amelyet megértetek!

Így szólok, csak a gondoskodó szeretet, csak a tevékeny bölcsesség, csak a finomságból a sűrűség felé irányuló kegyelem vezethet ki benneteket mindebből! Csak a sötétségbe, a fénybe értetek alámerülő Világosság vezethet ki Titeket a halálból az Életre! Vegyétek a szívetekbe ezt a Világosságot és Életet! Váljatok magatok is ezekkel eggyé! Minősítsétek eggyé az elemeket magatokban, és gyúljatok szellemi, lelki Nappá! Sóhajtsátok, velem: Jupiter voltam, és Nappá gyúltam fel! Amikor ez megtörténik bennetek, a Világosság és Élet családjává lesztek, és ha mindenetek elveszne is, Élet maradtok az Élettel, és Világosság a Világossággal!

Elmondtam, mert nincs itt más, hanem Méhdi van itt. Kívántam, hogy más legyen itt, aki nálam jobb ember, és szebben, jobban mondhatja, de nem jött, és csak én vagyok!

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

A nem vallásos ember is sejti a láthatatlant. Ne azt az Istent keressétek, amelyik anyagot rendez és tart fenn, hanem azt, aki a lelket segíti ébren maradni és átvészelni az anyagot, aki átszellemíteni és élni segít, aki az Élet, a Világosság: Őt keressétek magatokban, a többibe úgyis belebotoltnak Benneteket.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Azt kérdezitek, én vagyok-e Mátyás király? Mátyás királytól azt kérdeztétek, ő-e ama Atilla király? Tőle azt kérdeztétek, ő-e Máni apostol? Tőle azt akartátok tudni, ő-e Jézus, a Krisztus? Jézustól azt tudakoltátok, ő-e ama Illés, ő-e Nimród király?

Milyen válaszokat kaptatok?

Ami ő bennük azonos volt, bennem is ugyanaz. Ami ő bennük más volt, bennem is más. Ahogyan lényegtelen, úgy nem Ő vagyok. Ahogyan lényeges, úgy pedig Ő vagyok. A legfontosabb azonban az, hogy nem magamnak megtartani jöttem, hanem odaadni. Ezt. Mindnyájatoknak olyanná illene finomodnia, hogy potenciális király, királynő lehessen. Ők nem úgy jönnek el, ahogyan várjátok. Nekik belőletek illene előkerülniük. Nekik belőletek, bennetek illene eljönniük, mindnyájatokban. Senki nem mondhatja saját magáról, hogy Ő ez vagy az. Akkor Az, hogyha mások mondják róla szívből és nem érdekből.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Az ajándék, amelyet elloptok, mielőtt megkapnátok, amelyet átadnak Nektek, de eladjátok vagy kisajátítjátok és nem osztjátok szét magatokból, magatokkal, az ajándék mivoltából lopott tétellé válik.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Csak a szerelem vehet erőt a halálon, az égi, lelki, szellemi szerelmes gyermeki, hálás, rácsodálkozó lét.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Mi a szőlő? Mi a dinnye? Mi a tök? Mi a méh? Mi a virág? Mi a gyöngy? Mi a holló, a galamb és a páva? Ha ezeket élve élitek és értve értitek, nem csak

nézitek és ismeritek, akkor beszélhetünk tovább. Tükrökről beszéltek, de nem tudjátok miben más az egyik és a másik. Éváé és Máriáé.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Országról beszéltek, de bennetek nincsen ország. Otthont kerestek, de bennetek nincsen otthon, ezért nem lelhetitek. Akiben él az ország, bárhol járjon is, Ő az ország. Aki maga az otthon, bárhol legyen is, otthona talál és otthona lehet másoknak is.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

A rendszerek lehetnek ígéretesek, de amíg az emberek nem bölcsességben, nem szeretetben és gondoskodásban állnak, addig egyetlen rendszer sem működhet. A demokrácia csak szentek együttműködése révén lenne lehetséges. Amíg nem vagytok szentek, nem teljesezhet a demokrácia. Nem szentek vergődéséből csak áldemokrácia fajulhat és az is fajul. Amikor pedig szentekké lesztek, már nem demokráciát éltek majd, hanem olyan égi királyságot, amelynek az Élet, a Világosság, a szeretet, a bölcsesség lesz a királya.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

A szeretetlenségéből nevelődnek ki a tévedők, a bosszúsak, az elégedetlenek, a toporzékolók. Jobb világot nem egy hőstől várhattok, hanem magatoktól. Amint szeretni fogjátok a gyermekeiteket és bölcsességre vezetitek őket ismerethalmozás helyett, a világ jobbá változhat. Akik az ajándékot tovább osztják, gondoskodnak, ők teremtik meg a jobb világot.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Olyasvalakire vártok, aki helyettetek cselekszik és úgy megment titeket. Pedig aki igaz segítőtök, nem helyettetek tesz dolgokat, csodákat, hanem

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

minden világban, minden körülményben a legteljesebbek, az Egy előtt is megállnak tisztességben, méltóságban.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Minden az Egy. Az Egyben van minden és az Egy van mindenben. Aki, ami a legfinomabb első szférában is és a többi, sűrűbb szférákban is és a legegyszerűbben is ugyanaz, az az Egyből elszármazott Lélekszellem. A szférák az Egytől elzáródásukban sűrűsödnek. A lények az Egytől elszigetelődésüktől tompulnak, felejtnek. Legyenek azonban bármilyen sülyedtek is a lények, elsődleges teremtettek vagy teremtők vagy teremtettek vagy sokadlagos teremtettek, előállítottak is, elkészítettek is, bennük mindnyájukban ugyanabból az Egyből van a lélek. Legyen bármi és bárki bármennyire is anyagba sülyedt vagy feledésbe, tompaságba ragadt létező, ha ehhez az ugyanahhoz visszatál és mindenét ahhoz az Egyhez idomítja, finomítja, ha hozzátartoztatja magát, ha a világossága élő mivolta családjává engedi magát: felszabadul. Ebben a folyamatban az első lépés a bölcsességbe emelkedés és a szeretetté minősülés.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Nem hajlongunk angyalok, ördögök, hatalmaskodók, vallások előtt. Nem a derekunk meghajlása a valódi meghajlás, hanem aki előtt a szívünk hajol meg, annak a szerelmetes családja vagyunk. Amilyenek a szívetekben vagytok, azok vagytok valójában. Akinek a szívetek örvend, ahhoz tartoztok valójában. Nem félni kell az Egyet, mert az Egy a szeretet, hanem minősüljete a szívetekben szeretetté, és akkor az Egyhez tartoztok majd Ti is, és nem csupán Ő Tihozzátok. Aki bölcsességet vesz és szeretetben Élve gondoskodik, az Egy embereként jár a Földön. Aki szeret, gondoskodik, csodálkozik, gyönyörködik és hálával örül, abban az Egy is otthonra lel, és az az Egyben van otthon.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Az ember nem azonos a bűnnel. Ne az embert kerüljétek, hanem csak a bűnét!
Ne az embert marasztaljátok el, hanem a bűnétől segítsetek megszabadulni!
Ne Ti szabadítsátok meg őt a bűnétől, hanem segítsétek abban, hogy
alkalmassá lehessen arra, hogy saját maga megszabadulhasson, ha szívből akar!

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Nem mindent az Isten teremtett. Van, amit istenségek, más lények. De
mindent az Egyből, az Atyából. Az első átvitellem magától teremtett, az Egy
gondolatától. A többiek már társteremtők voltak, továbbteremtők. Az eredet
az Egy, az első, az Isten-istennő, a következő a Fiú-lány, a többiek az unokák
és mindenek. Az Örökkévaló ott húzódik a végtelen mélyén és a véges mélyén
is. Ezt az Egyet keressétek, találjátok és éljétek meg!

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

A nemesség: erényesség, bölcsesség, szeretet, jóság, gondoskodás, örökítés,
felmutatás, hagyományozás. A nemesség nem vérvonallal, hanem a lélek vonalával.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Ahová a szívetek tartozik, oda tartoztok mindenetekkel a valóságban. Ám
csak bölcsességben tudhatjátok meg, hová tartozik a szívetek.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Amiről nem tudjátok, hogy hozzátok tartozik-e, azt engedjétek el, és hogyha
úgyis hozzátok tartozik, akkor tudhatjátok! Azonban az elengedés nem
elűzés, ellökés, az összetartozás pedig nem rabság, hanem szabadság.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Ha bennetek menny van, körülöttetek is megszülethet. Ha mindnyájatokban menny lesz, a világotok is az lesz. A világotokat nem a világotok rendbe tétele teheti mennyé, hanem a bensőtök mennyé tétele. Akkor a bennetek élő Világosság szerint fajul majd a kinti világotok is.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Ember! A legalsóbb világokig zuhanj bár, ha magadban megőrzöd a mennyet, a bölcsességet, a Világosságot, akkor az Egyhez tartozol. Ahol megálltok aláhullásokban, oda valók vagytok. Ám akikben az Élet, a Világosság lakozik a bölcsességben és a szeretetben, az elengedésben emelkedni fog, világolni fog és az otthon felé repül.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Az Egy Világosság, és Élet segít.. Az ember azt hiszi, hogy irányíthat, és ezért eltéríti magát az Egy ösvényéről... de az Egy ösvénye mindig tündöklő ösvény a szívben... és kétféle ember van, aki letért róla, de vissza fog térni, és aki le sem tér róla. Népekké már nehezebb le-fel ugránozni róla, rá. Amíg minden szívben az Egy a vezető, addig rajta maradni könnyebb... vagy visszatérni rá könnyebb. Amint a szívben nem az Egy a vezető, leugrani róla a könnyebb. Olyankor lenne szükség ember vezetőre... aki csakis azok közül kerülhet ki, akiknek a szívében az Egy a vezető, és akik az Egy ösvényén járnak. A valóságot hiedelmekké amortizáló feledők kora ez. Már az azonosak korát leváltó hívők kora is gáz volt; nemhogy ez. Itt már maximum abban is csak hisznek, hogy tényleg hisznek.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Akiben nincsen erény, akiben nincsen otthona a Világosságnak, az ha szent étkeket eszik, akkor is az enyészet kemencéjeként működik. Aki viszont, a

szentség lakásaként létezik, egyen bármely nép ételéből, az Élet kemencéjeként működik. Akik asztali áldást mondanak, a jóságot hívják meg az ételükbe, és a hála, amelyet megéltek, szentesítette, szellemítette az étkezésüket. Hiábavaló áldozatból értelmessé vált az áldozat. Ha a poklokat nem is tehetitek mennyekké, magatokban olyanokká lehettek, akik a mennyekhez tartoznak.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Lelki minőségtől, szándéktól minősül a tett. Hogyan is lenne bűn a szent szerelem, amely az abszolút jóból származik? Az a minőség és szándék teheti bűnné, amely másokat megbántva akarja átélni azt. Szabad szeretni, szerelmesnek lenni, de úgy illő és méltó megélni azt, hogy ne bántson meg senkit sem a megélése. A szabadság addig terjed, amíg a másik emberé nem sérül meg. Törekedjete az élet dolgainak olyan módon átélésére, hogy az áldás legyen magatok és mások életére is. A tettek, amelyekkel a szellemet zárjátok az anyagba nem a helyes út tettei. A tettek, amelyek nyomán az anyagot szellemítitek át, azok a helyes út tettei. Szentesítsétek a szerelmet égivé és sosem származhat bűn belőle akkor! A tompák szerelme minősüljön bennetek az ember szeremévé! Az ember szerelme minősüljön bennetek az Egy szerelmévé!

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Az Élet a Világosság, a létbe, a fénybe, a sötétbe mélyedt. A szellem, a lélektudat, az azonosság-megélés élő bölcsessége a tudatlan tudományba veszett. A szerelmes szeretet az érzelmekbe tévedt. Az Abszolút Valóság, igazság tudatlansággá csökevényesedett. Az éberség látása nézésé alacsonyodott. A bizonyosság-önvaló vallássá korcsosult. Emelkedjete az elme illúzióiból a Szellem-lélekbe.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

A király nem uraság, és a nép nem a szolgája. A király nagyapó, szülő, testvér, gyermek, unoka. A király nem parancsol, hanem felmutat. A jó királyság az Élet és bölcsesség, Világosság királysága. Az ilyenben a nép fel tudja tenni a helyes kérdéseket, és mérhetetlen vággyal keresi fel ezekkel a bölcs királyt. Az ilyenben a nép szomjazza az igazságot, és megtudakolja azt a királytól.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

A jó király nem uraság, hanem népe nagyapja a gondoskodásban. Az igaz király nem kívánatos a hazugok igazgatta rendszerben, mert Ő mindent megállít, míg a népnek csak egyetlen fia, lénye is nélkülöz, és csak az utánra veszi a sokadlagos művi ügyeiket. Vigyázzanak a hazugok, a csalók, mert az igaz király ébredésével kiszágnak alóluk a világ. Az igazság, bölcsesség, Élet és Világosság felfénylik és hívására válaszolni fog az igazságra szomjazók szíve. Amikor ezek a szívek együtt dobognak majd, hozzájuk kell majd tartani a többi szívnek is.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Magatokat kell a világosba vezetnetek. Mert a tanítások csak lebegnek, de Ti kell, hogy megismerjétek azokat! Akik bölcsességbe jutnak, az önmegváltás útján járnak. Akik a látásban az Egy valóval hangolódnak össze, az önmegváltást követően megeső szívvel, szeretetben gondoskodva a nagy megváltáshoz, önmagukat adva odafordulnak. Nem avatkoznak be, nem térítenek, nem megmondanak, nem kényszerítenek, nem zsarolnak, nem csálnak bele semmibe senkit, és ingyen adják tovább, amit Ők is ajándékba kaptak. Elnézik a sértéseket, mert azok az Egyig fel nem érnek. Élettel állnak a halál előtt. Szeretettel a tudatlanság rosszindulata előtt. Bölcsességgel a keresők előtt, gondoskodással a lények előtt. Világossággal a sötétség előtt. Finomsággal a durvaság és sűrűség előtt. Minőséggel a mennyiség előtt. Valósággal a képzetek előtt. Lélekkel, szellemmel az elme előtt.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Az együttérzés, a részvét, a gondoskodás, a szeretet útján minden állapot, helyzet, módszer elfogadható, amely méltóságunkat és mások méltóságát megőrzi. Amely nem ártó másoknak, amelyre illik a szabadságról alkotott íratlan szabály, hogy a mi szabadságunk addig terjed, amíg a másokét nem sértjük meg. Elfogadható minden módszer, amely az Egy természetének elsődleges törvényeivel harmonikus, ami nem ártó nektek sem. És mi lenne ártóbb, mint az, amely ural Titeket és nem Ti uraljátok azt. Amíg Ti uraltok valamit és nem az Titeket, eszközül használhatjátok mások közvetett megsegítéséhez. Nem úgy uralhattok dolgokat, hogy a dolgoknak parancsoltok, hanem úgy, hogy magatoknak parancsoltok.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Akik azt mondják, tiltott az égre nézés, a csillagokra tekintés, azok hátsó szándékkal arra törekednek, hogy ne ismerjétek meg az isteni tervet. Ti az ő szívéből pattantatok ki, az égbolt pedig a ti szívetekből. Ismerjétek meg a feketét, a fehérét és a vöröset. Ismerjétek meg a hollót, a galambot és a pávát. Ismerjétek meg a tervet és álljátok ki a hétpróbát.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Az Egy húzódik mindenek mélyén. Belőle származott el a sötét víz, mely az Első Tűznek felel meg. Azután ebből származott el a fényes tűz s ebből a föld és a levegő. Miután mindezek szétterjedtek, az Egy Élet és Világosság köré nyüzsgöve Elsődleges Törvényekké lettek és a fajuló és tagolódo elemeket az Élet lelkében az Élet lelkével tartották. Mindenben ott lakik az Élet. És az Életre rányüzsgö a nehézség, a sűrűség, a feledés. Amely anyagot az Élet átszellemt, élő fává lesz és eredete felé tör. Az elemek az arany felé nemesedve, a bolygók a napjuk felé nemesedve, az emberek az Egy felé nemesedve, az elme a lélektudat felé nemesedve, a lét az Élet felé nemesedve, a fény a Világosság felé nemesedve, a hangok az Ige felé nemesedve, az

ismeretek a bölcsesség felé nemesedve, a mennyiség a minőség felé nemesedve, az idők a jelen felé nemesedve a Világfa méltóságát élik.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Nem birtokolhatjuk a Földet, csak emlőin csünghetünk, és az Egyre száll vissza, meg önmagára, amikor elmegyünk innen. Nem birtokoljuk a világot, hanem mi vagyunk a világ, és amikor megtérünk a Valóba, akkor a Világok Világossága.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Az Egy a Világosság. Isten a sötétséget folyamatosan világosságra váltja. Aki maga is így cselekszik, Istennel cselekszik. Isten az Egyből kihullott, anyagba süllyedt létezését váltja meg újra az Egynek, az Egybe. Aki az anyagot szellemíti át, az így tesz. Aki így tesz, Istennel teszi amit tesz. A másik, aki a szellemet süllyeszti, köti, ejti rabul az anyagba, a nehézségbe, a sűrűségbe, a részletekbe, a számosságba, a sokadalomba, a tompaságba; azt mondjátok Sátánnak, aki így tesz, az Ő. Aki így tesz, vele teszi amit tesz. Az egyik Sabaoth Barbelo, a másik Jaldabaoth, ahogy nagyanyáink mondták. Azonban valójában nincsen külön a rossz és a jó. Minden jó a legbensőbb lényege és értelme szerint. Az egyik az Élet, a másik a megpróbáló, az egyik a Világosság, a másik a fény. A rossz nem valóságos. Ahhoz, hogy létezessen, az emberek, vagy más lények tudatlan intelligenciájára van szükség. Nem a valósághoz tartozik, az emberi intelligencia és tudatlanság és erénytelenség frigyéből testesülhet. A szerelmes szeretet győzheti le a halált. Az Élet győzheti le a halált. A bölcsesség győzheti le a tudatlanságot.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Ne testben várjátok azt, akire vártok. Krisztust, vagy Maitreyat, Mátyást, Méhdit, Mánit, Maat-fiast, az igazitokat! Ne a neve, a teste, a vérvonala szerint várjátok őt, hanem a lélek vérvonala szerint! Aki eljő, valóban, előbb a

szívetekben jön el. Mindnyájatokéban. Ő ismeri magát, és mindőtöket, de nem mondja. Ti mondjátok, de nem ismeritek magatokat. Ezért Őt sem. Ahhoz, hogy felismerjétek, a szívetekben keressétek! Nem itt és nem ott, nem ekkor és nem akkor jön el, hanem a szívetekben. Ha a szívetekben nem ismeritek fel, kívületek sem fogjátok.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Szt. László király. Sokan vitatják Szt. István király lépéseit, döntéseit, amelyek arra vezettek, hogy az ősi vallásunk nyugati kereszténységgé változott. Árulás, vagy nem árulás, sokan meghaltak tőle, érte is. Mi történt valójában?

A világok működése: kis körök, nagy körök, pontok, egy pont - ezek a szírom-részuniverzumok elsődleges sodrai - és bármiben, bárhonnán az Abszolútum Egy.

A kivetült, elszármazott és a teremtett univerzumok anyagvilágainak történelme nem más, mint az emelkedő keresők vesszőfutása a gátló megpróbálók sokadalmában.

Olyan ez mint egy aberrált csapatjáték: a maroknyi lelket számláló, Sötétföldre ledobott, világos mezű csapatnak az a dolga, hogy átrohanjon sokmilliárd sötétmezű között, és fehér mezét megtartva átjusson, eljusson egészen vissza a szülő országáig. Vámpírvilágon gázolnak keresztül. Felosztás, megosztás, vérszívás, szipolyozás, ámítás, adó, sáp, kamat, ölés, irtás, csalás, lopás, ártás, hazugság, csábítás és ármány mindenütt. Amíg csak egy is maradt, áll és halad a világosakból, a sötéteknek is esélyük van a felemelkedésre. Az utolsó világos vége a sötétek vége is. Az anyagvilágok társadalmi szerveződéseinek minősége, ébredettség-színvonala attól függ, hogy az adott társadalomban az ébredettek, vagy a gátlók-e a dominánsak a társadalom szervezésében. Amely korszakban az ébredettek a dominánsak, aranykorról beszélhetünk. Ám mivel az univerzum és a Föld is szülő, tanító, nevelő természetű, minduntalan szüli, tanítja, neveli az emberiségeket, ezért sosem marad meg az aranykorokban, hanem a hanyatlás és virágzás köreit járja és járhatja be a neveltjeivel.

Ha a saját történelmünkre tekintünk, láthatjuk, hogyan vették át a gátló-megpróbálók az ébredettektől a társadalom szervezése fölötti uralmat; s ezzel hogyan hanyatlott a bolygó történelme az aranykorból a sötétség, szenvedés, tompultság, betegség és halál korszakába.

Kiindulópont az előző iskolások bukása és a jól vizsgázók újabb osztályba lépése. Aranykor, hanyatlás, mélypont, vizsga, újabb aranykor... és így tovább; mert az iskolát, ugye, nem átfesteni, vagy átépíteni, esetleg lerombolni kell, hanem sikeresen elvégezni.

Az épp kirepülők korában egyértelmű a legkisebbek számára is: Világosság, bölcsesség, szeretet, szerelem, Élet a közéletben is és a szellemi életben is. Az első nézetkülönbségek korában már szükséges az első alapletétel: már nem egyértelmű az erény az eltévelyedettek számára... már intézmény, törvény, király, pecsét kell. A rossz modell: szívesség helyett kölcsön. A másikért élés helyett a másiktól élni. Amit adtál, visszakérni, sőt, kamatot várni. A helyes modell ez volna: szívesség adás-fogadás. Amit adunk, add tovább, és ne vissza! Megszületnek a „tízparancsolatok”.

A rossz kor beköszöntével a Valóságot, erényt nem értők, nem fogadók, nem élők, és ebből adódóan gonoszkodók távortartására is szükség van. Egyfajta örökítő helyőrség létrehozása, s az a körüli védőmezsgye kialakítása, a körbefertőtlenítés a feladat. Mintha az erény szigetét kellene mindenáron fenntartani az erénytelenség betörései ellenében. Szigetpolgár az lehet, aki erényben megtartotta magát, vagy ha elhanyagolt is, abban ismét felzárkózott.

A rossz kor eleje és tetőzése között az erény szigetének lakossága a saját szükségletein túl mások táplálásáért is gyűjt. Nem magának, hanem mindenkinek. Tudja, hogy amit elraktároz, azt más, akár a szigeten kívülről származó éhezők, szomjazók, szűkölködők élük majd fel. Tudja, hogy az erénysziget végső ostroma és bukása egyszer megtörténik majd. Tudja, hogy alászállás következik. A király házasodik, kiházásít, ajándékozik, szelídít, gondoskodik, és emeli, emeli, emeli az ellene támadtak minőségét. Sosem támad, de ha kell, megvédi népét. Lovagkirály. Nem nézi, hogy a kárhozatot vállalja a népéért... csak a népének mennyország juthasson.

Aztán a végidő-király ideje is eljön. Ő az erénysziget népe alászállásának gondos lebonyolítója. Természetesen elviseli, hogy mindenki utálni fogja, és senki sem fogja megérteni... egy újabb aranykor felsejléséig. A világ örületének betörése elkerülhetetlen. El kell intéznie, hogy az aranykor erénye, bölcsessége a betöréssel se vesszen el. Az utolsónak látszó pillanatban a legtöbb, amit tehet, hogy a hirtelen, teljes pusztulást átváltoztatja párszáz évnyi vendéglátássá. Így, mire eljön a ténylegesen legutolsó erényes nap, a színfalak mögött, a hátsó kertekben, az altemplomokban, a barlangokban, a titkos kamrácskákban, a költészetben, a mesék sorai között, a tárgyak jelképeiben, a leányági leszármazottakban, a szent szövegekben fehér-lépesben készen is áll az átörökítésre a halál korszakán átmentendő üzenet-csomag.

A „nagy vendéglátás” királyai már nem határoznak. Atomról atomra fecsérelik el a maradványokat.

Ekkor viszont csodának kell történnie, hiszen a sötétség előtt még felfénylik egyszer az Egy Világossága: megjelenik egy rövid lét erejéig a Reményadó Király.

Ő az, aki népek fölötti gyászbeszédében háromnapnyi tetszhalálról, és majdani feltámadásról beszél. Ő az, aki olyan erővel fénylik fel még egyszer, hogy arra a fényességre emlékezve minden kereső és ébredni akaró át tudja vészelni a sötétség korát... és amely fényességből táplálkozva el tudja hozni az újabb hajnalt.

A legsötétebb korszakról szükségtelen beszélünk. Elég körültekintenuk.

Ez az.

A minta ismétlődik. A személyes körök, a családi, a társadalmi, a bolygóközi, a csillagvilágok nagy és legnagyobb körei is épp így működnek. Kivetülés, visszatalálás. Megőrzés, elvesztés, elveszés, meglelés, megkerülés. Hanyatlás, majd tanítók, próféták, királyok, gyógyítók, költők, bölcsék... és virágzás. Minden minőség adott. Ördög az ördögben, ördög az emberben, angyal az emberben, angyal az angyalban... minden az Egyben, és Egy mindenben. Az Egy Világosság felöltő-köpönyegére embert rajzol a Nap árnyéka. Gyönyörködik.

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

- *dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal* -

A lét irányai az előre, a hátra, a balra, a jobbra, a fel, a le, a ki, a be. Ezek közül a befelé és felfelé: valós. A többi mindegyik lefelének számít. Értse, aki látja!

- *dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal* -

Ez az anyagvilág a valódinak csak a vetülete, salakja, füstje, tükörképe. Ez nem azt jelenti, hogy az él, aki halott, vagy aki alszik, az van ébren. Mindkettő a bűn fizetése. Azért alszol, mert a létezést a lélek helyett, a tudat helyett az elmében végzed. Az elmében létezés elválaszt az eredetforrásodtól. El kell ájulj, álomba kell merülni, hogy be tudd fogadni az Eredet igéjét, hogy kipihend az elme fáradalmait. És mi is az álmodás? Az elme kétségbeesett küzdelme azért, hogy el ne hagyj. Az elme a bűn. A lélek a tudat, a való. Nem az él, aki meghal, hanem az, aki az elméből a lélekbe helyeződik. Nem az van ébren, aki alszik, hanem az, aki az elméből a lélekbe emelkedik.

- *dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal* -

Ami bennetek az Élethez tartozik, az örökké élni fog. Ami pedig a halálhoz tartozik, az elhal. Igyekeztek hát minél több részeteket a haláltól az Életnek megváltani, hogy minél több részetek éljen örökké az Életben magában. Igyekeztek az örök Valótokra ébredni.

- *dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal* -

A „vadállat bélyege” mindenkin ott lehet. Nem azok győznek, akiken nincsen, hanem azok, akiken csak kívül van, de a szívükben nincsen.

- *dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal* -

Az ősök erényeinek ajnározásától még elvesztek. Akkor nem vesztek el, ha inkább megvalósítjátok magatok is azokat az erényeket. Mások hibáinak

számon tartásától még elvesztek. Akkor nem vesztek el, ha e helyett inkább a saját erényeitek pallérozásával törődtök. Nem hazafias utálatra, utálkozókra, hanem szerető bölcsességre bízzák majd a többet. Azokra, akik egymásért élnek, nem egymásból, akik ajándékba adják a lelket.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Engedjétek a test neveit, és ne nevezétek el a lelket! A létezés anyaga halott. Az Élet lelke; él.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Akik az anyagot szolgálják, elapróznak, tagolnak, részleteznek, megosztanak, megtévesztenek, a halál munkásai, a megtévesztés urának bábjai. Akik az anyagot átszellemítik bölcsességükkel, szeretetükkel, akik az aranyközéphe hozók, közös nevezőre emelők, hasonlóságot és értelmet keresők, Ők a benső Egy valóra tekintők. Az előbbiekből kerülnek ki a csalás, lopás, gyilkolás császárai. Az utóbbiból kerülnek ki az Élet, Világosság, szeretet és bölcsesség gondoskodó királyai. Legyetek mindannyian gondoskodó királynők és királyok! Mindannyian!

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Ha a bensőtök keresztelkedik meg, az a valódi keresztség. Ha a lélek metéltetik körül, az a valódi szövetség. Ha a szellem merítkezik be, az a valódi közösség. Az alsó, középső és felső világ; nemzés, alkotás és teremtés: az Egyben teljesekek.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Teljességetektől megfosztottak vagytok, méltóságotokban megraboltak, bölcsességetektől elválasztottak, valóságotoktól elcsaltak, éhségre éhesek, szomjúságra szomjasak, hiányban létezők, megaláztok, anyátlanok,

atyátlanok. Válgatok meg azoktól a dolgoktól, amelyek holtan tartanak titeket, hogy Élet lehessetek!

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

A tök magvai vagytok, a szőlőszemek magvai vagytok, a kakas tojása vagytok, héjakat kell levedlenetek, áttörnötök, burkokból kell világra eszmélnetek, hétszer kell megszületnetek, mind beljebb és beljebb, mind följebb és följebb! A Nyolcadikban van az anyátok és a testvéreitek. A kilencedikben az Atyátok és az Egyben a valóságotok.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Nincs más betegség, csak a Tőle való távolság illúziója. Nincs bűn, gonoszság, csak a róla való tudás hiányossága. Mindezeket a bölcsesség gyógyítja és a szeretet gondozza.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Az Egy mindenben ott él. És minden az Egyben él. Az Isten nem lakik templomokban, hanem bennetek és minden élőben, és a templomokban csakis tőletek, amikor magatokban beviszitek oda.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Miről ismerszik meg az abszolút igazság? Nem emberek találták ki, hanem Ő „találta ki” az embereket. Nem kitaláljátok, hanem rátaláltok. Az igazság mindenkit tisztel, ám Őt csak azok tisztelik, akik igazak. Az igazság mindenkit szeret, de Őt csak azok szeretik, akik a szeretet. Az igazság Él és Őt azok élik meg valóságnak, akik Élve élnek. Az igazság minden filozófiát, vallást szeret, tisztel, de Őt csak az a filozófia és vallás szereti, tiszteli, amely igazságban áll.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Semmi nem indít meg annyira, mint az, amikor kedvesek, gondoskodók, törődők, jók vagytok egymáshoz, szeretitek egymást.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Az egyik tanító hagyományt őrző, a másik tanító a lélektől is tanít. Mindkettőt tiszteljétek, de aki a lélektől is tanít, arra hallgassatok is! Az egyik nemes vér szerinti örökös, a másik nemes a lélek szerint is. Mindkettőt tiszteljétek, de azt, aki lélektől is nemes, hallgassátok is! Így szól Méhdi és Ti azt kérditek, ki vagy te, hogy ezeket jelented nekünk? Mire azt feleli: a testem csak egy név, a lelkem névtelen, arról kérdeztek, ami nem számít. Ami pedig számít, nem látjátok.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Akiket kérdeztem, újra kezdenék-e eddigi létüket gyermekként, azt mondták, szívesen lennének ismét gyermekek, de a mostani tudásukkal és nem a nélkül. Az út, hogy gyermekből felnőttek leszünk, felnőttből pedig bölcsék; hogy a bölcsesség által gyermeki öregek legyünk. A tudás nélkül nem lehettek gyermekiékké, amikor viszont gyermekiékiek vagytok, elengeditek a tudást. Féltitek-e annyira a tudást, hogy feladjátok érte gyermekségeteket? Anélkül, hogy lenne mit elengednetek, nem tudtok elengedni. Ahhoz viszont, hogy teljesek legyetek, elengedés szükséges.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Az Egyház nem anyagi, hanem lélek. A szekták, a pártok megosztók. A megosztás nem víz, nem kenyér, hanem mérge. Nézzetek magatokba, akik fordulatok már szektákhoz, szeretetért mentetek! Szeretetért mentetek, de mindenféle feltételnek kellett megfelelnetek és fizetnetek kellett érte. Ha az Egyház anyagi lenne, ez lenne az Isten országa. Ha az Egyház sok szekta

lenne, akkor „százház” volna a neve. Ha a szeretet fizetséget kérne és feltételeket támasztana, üzlet lenne, és nem szeretet. Lelkekben tartozatok össze a Fiúval, az Atyával, az Anyával, a Lélekkel, és a velük összetartozásban lesztek majd Egyház. Ha egyek bennük vagytok; mindegy hol vagytok. Ha bennük nem vagytok egyek; sehol sem lesztek Világosságban. Ha bennük egyek vagytok, leperreg rólatok a csalás, hazugság, és meglátjátok valódi családokat.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Lehet jó helyre születni és rosszra váltani azt. Lehet rossz helyre születni és jóra váltani azt. Ne ítéljétek, de legyetek bölccsé, hogy felismerjétek a dolgok valódi természetét! Ne legyetek megkülönböztetők, de legyetek képesek különbségtevésre! Kezdjétek mindjárt a hagyományotok vizsgálatával! Tiszteljétek egymás hagyományát, de lássátok bennük és a sajátotokban azt, ami ráakódott az igazságra, ami a halállal van, és lássátok meg azt, ami az Élet! Ha elhagynátok mindazt a Ti hagyományotokból, ami a halállal van, és csak az maradna bennük, ami az Élettel van, akkor egy hagyományotok lenne. Elengednétek-e a biztonság illúziójáért a szabadságotokat? Elengednétek-e a keretért a képet, a szokásért a valóságot, a dogmákért az igazságot? Tartsatok önvizsgálatot!

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Megkérdeztétek, kire, mire építész mindent, amiről beszéltél? Buddhára, Jézusra, Mánira, Atillára, Mátyásra, vagy másokra? Azt mondom, nem épített megnyilatkozás mindez, nem is tanítás, csak gondoskodás ingyen. Nem rájuk, nem másokra épül, hanem mindarra, amire az övék is épült. Aki az Abszolútra lel, ugyanarról beszél. Aki a Valót látja, ugyanazt mondja. Azonban nem mondja meg, mint kell tennetek, csak azt mutatja meg, merre keressetek. Amit az ember maga lel meg, amiért az ember maga küzd meg, azt érzi igazán sajátjának. Amit csupán ismeretként tudtok, nem a részetek, csak akkor válik részetekké, ha átélve megéltétek. Amikor a valóra lelték, ugyanarról fogtok

mesélni, amiről az igazak meséltek. Sok mindenről lehet sok mindent mondani, de a valóságról csak keveset, mert nincsen arra szó. Aki mégis megpróbálta, és próbálja megosztani Veletek, amit lát és él, nagyon hasonlóan teszi, hiszen egyről beszél.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Mesélek kicsit. A bajok után a megmaradtak összegezték a létezésről, az útról való tudást arra az esetre, ha gyakran bekövetkeznének a Földön olyan katasztrófák, amelyeket maguk is túléltek. Megvan az első kert is, és tudnak róla, akik tudhatják. A másik kertről mindenki tudhat, úgy nevezték anyáink, atyáink, hogy a zab helye, árpa, tönköly, zab termett a jó folyó mellett. Egyetlen falut építettek csak, kőből legelőször, ez volt az Élet köve, Keve. Kevély, kemény falai mögött a könyvtár volt a legbecsesebb intézmény. Azon igyekeztek a vének, hogy a megmaradásra ítélt igazak megmaradásra ítélt igazságát az utódoknak átörökítsék. Mesét költöttek tehát a csillagok, bolygók, Nap, Hold járásáról, a Galaxis világosságáról. A növények, állatok, emberek, hősök, elesettek, áldozatok, önzetlenek kalandjaként elmesélték, hogy kihullottunk az Egyből a sokba, a Világosságból a fénybe, sötétségbe. A Valóságból az elmébe, a könnyűből a nehézségbe, a mindentudás bölcsességéből az ismeretbe, és ismeretlenségbe, a szerelmes szeretetből az érzelmekbe és a lélekből a testbe. Tévelygünk, bolyongunk, fájunk. Tudatlanságunkban elégedetlenkedünk, elégedetlenségünkben gyűlölködünk. Kínzunk, kínlódunk, félünk. Félelmünkben félemlítünk. Elmesélték, hogy a szenvedés, szenvedtetés gyógyszere a bölcsességre jutás, a szeretet, a látás, és hogy erre hogyan tehet szert az ember. Az abszolút jelentésből a szóba, beszédbe sülyedtek, vajon milyen úton találhatnak haza az abszolút jelentésbe? A konstans a szeretet. A visszaút sarkalatos pontja az a kereszteződés, amelynél még megvolt az ős jó, és amelynél aztán egy lépéssel elveszett. Egyszerre induljatok két úton e felé a kereszteződés felé! Az egyik úton lépéseken visszalépve, léteket visszafejtve. A másik úton előre, befelé, felfelé, a mindent feloldó bölcsesség útján. Az egyik út a Földön, a másik az Égben visz. Az Egyből származtunk el a kettőbe és a három: az átélt

tudáson, szereteten, látáson át juthatunk ismét az Egybe. Az az Egy több lesz, mint az az Egy, melyből elszármaztunk. Hogyan lehetséges az, hogy az Egy örök végtelen Élet és Világosság abszolút bölcsessége, látása, tudása több legyen a mi utunkat követően, mint a mi utunk előtt volt? Aki ezt érezve érti, már elindulhat vissza. Aki a megfelelő kérdéseket teszi fel, érdemes a válaszokra. Nem azért, mert verseny van, hanem mert, aki a kérdést fel tudja tenni, az már készen áll a válaszra, abban már helye van a válasznak. Ismerd meg a holló feketéjét, a galamb fehérségét, a kakas vörösét, a tojás, a csillagok sárgáját, aranyát, a páva farktollait! Ismerd meg a félszeműt, a kétszeműt, a háromszeműt és a Látást. Merülj alá a sötétségbe, nézd, tekintsd a fényt és lásd meg az eredetét: a Világosságot! Süllyedj a mélységbe és nézd meg, tekints a magasságokra, de lásd az eredetüket: a végtelenséget! Tévelyegj az időben; a múltban, a jövőben, a pillanatban, de lásd az eredetüket: az örökkévalót, a jelent! Ismerd meg a tüzet, a vizet, a földet, a levegőt, a fémeket és a fát, és lásd meg a mögöttük húzódnó élve élő Életet és Világosságot! Ismerd meg a beszédet, az írást, és lásd meg a valóságukat, eredetüket: a jelentés abszolútumát! Ismerd meg a sokadalmat, a számosságot, a számokat, de lásd meg a mögöttük egyedül valós Egyet! Nincs más valós eredet, út és cél, mint maga az Egy. Nincs más valós út az Egyben, csakis az $1 \rightarrow 2 \rightarrow 3 \rightarrow$ Egy útja. Ezen az úton jár, aki az ismeretet tudássá, a tudást bölcsességgé, a bölcsességet látássá, a látást azonossággá teljesíti; aki minden időben az örökhöz, minden körülményben a bölcsességhez, Világossághoz, minden érzelmek között a szeretethez, minden kétségben az Egyhez tartva létezik és gondoskodik. Aki így létezik: Él. Aki nem így létezik: halott. A kakas tojását a kígyó költi ki. Hogyan szellemíthetnél át anyagot, ha nem lenne mit átszellemíteni - íme, kérdezem. Hogyan lehetsz egyszerre hadvezér és ég szerint szent?

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Lásd meg a teljességét mindannak, amit eddig csak néztél! Örök az örökhöz, múlandó a múlandóhoz. Helyeződj az örökbe és onnan szemlélj, abból gondoskodj! Óvjátok a méheket, tartsátok tisztán a Földet, a vizet, a levegőt,

a tüzet! Legyetek a nagy fa odvában, legyetek a fa, és legyetek a koronájában fészkelő madár, amely saját vérével táplálja utódait! Minden mögött jó az örökkévaló, és mindenben elvész a múlandó. Az anyag csak emlékeztet a Valóra. A fény csak idézi a Világosságot. A Fényhozónak nevezett még nem hoz Világosságot is. Aki érti; érti.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

A fény ölhet is, égethet is. A Világosság maga az Élet. Hogyan származhatna halál az Életből magából?

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Legyetek hálásak a vallásnak, a tanároknak, a tudománynak, az iskoláknak, hiszen az embertelenségből félemberré tudtak emelni titeket. Azonban jeles emberré csak a bölcsesség és a Való látva látása emelhet, és ennek következménye az éteri szeretet. Ami valóban lényegi, az a vallás, a tudomány, az iskolák keretein, korlátain túl is ott van, és nagyobb, teljesebb azoknál. Ami jeles emberré emel, az nagyobb a vallásnál, tudománynál, iskoláknál, mert az ezek közös abszolútuma, a mindentudás bölcsessége, az Élet, Világosság, Egy Abszolútum teljessége, végtelensége. A vallás, a tudomány: híd. Minél nagyobb házat építetek rá, annál biztosabban leszakad. Adjatok hálát ezeknek tisztelettel! Tanuljátok meg, amely ismeretet adhatnak, de engedjétek el mindahányat, és teljesejétek az Abszolútumukká! Tanulják meg a gyermekeitek a vallástól, az iskolától ami a létezéshez kell, de ami a Valóság és Élet és Világosság, arra Ti, nagyszülők vagytok hivatottak kedvet kerekíteni Nekik! Ami jeles emberré, emberségessé emel, az az embertől emberig gondoskodás, szeretet, törődés. Titeket is ez emelt emberségre, Ti is ezzel tudhattok másokat felemelni.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Elég káprázat van az anyagban; amennyi az elmében. Csakis az Egy a hatalom, és benne is marad. Minden olyan, amelyet lényektől, viecesektől, vagy az elmében kaptok; csak illúzió és lelketek béklyója, csapda. Ezer és ezer próbáló és próbatétel. Ennyi az elme. Minden atomja börtön. Tartsatok a lélek világosságához az elme hazugsága helyett! Ha királynak felkennek is Titeket, vonatkoztatatok el az elme fennhatóságába tartozó elemektől és a lélekhez tartsatok! Ha „mennyei” képeket mutatnak is Nektek, az elmétek tüneményei lesznek csupán. Ha angyalok karát látjátok a szemeitekkel, akik azt mondják majd, hogy Ti vagytok Buddha, Jézus, Máni, Mátyás, Maitreya, Atilla, bárki, még akkor se ezzel törődjétek, csakis mindazzal, ami mindennek öröke, Valója! Ők nem testben voltak valók és nem is a testben lesznek. Amikor Kristus eljön, a lelketekben látjátok meg, a lelketekben ismeritek fel. Ajánlom mindazt, amiben Kristus hisz. Ajánlom az Ő Valóságát. Csak egy darabig segít az Ő megtalálása felé vezető úton a neve, a kegytárgyak, melyek ábrázolják, a hiedelmek, amelyek körül lengik. Csak pár lépést használnak, utána már megrekesztenek. Szeressétek és éljétek meg a valóságát! A Valósága nem név, nem körülmény. Nem az elmében áll, hanem a Lélekben, a Szellemben, az Egyben. És ha pokoli képeket mutatnak nektek az elmétekben, ugyanígy tegyetek! Ha szapulnak, lealacsonyítanak Titeket, ugyanígy tegyetek! Engedjétek el az illúziót, és aki valójában, sallangok nélkül vagytok, gyönyörködni fog abban, ami a Világok Valósága a sallangok mögött!

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

A világ a szívből születik, az elmében pusztul. Emeljétek az elméből a szívetekbe ismét!

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Tekints az igazgyöngyre az óceán mélyén, a szőlőmagokra a szőlőszemekben, a dinnyemagokra a dinnyében, a tökmagokra a tökben, ilyenek vagyunk, míg járó lények vagyunk! A lélek a gyöngy, a test az óceán, a tudat a lég, és a szellem az Ég. Minden az Egy.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Alapmatériából átszellemített, megvilágosított anyagot valósítsatok! A kettő alapvetően ugyanaz, és ettől a művelettől mégis más. Hasonló a káprázatban; és Egy a Valóban. Aki látva lát, az érti. Az egyik ilyen és olyan, a másik nemtelen. Az első teremtés, és a második teremtés. Az első természet és a második természet. Az első tűz a sötét tűz: az önemésztésé; ez lebegett a sötét víz felett. Az Egyből lett minden. Ha megébredtek és engeditek megébredni bennetek; ha megébred bennetek és meglátja magát mindenben, az elsődlegesből átszellemített lehet. Így lehet átszellemített. Belealudt az Egy a mindenbe és felébred mindenben. Ebben segítetek neki és magatoknak! Ez történik mindenkor, amikor szerelmetes szerelemben vagytok és látva láttok. A szerelmetes szeretet önemésztő tüze által az Egy beleadta egészét a mindenségbe. A szemetekkel is lát, a szívetekkel is érez, ha szerettek és látva láttok, és Ti az Ő szívével, szemével. Az Ő nyelve a világ nyelve, nem beszéd. Aki a képet, a megfeleltetéseket érzi, érti, Őt is érzi és érti.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Akik csak szóval beszélnek, de a lelküktől távol, azoknak a nyelve megkeveredett. Akik nem látva látják és szerelmetesen szeretik a Valóságot, azok nem azt öntik szavakba, amit látnak, hanem a káprázatot. Akik a káprázatot beszélnek, zavart nyelven szólnak. Akik a Valót akarják megosztani, azok beszédét a valós jelentés rendezi. Ahhoz, hogy megértsétek egymást, lélek kell, jelentés kell, és nem szó, de ha csak szavaitok vannak, legalább adjátok vissza nekik a valódi jelentésüket! Aki úton jár, hogy a célba érjen,

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

hagyjátok világotlani, és gondoskodni; akkor lesütik majd a szemeiket a bántók, és annál nagyobb pofont semmivel sem tudtok adni, mint amikor elértek, hogy a bűnös ráébredjen tévedéseire, és megtérjen a szeretetre. Mélyen tisztelt őt nem képviselői, testvéreim! Nézzétek az emberben az Embert, és éréjétek el, hogy bennetek is mindenki elsődlegesen az Embert lássa, és csak másodsorban a nemeiteket! Ezt nem azzal érhetitek el, ha embertelen megnyilvánulásokkal a világ szemébe köptök. Emberséget csak emberség nyomán lát majd bennetek a világ. Mélyen tisztelt őslakosok, színes bőrű testvéreim! Joggal éréjétek, hogy pofont kell adnotok a sanyargatóitoknak, de nem azt kell bizonyítanotok az Egy előtt, hogy ugyanolyan rosszak tudtok lenni, mint amilyen rosszak voltak a sanyargatóitok! Akkor győzedelmeskedtek, ha azt bizonyítjátok, hogy Ti Életként álltok a halál elé, szeretetként a gyűlölet elé, léleként az intézmény elé, gondoskodásként a kizsákmányolás elé, bölcsességgként a tompaság elé, gyógyításként a betegség elé. Mindnyájunkban először az Embert lássák meg... ezt éréjétek el inkább; és mivel is érhetnének el leginkább mindezt, mint azzal, ha példát mutatva, mi is elsősorban az Embert látjuk magunkban, mutatjuk magunkból, és keressük mindenki másban! Ne másnál különbek akarjatok lenni, hanem igazak! Ha bosszút álltok, a gyermekek, a következő generációk és a bolygó szenved majd. Azt hiszitek, hogy győztök, pedig csak a család intézményét számoljátok fel. Védjétek meg a gyermekeket a háborútól! Átbillentések helyett billentsetek egy valódit, középre, a nyugalomba! Kezdjétek el olyan világot teremteni, amelyben nem a gyermekek szolgálják ki a felnőttek világát, hanem a felnőttek vannak a gyermekek világáért! Olyat, amelyben nem az a cél, hogy a gyermekekből minél gyorsabban kisméretű felnőtteket gyúrjanak, hanem az, hogy a nagyobb méretű gyermekek vigyázzák a kisebb méretű gyermekek világát, hogy azok megélhessék a csodát!

Mindegy, mi volt a múltatokban, Ti csak szülessetek újjá az örök jelenben! Olyan újjá, akik nagybetűvel Emberek. Ha kiderülne, hogy csodás tökéletesnek teremtettetek, de Ti ocsmánysággá akartatok lenni, ez zavarنا titeket jobban, vagy az, ha kiderülne, hogy az ördög készített benneteket az Ő edényében, hogy rabszolgái legyetek, de Ti ezt az ocsmány múltat Életre,

Világosságra, bölcsességre, gondoskodásra, szeretetre váltottátok és válthatjátok? Múlандó teher csak a nehéz származás, de a lélek az Egyből való és megváltható az Egynek! Ők, kik rabszolgává megejtették a szent Istent, nem bánnának így veletek, ha tudnák, hogy megváltásuk kulcsa a Ti szívetekben van. Kik rosszba születettek, jóra váltátok azt! Ne féljeteK! Ne féljeteK! Ne féljeteK!

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Ha teljesen biztosan kiderülne és bejelentésre kerülne, hogy szimulált létben éldegélünk, vajon jötevékké, vagy ámokfutókká lennének többen? Én úgy érzem, hogy egy kisebb rész az első időszakban ámokfutókká lenne, de a nagyobb rész jötevévé... majd később már mindenki jötevévé válna... mindenki.

A visszatartó erőK vagy felerősödnének, vagy mások lennének, mint eladdig... de a lényeg, hogy lennének visszatartó erőK. A kérdés akkor is az maradna: valóban jó vagyok-e, ha félelemből vagyok jó. Ha valaki csak a vallás parancsai miatt jó, akkor nem jó, ha pedig önmagában jó, akkor a vallás parancsai nélkül is az. Nem az ember pusztít, hanem a gyilkos program. Hagyjátok el a programot, és váljatok valóságosakká és önmagatokban jókká! Ha ez Isten cége lenne, készíttetne egy hatástanulmányt az angyalaival, hogy mennyit javít, gyógyít, és mennyit rombol a vallás. Ha az eredmény az lenne, hogy többet rombol, mint gyógyít, akkor Isten azt mondaná: „gyerekek, inkább mondjuk azt, hogy nem létezem... mert azzal többet gyógyítunk, mint ölünk!” Isten azon drukkol, hogy az ember magától legyen jó... és ezt nem mondta senkinek, nekem sem... mert azzal épp azt az ügyet ütné agyon, amin rajta van. A jóság az cselekedet-e vagy minőség... állapot-e vagy minőség... viselkedek, tehát jó vagyok? Nem.

Akkor vagyok jó, ha a legbenső valós minőségem a jóság... ehhez elég egy „agy is egy tartályban” és egy szimulált multiverzum. Létezik-e jó cselekedet, ha a legjobb cselekedet a nem cselekvés?

Megint egy paradoxon. Az ember az elefánt, ami rendet akar tenni a porcelánboltban.

Ha a lét szimuláció, akkor mi a célja?

Érdekes, hogy ugyanaz lesz belőle, mint ami a mainstream vallások marveluniverzuma is. A saját farkába harapó kígyó sokkal jobb, mint a mi farkunkba harapó kígyó.

Két fő esetben nem az ember a vége Isten teremtésének:

- ha egyáltalán nem az ember a vége, hanem van egy jobb a pakliban...
- ha az ember a vége, de nem ebben az állapotában... hanem abban, ami a vége...

Ergo: vagy elveszik az ember és lesz egy jobb, aki végül beteljesíti a teremtést... vagy az ember lesz jobb, amivel beteljesíti a teremtést... de jelenlegi állapotában nem teljesíti be.

Ha végigvisszük a teremtésfajtákat... mondjuk kettőt... az ember általit és az Isten általit... mekkora a különbség. Az ebben az állapotában tobzódó ember teremtésének egy olyan android lesz a vége, ami kipusztítja az emberiséget... és szörnyeket teremt. Az Isten teremtésének pedig nem lehet az ember a vége... ha az ember teremtésének ez a vége. Az az ember teljesíti be a teremtést, akinek a teremtésének nem ez lesz a vége.

Az ember másként cselekszik az általa megélt valóságban, és másként a virtualításban vagy gondolatokban, fantáziában. Mert mások a következmények. Csak nem az fog kijönni ebből, hogy a hite számít, mert aszerint lesz? Nem vallás, hanem fantázia, hit, elképzelés.

Feltárulhat-e a vallás mögötti valóság?

Minden ilyen irányzat egy egész, akkor megnézzük, melyik irányzatban hány rész a tiszta valóság és az abszolútum... és eszerint egész jól áll ez is, az is, de vannak irányzatok, amik nagyobb részben tiszták ilyen szempontból, vannak, amik kisebbben. A legtisztább és full tiszta olyan irányzat lenne, ami semmi sallangot nem tartalmaz; ezt max. sokból lehetne összegyűrni. Az is érdekes, hogy egy ilyen összegyűrés folyamán kiderülne, hogy ami tiszta bennük, mindegyikben, az nem is az irányzatok eleme, hanem tőlük függetlenül is egy egyetemes értékrend, minőség, evidencia. Ennyi erővel inkább arról beszélünk, ha irányzatról beszélünk, hogy melyik mennyi szart kent rá ezekre

az amúgy is létező és élő evidenciákra. Nem az irányzat találta fel az evidenciákat, hanem jött, bekapta, rátelepedett, bekente szarral, és azt mondta, hogy Ő az evidencia. Így, az ideális összegyűrés nem úgy mehetne végbe, ha egy újabb irányzatot alkotna valaki megint, hatszázhatvanhatodiknak, hanem, ha az egyetemes, amúgy is létező evidenciákról lefejtene az összes sallangot és kérget és nevet és irányzatot és keretet és intézményt. Tessék megtenni! Mivel kint arrogancia lenne megtennünk, tegyük meg az egyetlen „helyen” ahol nem arrogancia: önmagunkban!

Ezek az irányzatok nagyon jók útnak, lépcsőfokoknak, néha nélkülük nem is boldogulnánk az út során, de van egy pont, amitől számítva már megrekesztenek, visszatartanak, mert önmagukat nyilvánítják ki célnak, pedig híd kellene legyenek.

A tiszta irányzat már nem lenne irányzat, és nem önmagát nyilvánítaná ki célnak, hanem képes lenne a saját abszolútumává teljesedni is, és engedné az embereket vagy más lényeket is az abszolútumukká teljesedni.

A vallás abszolútuma a hit, a hité az ismeret, tapasztalat, azé a tudás, azé a bölcsesség, azé az azonosság, amely szeretetet hoz, az elhossa a megeseő szívet és a gondoskodás-létet és az azonosságban kiteljesedettek, míg itt járnak, felmutatnak, gyógyítanak.

Az igazi irányzat névtelen, nem intézmény, és önmaga abszolútuma is, és minden abszolútuma is, és csak az emberből ismerhető fel, aki gyógyít és gondoskodik és szeret.

Azt az „irányzatot” nem láthatjuk; láthatatlan, névtelen... csak a jeleiből tudhatjuk, hogy az ember, aki előttünk áll, ezt valósítja meg.

A jelei pedig: a szeretet, az együttérzés, a gondoskodás, a világ gyógyítása, a lények közvetett emelése.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Ne az ellenetek támadtak bűneinek felhánytorgatásával, hanem a saját érényeitek pallérozásával törődjétek! Ha az elsővel bajlódtok, a jóságotok

maradéka is elvész. Ha a másodikkal, akkor kincseitek lesznek a szívben! Ha a szívben nagy a világosság, úgy a világban is megjelenhet.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

A bukottak el akarják rontani a teremtést, hogy bebizonyítsák; az ember hiba, gyenge. Hogy Atyánk hibás, az Isten hibás, gyenge. Mintha bármi ilyesmi is felérne hozzá. Hisznek ebben, pedig ez butaság. Persze, hogy hibás is, persze, hogy gyenge is minden teremtett, egyedül az Egy nem hibás és nem gyenge. Mindenesetre sajnos hisznek ebben és sanyargatják a teremtetteket. Nem tudják, hogy a teremtettben a lélek az Abszolútum-lélekből való. Elvesztek, veszejtenek, elbuktak, buktatnak, buktatnának. Ha a tudatlanságot választjátok, bamba, összkomfortos, hosszú rabszolgaságban maradtok, de kevésbé lesztek zaklatva. Ha a tudást és a bölcsességet választjátok a szeretetben, gondoskodásban, és látva látjátok, hogy rabszolgák vagytok, akkor leplezetlenül tartanak majd titeket rabszolgákként, de a lelketek már itt a Földön élni és világolni fog. Nem csak az égben, a lét után. Ha a tudatlanságot választjátok, a testnek könnyebb lehet, de a lélek rab marad. És benne lényegében az Isten, az Isten lesz szolgálja. Ha a bölcsességet választjátok, üldözve lesztek, de azzal az Isten még a pokolban sem rab lesz, hanem szabad.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Legyen a lété, ami a lété, és az Életé, ami az Életé! Kijuthattok az anyagból annak átszellemítésével, azt mennybe emelve is. A rabszolgává börtönzött Isten vagy elalszik, feladja, vagy kábultan megszökik, vagy feleszmélve átvilágol a testen.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Azt gondoljátok, az Isten mond majd ítéletet rajtatok? Ő szeret! Ti mondotok majd magatokról ítéletet. Saját magatok bírái lesztek. Jobb, ha még itt azok tudtok lenni.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Gyermekek a szülők szeretetéért követnek el butaságokat. Férfiak, nők, Isten szeretetéért követnek el butaságokat, balgaságokat. Mi haszna vetélkedni azért, ami végtelen? Mi értelme veszekedni azért, ami kiapadhatatlan? Minek versenyezni azért, ami örök? Isten szeretetéért bántjátok egymást, loptok, csaltok, öltök, kínoztok, hazudtok? Isten szeretetéért csak magatokba kell fogadnotok a szeretetet, és kiárasztanotok a teremtés világaira. Békéért nem harcolni kell, hanem békévé válni. Szeretetért nem igyekezni kell, hanem szeretetté lenni. Ha pedig nem Isten szeretetéért teszitek, amit tesztek, akkor az egyértelműen meghatározza, miért szenvedtek és szenvedtetek.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Akik jártak a mennyben, mind ugyanazt látták. Ám akik a pokolban jártak, mind másnak látták a poklot. Ha nem fűzők magyarázatot mindehhez, azzal mondom a legtöbbet róla. Vannak, akiknek meg kell ijedniük, hogy a jót akarják. Áldottak, akiknek a szépség, a jóság is elég ahhoz, hogy a jót akarják.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Istenem! Hálát adok azért a gondoskodásért, amire a nők képesek!
Köszönöm, hogy ilyen bölcsen vezényelted ki a szeretet-hadat! Hálát adok azért a gondoskodásért, amire mi, férfiak képesek vagyunk! Köszönöm, hogy ilyen bölcsen vezényelted ki a szeretet-hadat!

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Ölts bármilyen testet, ölts bármilyen viseletet, én a lelkedre tekintek, a szívedet látom!

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

A kifelé; lefelé. A befelé; fölfelé.

A kifelé; fény és sötét. A befelé; Világosság.

A kifelé; lét és halál. A befelé; Élet.

A kifelé; ismeret és tudatlanság, a befelé; bölcsesség és látás.

A kifelé; vágy, a befelé; szeretet.

Átérezni a létezést, a rácsodálkozó gyönyörködésben, sírva-nevetve hálát érezni. Gyermeknek maradni a szívben és vénné érni a testben. Megfürödni a vízben, a földben, a szélben, a szerelemben, amely a tűz. A szerelem az a mágia, amely kiegészíti belőletek minden fölöslegeteket. Bírjátok ki, ne féljétek. Szeressetek általában, aztán egyetlent, aztán Egyet. Úgy szerettem a világot, hogy egyszülött Istenemet adtam oda érte. Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda érte. Úgy szeret az Isten Tieteket, hogy az egész világot odaadta. Fürödjétek hálával, szeressetek lélekkel, de Ti parancsoljatok a dolgoknak, és ne a dolgok parancsoljanak nektek.

Egyetemes szeretetben egyesítsétek magatokban az összes elemet! Legyenek az elemek arannyá bennetek, legyen a Nap, a Hold, a bolygók mind a Világosság Napjává bennetek! Legyenek a rosszak és az erények, a sötétség és a fény: Világossággá bennetek! Legyen a lét és a halál: Életté bennetek! Legyenek a szavak jelentéssé, az idők örökkévalósággá, az utak teljességgé bennetek!

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Saját képetekre teremtetek isteneket, istenségeket. Ha nem tisztelitek a szerelmet, magatokat, a másik embert, mit tanulnak tőletek a nemzedékek? Ne törvényeket hozzatok a nők védelmében, hanem tiszteljétek a szerelmet, a

másikat, önmagatokat! Amikor már törvényt kell hozni a védelmükben, az rég rossz! Szeressétek egymást! Ne az érdekeitekre hajtogassátok az isteneket, hanem lássátok meg a valódit!

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Ha az „ördög” jutalmát, díjait elfogadjátok, cinkossá váltok vele, hiszen a gyarmatain szenvedőkét teszitek el.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Minden bölcsességnél, tudásnál nagyobb a szeretetté válás. Akik csak rossztól, jótól vagy bölcseségtől ismerik fel a valót, megadatik azoknak mindez. Akik boldogok lehetnek: mindenben, bármi által a valót ismerik fel.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

„Kifordítva mindenki rózsaszín”. Boldogok, akik hiszik ezt, és nem kell megtapasztalniuk. Ez a vicc helye volt, de mégse’.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

A Multiverzum egy test, és a lények a szervei. Miért haragudna a máj a szívre, a vese a tüdőre, a szem a fülre? Ha mégis így tesznek, az Egy-test megbetegszik és a lélek kiszorul. Bocsássatok meg magatoknak és egymásnak ezért is!

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Ne légy a múltad! Ne légy a jövőd! Csakis a jelened légy! A pillanat illúzió. Csakis az örök jelen a valós.

- *dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal* -

Nem a gyermekeket kellene kiképezni, hogy a felnőttek világának kiszolgálóivá lehessenek. Hanem a felnőtteket kellene bölcsé segíteni, hogy a gyermekek világának biztosítói lehessenek.

- *dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal* -

A valóság nem található meg a gépekben, a tankönyvekben, csak a lelkedben. Kutathatod a vérvonalakat, a Szentgrált, a földönkívülieket, a szörnyeket, a titkokat, a történelmet, bármit; semmit nem ér. Akármit találsz, semmit sem fogsz látni, érteni. Amit keresel, az a lélekben van. Elbeszélhetem magam is, de azt élned kell. Messzire akarsz jutni, hogy békére lelj. Ha benned nincs béke, sehol sem lelheted. Háborút akarsz nyerni, hogy békére lelj. A békéhez nem háborúznod kell, és nem győznöd kell, hanem békévé válnod. Most.

- *dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal* -

Népeknek fölösleges ütközniük. Már az is elég, ha értékrendek ütköznek. Ha egy zárt rendszerben több értékrend is jelen van, akkor a kegyetlenebb, tompább kiszorítja a másikat. A lánc tehát csak olyan erős, amilyen gyenge a leggyengébb láncszeme. A gonoszság értékrendje elől kitér, menekül a jószág értékrendje, amíg ki nem veszik, szorul az Égbe. Hagyományozzatok jószágot, bölcsességet, igazságot, szeretetet minden módon! A relációt két fő módon oldhatjátok fel; zárt rendszereiteket megnyitjátok, és erőtokben jók, bölcsék maradtok. Nem csak hordoztátok a jót, a Világosságot, az Életet, hanem képviselitek is, tehát világotok, mindenki jogait tiszteletben tartva. Merre nyithatjátok meg a zárt rendszereiteket? Befelé. Fölfelé. Az Ég felé. Az Egybe.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

A különlegesség, a verseny, nem emberhez méltó. A tehetségeket állítsátok az Élet, a közösség, másik lények szolgálatára, segítségére! Nem kiemelkedni kell, nem versenyezni vagy győzni kell, hanem játszani, szeretni, gondoskodni, felmutatni, hagyományozni, örökíteni. Ne elvárjátok a tökéletességet, hanem adjátok azt! Ne visszakérjétek, amit adtatok, hanem adassátok tovább!

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Jobb szemmel nézek, bal szemmel látok, és szívvel élek. Elmével mérek, lélekkel világolok. A szavam jelentést kifejező szó, és nem valamit jelentő szó. A valóról megpróbálni beszélni; valami, a valótlanról tudni beszélni; semmi.

- dobbantottam egyet sólyomcsengős botommal -

Poklot idéző dolgaitokat nem lehet Jézus, Buddha, Moh...d, Khrishna neve mögé bújva intézni. Poklot idéző dolgaitokat pokoli módokon tudjátok intézni. Jézust, Buddhát, Moh...det, Khrishnát használva akarjátok jobbat erőszakolni a világot. Sehová se juthattok így. Velük önmagatokat segítsétek jóvá! Ne a világot akarjátok jóvá tenni! A világ csak ezáltal enged fel. Ti, akik Moh...d nevében jöttök, és öltök, meghaltok, halált vettek, csak halált fogtok aratni is! Ha nem álltok ki, és nem tesztek Ti magatok rendet a sajátjaitok közt, megrázza magát a sok nép, akik segítettek rajtatok, és elkerget benneteket a sivatagokba. Értetek is szólok, amikor Méhdi vagyok, a Tiétek is vagyok. Azt akarom, hogy élve maradjatok, és boldoguljatok, ki ne vesszettek! Látva látom, hogyha erőszakkal vagytok a népek iránt, eltöröltettek, és a vallás is eltöröltetik. Egyetlen módon maradhattok Ti is életben és a vallás is: ha a szíveket térítitek meg. Halljátok szavam, értetek beszélek!

[...]

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó hivatalos
bemutatója a könyvhöz, ami nem tartalmazza a teljes művet.

A teljes könyvért keresse fel a <http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

meglátják a lelket! Lássátok, hogy az apokalipszis nem összeomlás, hanem leplezés, feltárás, feltárulás, újra feltárás, felfedezés! Mily' rontó szándékok azok, mik rettenetnek hazudták! Rettenet azoknak, akik az őstudást, őshitet tagadták, az embert sanyargatták és irtották, és az igazságot leplezték, hogy rabszolgaságban tarthassanak Titeket! Nektek, szerelmetes családom, lélek-eklézsia, szívem örömei, nektek örömuzenet! Minden, amely az Élet megrekesztője és halálból épül, a semmibe enyészik; és minden, ami Élet, Világosság, bölcsesség, szeretet, lélek és gondoskodás, örök! Maradjatok Élet, és lehull, lemállik rólatok minden, ami nem az! Mivel többnyire olyanok vannak most, itt, velem, akik eddig kísértek, nem fejték meg hangosan minden minőséget, amikor János képeiről szólok. Írjatok naplót, és beszélgessetek ezekről akkor is, amikor én nem leszek Veletek! A Fél szemű sem valami vagy valaki; Méhdi sem csak én vagyok. A Fél szemű a tévedés, és mindenki, minden, amely ebben a tévedésben van és a halált szolgálja! Méhdi az ébredés, mindenki és minden, amely az ébredést szolgálja, és az Élet, a Világosság, a bölcsesség, a szeretet, a gondoskodás jegyében áll és működik. Méhdi ez a család; mindenki, aki ez az eklézsia! Arról ismerszik meg a valóság prófétája, hogy egyik vallás, nyelv, nép sem sajátíthatja ki, hanem Ő a Való Egy embere, aki mindnyájuké. Örvendjete az örömuzenetnek! A tévedés és szenvedés véges, a valóság örök! Halljátok, hát szavam és vigyétek haza, amiket megtudtok! Otthon majd beszélgethettek mindezekről!

Fogjátok az első aranykulcsokat:

A Nap, a Jupiter a nyilas.

A Mars a skorpió.

A Vénusz a mérleg.

A Merkúr a szív.

A Szaturnusz és a Hold itt együtt munkálnak.

Aki győzedelmeskedik, annak adatik a Vénusz szerelme, szeretete, kegyelme. Ám nem mindig az győzedelmeskedik, aki nyer; hisz' van olyan próbatétel, amit azzal nyerhettek meg, ha másokért áldozva elveszítitek.

A 24 vén, a „van”, v, n, - f, n, fény, 2+4=6

Hat = hatni / a fény az örök jelen pillanatban hat.

24 óra

A fény hat, a Világosság Élet.

A csillag-napokat így számíthatjátok:

25920 év / 1 nagy világév

2160 év / 1 kis világév

720 év / 1 nagy világnap

72 év / 1 kis világnap

1 nap: 72 év

10 nap: 720 év

Három nap egy év, magyar idő szerint.

Említ az írás négy „lelkes állatot” is. Mi az „állat”? Állapot. Állapot-öv az égen. A négy lelkes állat:

Oroszlán /Márk

Bika /alábukás /Lukács

Vízöntő /mélypont /könyv / múlt és jövő felé /Máté

Sas /skorpió /Mars /János - János, Jónás, Álmos -

Most pedig lássátok dicső Őseink máig világló tündöklését!

Fehér ló /oroszlán / „jöjj, és lásd, íj, nyíl, korona, győzve győz, jó lovas”, akit

János említ, „Szkúttész” népe az, az Ő népéből jön, a kitartáshoz hoz erőt!

Királyok királya; uraknak ura, minden hazugsággá ferdítés visszaegyenesítője,

minden árnyékos szeglet bevilágolója. Persze, hogy mocskolniuk kellett,

hogy rettenteniük kellett Titeket e világos valóság élő lényének

megismerésétől!

Ti pedig, emberiség megrontói, igába hajtói, kik minden népet szolgává

adósítottatok, és markotokba röhögtök, eljött a számadásotok! A jó

történeteket eltorzítottátok, az igaz szavakat elferdítettétek, a szemeket

bekötöttétek, a szíveket megfélemlítettétek! Elmúltok a bajjal, amit az emberre hoztatok, a nevetekkel, ha nem váltok lényegeitekben szeretetté! Ezer évekig a hazugság atyjának, a hazugságnak voltatok és adóztatok, míg a Világosság helyőrségét kínoztátok és meglóptátok, megcsaltátok! A semmit választottátok Úrnak; meg is nyeritek azt magatoknak! Nem ítélet mindez rajtatok, hanem egy magától értetődő, törvények szerint elkövetkezendő jelenség. Úgy van ez magától, ahogyan a virág nyílik. Azt aratjátok, amit elvetettetek. Méhdi szeret Titeket is! Térjete meg a szeretetre, bölcsességre, igazságra, és tegyétek jóvá bűnötöket! Ha így tesztek, csak a nevetek múlik el. Smirna, édes helyőrség, remény székhely-földje, remény székhely-népe, égi szeretet-eklézsiám, Te pedig viseld a szíveden koronádat!

Déli korona, a térd /bak fölött, a dobogóra utal - dob, feldob, dobog - mi a dobogó működésében is, nem csak nevében: trón! Dobog, dobol, dob, feldob. Feldob, rászáll a korona. Rászáll = égtől örökl. Minden módon a beavatkozás-mentességre, az égi akarat tiszteletben tartására utal. Jelképek. Az egész Jelenések könyve egy térkép. Azt mondja el, milyen dolgok lesznek, és mely minőségek jegyében történnek majd. Mely minőségeknek melyik népek lesznek a beteljesítői, és milyen módon zajlik le a rontók által kikényszerített történelem. Az egész történelem a csalás, és rontás története. Intéző József-szerepet betöltők, Méhdi szeret Titeket is! Térjete meg a szeretetre, bölcsességre, igazságra, és tegyétek jóvá bűnötöket! Merengjete el, mit tettetek, és segítsétek az Életet, ahelyett, hogy továbbra is a halálé legyetek! Merengjete!

Íme, a további aranykulcsok mindehhez!

A nyilas íja, mint a merengés eszköze. Íj, a mi népeinknél meditációs segéd is. A tűzcsiholás eszköze is. Ébresszétek fel magatokat az elméből a lélekbe, és lássátok közvetlenül az Élet tűzének Világosságát!

Akit vártok, magára nem mondja majd, így Nektek kell tudnotok, amit tudni lehet! Ahhoz pedig, hogy tudjátok, amit tudni lehet, tanulnotok kell csendben lenni és meghallani a lélek valóságát! Nem kerül szívetek trónjára, míg fel nem ismeritek, és valóságotok meg nem látja az Ő valóságát! Ő Szkúttész nyomdokán jön el a Mérleg-Vénusz-Jupiter-Mars, az olaj és bor

kora után, a Szaturnusz zsarnoksága idején, hogy felolvasson az Élet könyvéből, hogy mondja: ne féljeteK, hogy elmesélje: a Szent Szűz Nagy Boldogasszony kegyelme árad mindenkire, aki kéri és fogadja!

Hallottátok, amit mondtam, bizony a fehér ló lovasáról beszéltem!

IsmerjéteK fel a többi lovasat is! Ehhez is adok egy aranykulcsot.

Íme, a veres ló /sas, Antares, kard, skorpió, János.

Íme, a fekete ló /mérleggel ítél a jó Szaturnusz is, olaj és bor /szenny, a sötét hatalom vére, és a részegség idejében. A tehetségek mérgezettek. Az énekes csak hispán, a vezér csak bohóc, és paprikajancsi. Méhdi a lelkiismeret csendes dalosa, akit kevesen ismernek, és azok is alig. A Világosság dalai csendesek, az Élet énekei kedvesek, szelídek. Csak a lélek látja, hallja meg a lelket.

Íme, pedig a sárga ló /halál /aratás /Arató Szűz /méhébe fogad és újjá szül. Nem csupán elmúlás a halál; hanem újjászületés is! Nem csupán átok a tél, hanem a tavasz előtti évszak is.

Olvastátok János szavait, és ismeritek, tudjátok ki méltó feltörni a pecséteket. Aki úgy győzött, hogy másokért veszített, aki úgy szeretett, hogy mindenét odaadta, aki elhagyta, de megtalálta, majd szétosztotta. Órá tekintsetek, vallás-függetlenül, lélekkel, szívvel! Ne ajnározzátok, hanem értséteK meg és valósítsátok meg! Úgy valósítsátok meg, ahogyan a méltó, szent nemzetfők tették!

Az 1. pecsét a Nap - Élet - árad - ad - Világosság - bölcsesség - benső szem / látás //ha jóra váltják, áld és gondoz, ha rosszra váltják, akkor a felsoroltak hiányát, ellenkezőjét előidézve árt.

A 2. pecsét a Jupiter - a nagy jó „csillaga” / saját energiát ad le - magyarok csillaga - a nyilasban van erőben //ha jóra váltják, áld és gondoz, ha rosszra váltják, akkor a felsoroltak hiányát, ellenkezőjét előidézve árt.

A 3. pecsét a Mars - tevékeny /harc /kard - skorpió //ha jóra váltják, áld és gondoz, ha rosszra váltják, akkor a felsoroltak hiányát, ellenkezőjét előidézve árt.

A 4. *pecsét* a Vénusz - szerelem /szeretet /szellemi nő /aranyközép „csillag”
//ha jóra váltják, áld és gondoz, ha rosszra váltják, akkor a felsoroltak hiányát,
ellenkezőjét előidézve árt.

Az 5. *pecsét* a Merkúr - lopakodó /gyors /láthatatlan /tolvaj „úgy jön el,
mint a tolvaj” /kalmár /hír, bizonyíték, és nem az igazság; egyenlőség, és
nem igazságosság /szűz //ha jóra váltják, áld és gondoz, ha rosszra váltják,
akkor a felsoroltak hiányát, ellenkezőjét előidézve árt.

A 6. *pecsét* a Szaturnusz - csillag - hideg /merev /számosít /nehéz /kő /
földindulás, sötétség - eltakarják a Napot /fügefa éretlenül hullatja
gyümölcsseit - a jókért rövidítették meg a napok: füge, f, g - v, g, vége /a
világszellem szele - Mátyás halálakor kezdődött a végidő, amely során az
igazakban, bensőjükben örök jelenné teljesedik az idő, a többieknek pedig
múló pillanattá //ha jóra váltják, áld és gondoz, ha rosszra váltják, akkor a
felsoroltak hiányát, ellenkezőjét előidézve árt.

A 7. *pecsét* a Hold - vizes /halál /hallás útján /változás /ciklikus - női /holt
elmék az oltár alatt /a Holdban /várnak még picit a betelésre /a szél - Vénusz
- arat - szűz - és szül is. Mérleg jegy alatt a Vénusz jegyében az ítélet ígéret is
- aratás, de születés is! A vízöntőben a Mérleg hoz ítéletet, ígéretet. Új
Mátyás, Szűz: Szűz Mária megbocsájtása //ha jóra váltják, áld és gondoz, ha
rosszra váltják, akkor a felsoroltak hiányát, ellenkezőjét előidézve árt.

A Könyv felnyitásakor a Szaturnusz a zsarnok. Ne féljete! A Szaturnusz
alapvetően nem rossz, csak rosszra inkább váltják, akik hatalmasok és
gondoskodniuk kellene, mint jóra! Tegyetek Velük csodát, és a felébredett
Szaturnusz áldást hozhat!

Első halál Jónás jele: elnyeletés. A rossz tettekért a második halál, vagy
kegyelem lehetséges. Jónás színvallása, megtérése, kiköpése, a hal elnyeli 3
napra, 3 nap után feltámad. Egy másik történet egy égen is látható
jelenségről. A Nap dec. 21-24-ig, 3 napig, Jónás 3 napig, Jézus 3 napig, a jó

nép is 3 napig elnyeletik a halállal, majd feltámad. Lássátok, lehet-e véletlen az életút, a feladat, a földi sors, ha ennyi módon összecseng a sok-sok jel! Nézzétek meg, mit okoztak a ferdített írás szerint létezők, és mérlegeljétek! Nem mondom, mert Nektek kell mérlegelnetek! Ha király jó, Ő sem ítél, hanem példát mutat, és aki Rá tekint, a példája alapján magát ítéli meg!

Bárány - Bak megfelelője - a Bak a jövő ígérete. A térdénél zászlórúd, vissza fordul - vízöntő - zászló - víz. Halakból /által - halál, hal gyomra, háló, hallás, hűlés, hála, hüllő - az Életbe.

A jók kedvéért az idők megrovidíttetnek. Rosszakaratók teszik, de a jónak szolgálnak véletlenül. Elnézett, elszámolt naptárak és a kegyelem testesítik ezt. Ellenőrizd az égen!

A „Bárány vérén megváltattak”, ítéletkor a Nagy Boldogasszony kér nekik kegyelmet. A Bárány 7 szarva, 7 szeme, 7 lelke: 7 szkíta nemzetségfő a pecsétek feltörői, és a hatásoktól védők /apostol-királyok - akkor is, ha épp nincsenek trónon - Isten lelke van a fejedelmi személyekkel! 7 szarv a gondolat sugara, 7 szem az Isten lelkének tükörképei, leképezői és tovább sugárzói. Bolygók, pecsétek, szarvak, nemzetségfők, apostolok, erők. Jó illatok - életek - ételek - lelkek - szellemek. Ima: füst, pára, és annál finomabb, gondolati beszéd, ergo nyelv - az ég járását értő, élő nyelv. Új ének /harmónia - dallam /új ég - új föld /minden népből az igazak öröklük. Nem igaz népek, hanem mindegyikből az igazak! Nincsen bűnös nép, és nincsen igaz nép! Lehet rossz helyre születni, és jóra váltani azt, és lehet jó helyre születni, majd rosszra váltani azt!

Az utolsó utáni szent pillanatig kitartani! Gondoljatok Jézusra, aki bármikor elmehetett volna sétálni ahelyett, amit végig vitt!

Kitölteni a ránk szabott „időt”. „Megadni a császárnak is, ami a császáré” - mondta Jézus.

„Ne feszítsd túl a húrt, mert akkor elszakad, és ne ereszd le nagyon, mert akkor nem szól” - mondta a Buddha... és a lényeg a zene... a zene pedig lehet egyetlen hangszer is, de egy zenekar is. Melyik a valódibb zenekar? Amit egy-egy szólista kiharcol, összeboronál, irányít? Vagy az, ami magától áll össze

úgy, hogy játszanak, és észreveszik, hogy az már zene? Az a valódi zene, amikor mindenki a másikat játssza, vagy az, amikor a magáét? Ha mindenki a magáét játssza, és zaj szól, vagy ha zenévé áll össze magától a mindenki játéka, mert az az Ég zenéjével egyként rezdül? Hogyan tesszük jobban? Ha az Ég zenéjét tanuljuk, kottázzuk és adjuk elő, vagy ha az Ég zenéjévé válunk és általunk is megszólalhat az? Az utóbbi esetben lehetséges csak az összes eddigi kérdésre megfelelni.

Mi számít sikernek? Az asztalfióknak írni, húsz embereknek fellépni évtizedekig... akiből a háromnegyede nem figyel, a többiek fele meg nem ért... vajon sikertelenség?

Az ember műve nem egy tárgy, egy műalkotás... nem tett, hanem maga az ember. A siker nem az, ha megteszünk valamit, hanem az, ha a tett által valamilyenné válunk. Mi vagyunk a nagy mű. Ha az asztalfióknak írsz, akkor is hagyományozol, felmutatsz, örökítesz, gondoskods, és akkor is leszel valamilyenné ez által. A levél meg lett írva, a levél fel lett adva... a többi a postás, a címzett dolga. Nem nyithatod ki valaki helyett a levelet. Nem olvashatod fel, nem értheted meg helyette, nem fogadhatod be helyette azt.

„A hely nem várja a segítséget” - sérelmezitek joggal - ...a hely azt hiszi jól van. Ha beismerné, hogy nincs jól, azt ismerné be, hogy ötszáz éve a semmiért tett meg mindent. Mindent, ami megrontotta, és kínozza az embereket.

Olyan, mint a pap, aki egész életében pap volt, de ha beismerné, hogy sosem hitt, elismerné, hogy hiábavaló volt minden munkanapja. A világ a hibák igazolásának oltárán vérzik majd el. Az emberiség a restség, a büszkeség, az irigység miatt pusztul ki. „A hely nem várja a segítséget”...a hely azt hiszi jól van. Nem tudjátok Mennyé tenni a poklot; de Ti magatok Mennyé válhattok! Ez a nagy mű. Akik pedig maguk Mennyé váltak, példájukkal járnak elől. A visszaélők üldözöttei lesznek, de a keresők gyertyalángjai, őrtizei, világítótornyai.

Örökké élünk. Járhatunk lassan is. Ne keseredjete el, ne féljete, hogy rosszul csináljátok, hogy lemaradtok valami fontosról, hogy elhibázzátok! Nyugodtan csináljátok rosszul, maradjatok le valamiről, hibázzátok el! Örökké élünk. Nyugodtan gyűjtsetek zongorára sokáig... írjátok az asztalfióknak... játsszatok két embereknek, akiknek a fele nem figyel, a

többiek fele, meg nem érti! Majd figyelni fognak, majd érteni fogják! Örökké élünk. Ne féljeteK, hogy senki sem fogja tudni, hogy segítettetek... hogy a nagy művet: Önmagatokat megalkottátok! Ti magatok, a lelketek valósága lesz a mementó. Semmi sem múlik, telik el úgy, hogy az ne az egész világ tudtával lenne.

Már ismeritek a szent harag valódi jelentését. A segíteni akarás hiábavalósága miatt érzett rossz érzés az. Azonban vétek másokat erővel Mennyé akarni tenni... de segítség lehet a példátok. A „csata” a lelketekért folyik. A próbatételek a lelketekhez emelik az elméteket... az agyat a szívhez, a szívet a lélekhez. Az elme tébolyát a lélek valóságába. A fényt, a sötétséget az Élet Világosságába. Az elme adat-kavalkád örületét a szívbe emelve csak az marad meg, ami élő minőség; és a halott minőségek leválnak. A szívből a lélek valóságába emelve mindezeket Világossággá és Életté válthatjátok. Íme, már ismeritek a „az ördög a részletekben rejlik” mondás igazi jelentését is. Az ördög az elme adat-kavalkád örülete, és minden létező, aki az uralma alatt vonaglik. Megválthatjátok, ha a szívbe emelitek, és a szívet a lélekbe emelitek. A „csata” a lelketekért folyik. Fentről is és lentől is a lelketekért. Harcoljatok a tiétekért és vigyázzatok másokra, nem térítve, nem beleszólva, de gondoskodva, örökölte, felmutatva, hogy Ők is megharcolhassanak a magukéért!

Ami a világban folyik, az a folyó megállíthatatlan, kiapadhatatlan, de a tengerbe siet. Folyó az elme, és tenger, tenger, Tenger az Isten! Halade, Mystai! A próbatételeket nem kerülhetitek ki, nem odázhatjátok el. Ne feledjétek, azok azért vannak, hogy az általuk teremtett helyzetekben elővilágolhasson az ember valódi természete és valós minősége. Amikor kitekintünk, látjuk, mi történik odakint, de azt is tudnunk kell, hogy ennek meg kell történnie. Mi mutathatná meg jobban, kik is vagyunk valójában, mint ami éppen azért lett, hogy kikényszerítse belőlünk az igazit? Most látható csak igazán, mi maradt a jóságból, a szeretetből, az erényből... megláthatja magát a tükörben a politika, a vallás... mi maradt a „kereszténységben”, mint intézményben az igazságból, a szeretetből, a bölcsességből, a Világosságból, az Életből... mennyi emberség maradt az emberben. Ami holt anyag, ami rothadt rész, az lemállik, és le is kell, hogy málljék! Ne féljeteK, ami

megmarad, az az Élő! Ha marad nagybetűvel Élő az intézményben, a társadalomban, az emberben, miután a lebontás lezabálta a holtat, megmarad a világnak ez a fajtája! Igyekeztek Élőnek mutatkozni, Élőnek bizonyulni! Növeljétek magatokban az Életet, Világosságot, bölcsességet, szeretetet, hogy a Való családjába tartozzatok, és ne a káprázathoz! Legyetek barátokká! A családságban is, a házasságban is, a nemzetek között is, lények között is a barátság a legnagyobb nagyság és legjobb jószág.

Tekintsetek a kinti, tarthatatlan helyzetre! Amikor két vagy több legyőzhetetlen erő harcol, egyik sem győzhet, csak ezer évekig tombol és maga körül mindent összetör! Ha két vagy több ugyanolyan legyőzhetetlen erő összecsap, nem veszít majd egyik sem, és a tombolás nem marad abba. Mi vethet véget mégis ennek a tombolásnak? A bölcsesség, a szeretet.

Az elme szerelmében minden felég és elpusztul. A szív szerelmében mi égünk el, de élet fogan. A lélek szerelmelességében csak a bennünk lévő holt anyag ég el, és végül csak a „tiszta arany” marad.

Nemes küzdelemtől az ellenfél baráttá válik, míg elődomborodik valódi arcunk. Nemes szerelemtől minden fölösleg kiég belőlünk, míg csak a „valódi arany” marad végül. A lélek hosszán az agyból, elméből, adat-kavalkád tébolyból a szívbe, és a szívből a lélekbe emelkedünk. A fényből, sötétségből Világosság teljesedik; a lét holt anyagából Élő. A létből Élet lesz.

Szellemítsétek, lelkesítsétek át a magatok halott anyagát és a holt anyagot! Minősítsétek eggyé az elemeket magatokban! Emeljétek magatokban aranyközéphe a végleteket, látszólagos ellentéteket! A méltatlanságot váltsátok méltósággá, a vétkeket erénnyé! A háborúságot változtassátok nemes küzdelemmé!

Mi is a nemes küzdelem? A próbatételek kiállása is nemes küzdelem. Tiszteljük az ellenfelet, megtartjuk méltóságát és a magunk méltóságát, valamint azért küzdünk, hogy a halott minőségek leváljanak, és csakis a nagybetűvel Élő minőségek maradjanak végül. Azért küzdünk, hogy ellenfelünket magunk fölé emeljük; bölcsességet, szeretetet ajándékozva, példát felmutatva ellenségéből baráttá változtassuk Őt. Ami kint történik, kiált, hogy változtassátok háborúságból nemes küzdelemmé! Ha nem teszitek meg, nem lesz semmi, ami megmaradhatna.

Ne feledjétek, csak az rabszolga, aki nem önszántából, szeretetből, hittel szolgálja az Életet! Csak az rabszolga, aki a rothadást, a holt anyagot szolgálja; ám aki az Életet, Világosságot segíti szeretettel, bölcsességgel, gondoskodással, önnön szíve szava által, még, ha rabszolgának is neveznék, akkor sem lenne az! Aki maga szolgál, szeretettel, ha ugyanúgy is néz ki, mint a rabszolgák, mégis az Ég családjának tagja. Nem rabszolga, hanem a rabszolgaság feloldója; a rabszolgák reménysége!

Tartsatok ki az utolsó utáni szent pillanatig is! Maradjatok örökkévalók minden percben! A pillanat nem létezik; csakis az örök, végtelen jelen. Fájni is fog, de nem vagytok egyedül. Sosem vagytok egyedül.

Ha mindezeket a lelegejétől átbeszélitek és megértitek, megtudhatjátok, hogyan van ez a külső égen; de az csupán a fele! Amit igazán keresünk, az a benső Égben van. A fentieket is ott keressétek! Ez mindenkinek a saját útja, a saját feladata! Nem valósíthatja meg senki a másik helyett! Emelkedjétek a bölcsesség által a szeretetbe, a szeretet általi gondoskodásba! Emelkedjétek fel az önmegváltásba, majd a kegyelem általi megváltottságban, megeső szívvel adjátok magatokat a Nagy megváltáshoz! Szerelmetességben próbált emberek lesztek! Tűzben próbált arany lesztek! Az elemeket magatokban egyesítve, Nappá gyúlt Jupiter lesztek! Egy Nap az Égen, egy Nap a szívben! Ahol ez a kettő Nap Egy, ott érnek véget az idők, és ott válnak Örökkévalósággá.

Íme, beszéltem. Hiszek bennetek! Szeretlek benneteket!

Ti jöttök.

UTÓSZÓ

„Elmondom, mert nincs itt más, hanem Méhdi van itt. Kívántam, hogy más legyen itt, aki nálam jobb ember, és szebben, jobban mondhatja, de nem jött, és csak én vagyok! Kívánom, hogy jöjjön ilyen ember, de amíg nem jön, én vállalom, hogy elmondom.”

© Török-Zselenszky Tamás 2017

© Operatio Solis Kiadó 2017

© Borítórész: Kobza Vajk

© Háttoldali fotó: Gúthy Eszter Márta

© Borítóterv: Aranyosi Gergely

ISBN 978-963-12-9619-8

Minden jog fenntartva

Kiadta az Operatio Solis Kiadó

Felelős kiadó: Aranyosi Gergely

Első kiadás.

www.operatiosolis.hu

www.zselenszky.hu

Nyomtatta és kötötte az M.N.A. Group Kft.

Felelős vezető: Varga Nóra ügyvezető